

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΘΟΔΩΡΗΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ
«Όταν συνάντησα
τον Στέλιο» *09

ΟΜΟΓΕΝΕΙΑ
Εκδηλώσεις-
Επισκέψεις *03/04/18

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΘΩΜΑΣ ΜΠΟΥΛΗΣ
«Αν ήμουν νεότερος
θα πήγαινα
μετανάστης.
Τώρα θα
αγωνιστώ εδώ!» *07

Αποκλειστική
συνέντευξη του
π. Αθηνάγορα
Ζηλιασκόπουλου
της Ελληνορθόδοξης
Ενορίας του Προφήτου
Ηλίου Φρανκφούρτης
*06

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ
«αυτοπαρουσιάζεται»...

*14/15

Heiliger Berg Athos

Wandern am Ende der Welt *12/13

Μια άλλη Ελλάδα ξεχωρίζει και πρωτοπορεί

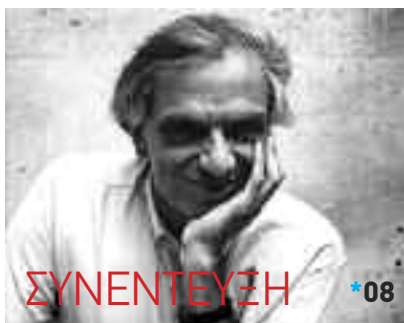
ΣΕ ΜΙΑ ΕΠΟΧΗ που η Ελλάδα βρίσκεται μόνιμα στο περιθώριο εν μέσω αρνητικών δημοσιευμάτων, μια ελληνική τεχνολογική επιχείρηση, η Advent που γεννήθηκε στο ελληνικό πανεπιστήμιο λαμβάνει οικονομική ενίσχυση από την Πολιτεία του Κονέκτικατ για τις τεχνολογικές της επιδόσεις, διατηρώντας παράλληλα την έρευνα και την ανάπτυξη στην Ελλάδα. Πρόκειται για την άλλη Ελλάδα, αυτή που ξεχωρίζει και διαπρέπει σε κόντρα των λανθασμένων πολιτικών επιλογών των τελευταίων δεκαετιών. Για αυτή την επιτυχία μιλάει στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ ο κ. **Βασίλης Γρηγόριου**, διευθύνων σύμβουλος και εκ των συνιδρυτών της εταιρείας με καταγωγή από τα Τρίκαλα. Ο κ. Γρηγόριου σπούδασε χημικός στο Πανεπιστήμιο Πατρών και στη συνέχεια έκανε διδακτορικό στη Φυσικοχημεία στο Ντιουκ. Έπειτα εργάστηκε ως ερευνητής στο Πρίνστον, και στη συνέχεια

στο ερευνητικό κέντρο της Πολαρόιντ. Πρόσφατα το Γερμανικό Ίδρυμα Ερευνών αποφάσισε να συμπεριλάβει στους βραβευθέντες του μεγαλύτερου και σημαντικότερου βραβείου για την έρευνα στην Γερμανία, τιμώντας έτσι τις καινοτόμες δημοσιεύσεις στον τομέα της οπτικής απεικόνισης και τον Λαρισαίο επιστήμονα και ερευνητή, καθηγητή **Βασίλη Ντζιαχρήστο**. Πιο συγκεκριμένα ο Έλληνας ερευνητής κατέκτησε εφέτος ένα από τα δέκα παγκοσμίως γνωστά βραβεία Leibniz του Γερμανικού Ιδρύματος Ερευνών. Τα ονόματα των βραβευμένων ανακοινώθηκαν

από το ΔΣ του Γερμανικού Ιδρύματος Ερευνών στις 6 Δεκεμβρίου και η απονομή των βραβείων θα γίνει σε πανηγυρική εκδήλωση στις 19 Μαρτίου 2013 στο Βερολίνο. Ο Βασίλης Ντζιαχρήστος γεννήθηκε στη Λάρισα το 1970, τελείωσε το 4ο Λύκειο Λάρισας και αποφοίτησε με άριστα σαν Ηλεκτρολόγος Μηχανικός από την Πολυτεχνική Σχολή του ΑΠΘ. Στη συνέχεια σπούδασε με υποτροφία Βιοϊατρική Τεχνολογία στο Πανεπιστήμιο Φιλαδέλφεια των ΗΠΑ από όπου έλαβε το διδακτορικό του για να προσληφθεί αργότερα στο Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ ως επίκουρος καθηγητής, όπου και παρέμεινε οκτώ χρόνια. Από το 2007 είναι τακτικός καθηγητής στο Πολυτεχνείο του Μονάχου, Διευθυντής του Ινστιτούτου Βιολογικής και Ιατρικής Απεικόνισης και του Γερμανικού Κέντρου Έρευνας Helmholtz για την υγεία του περιβάλλοντος. *05

ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ

«Στην Ελλάδα
"πουλάει"
ό,τι δεν διαρκεί»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ *08

ΑΣΠΑΣΙΑ ΖΕΡΒΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Δεν συμφωνώ ότι οι νέοι
κάτω των 30 στην Ελλάδα
είναι «χαμένη γενιά» *29

Πρώτο βραβείο
για το Γυμνάσιο
Οιχαλίας *19

Συνεργασία μεταξύ ελληνικών
και εβραϊκών Επιχειρήσεων *26

Ελληνογερμανικές
αδελφοποιήσεις *25

ΘΕΣΕΙΣ

Φτώχεια...

Του ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΖΩΗ

ΚΑΙ ΤΩΡΑ τι γίνεται; Πού πάμε; Τι πρέπει να περιμένουμε το επόμενο χρονικό διάστημα;

ΠΟΙΟΙ θα δώσουν απαντήσεις για την αύξηση της ανεργίας, της ετεροαπασχόλησης, της ελαστικής απασχόλησης, της μείωσης της αγοραστικής δυνατότητας εξ αιτίας χαμηλών μισθών και των υψηλών τιμών στα είδη λαϊκής κατανάλωσης, με άλλα λόγια για όλα αυτά τα τραγικά που βιώνει ο Έλληνας καθημερινά;

Οι “ΣΩΤΗΡΕΣ” της χώρας, οι οποίοι μέσα από βαρύγδουπες αναλύσεις και ατέρμονες συζητήσεις, προσπαθούν να δημιουργήσουν το επόμενο πολιτικό σκηνικό μιλώντας μάλιστα και για μεταρρυθμίσεις.

ΜΗΠΩΣ πρόκειται για αυτές τις περίφημες «μεταρρυθμίσεις» οι οποίες θα αποτελέσουν μια επαναλαμβανόμενη φούσκα, που επικοινωνιακά θα συγκαλύπτει την απραξία, τον κομματισμό και τη διαφθορά και κυρίως την αύξηση της φτώχειας;

ΒΑΣΙΚΑ είδη διατροφής, θέρμανση αλλά και τις μετακινήσεις τους περικόπτουν 8 στους 10 Έλληνες καταναλωτές για να αντεπεξέλθουν στις οικονομικές τους υποχρεώσεις. Η σημαντική μείωση των εισοδημάτων των νοικοκυριών εξαιτίας της οικονομικής κρίσης, που

την τελευταία τριετία, υπολογίζεται κατά μέσο όρο στο 38%, οδηγεί το 1 στα 2 ελληνικά νοικοκυριά να κινδυνεύουν να βρεθούν στο οικονομικό περιθώριο.

ΑΠΛΗΡΩΤΟΙ λογαριασμοί πάγιων αναγκών των νοικοκυριών, καθυστερούμενες όφειλες από φορολογικές υποχρεώσεις, δάνεια και κάρτες δημιουργούν ένα ασφυκτικό περιβάλλον όπως καταγράφει η ερευνά της Γενικής Συνομοσπονδίας Επαγγελματιών Βιοτεχνών και Εμπόρων (ΓΣΕΒΕ), η οποία παρουσιάστηκε σήμερα.

Αγοράζουν λιγότερα και φθηνότερα

ΣΥΜΦΩΝΑ με τα ευρήματα της έρευνας οι 7 στους 10 Έλληνες καταναλωτές αγοράζουν πλέον λιγότερα τρόφιμα ακόμα και ψωμί ενώ το 83,9% έχει περιορίσει δραματικά και τις δαπάνες για θέρμανση.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ασφυξία που βιώνουν καθημερινά τα νοικοκυριά έχει οδηγήσει το 42,5% σε ένα κυνήγι προϊόντων και υπηρεσιών χαμηλότερης τιμής ακόμα και αν είναι το ίδιο χαμηλή και η ποιότητα τους, ενώ στην προσπάθεια για επιβίωση παρατηρείται σύμφωνα με την ερευνά άμβλυνση της φορολογικής συνείδησης, με το 47% των νοικοκυριών να δέχεται τη μη έκδοση αποδείξεων στις αγορές του προκειμένου να επιτύχει καλύτερη τιμή.

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΩΡΑ το κλίμα απαισιοδοξίας που επικρατεί για το μέλλον και οι προβλέψεις του 72% των νοικοκυριών ότι θα έχουν περαιτέρω μείωση των εισοδημάτων του το 2013 έχει οδηγήσει την αγορά σε μια παρατεταμένη καθίζηση την κατανάλωση με τις περικοπές σε είδη που δεν είναι πρώτης ανάγκης να είναι δραματικές και να ξεπερνούν ακόμα και το 90% όπως είναι τα είδη ένδυσης όπου μόλις το 1 στα 10 νοικοκυ-

ριά πραγματοποιεί αγορές αλλά και το φαγητό εκτός σπιτιού και την ψυχαγωγία (σινεμά, θέατρο, μπαρ, καφέ κτλ) που πλέον για τα 9 στα 10 νοικοκυριά έχουν πλέον περικοπεί εντελώς.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟ πάντως είναι ότι το 54,3% των Ελλήνων εκτιμούν ότι δεν θα είναι σε θέση να καλύψουν τις υποχρεώσεις τους τον επόμενο χρόνο εάν συνεχιστεί η ίδια κατάσταση στην οικονομία.

ΣΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ αν τα νοικοκυριά καταφέρουν να εξοφλούν έγκαιρα τις υποχρεώσεις τους 4 στους 10 απάντησαν ότι έχουν καθυστερημένες όφειλες και από αυτές το 69,7% αφορά πάγιες ανάγκες του νοικοκυριού, το 60,8% φορολογικές υποχρεώσεις, το 43,7% δόσεις από δάνεια και κάρτες και το 17,7% έκτακτα έξοδα.

ΟΣΟ για το πώς καταφέρουν να καλύψουν τις δαπάνες περισσότεροι από 5 στους 10 λένε ότι χρησιμοποιήσαν χρήματα που είχαν από αποταμίευση, 33,1% ότι δανείστηκαν από φίλους και συγγενείς, 8,8% ότι ρευστοποίησαν περιουσιακά στοιχεία ενώ 3,4% ότι απευθύνθηκαν σε ενεχυροδανειστήριο.

Η ΕΡΕΥΝΑ δείχνει ακόμα ότι τα νοικοκυριά εμφανίζουν πλέον αδυναμία να αντιμετωπίσουν έστω να μικρές αυξήσεις στις δαπάνες τους με τα είδη διατροφής, τα τιμολόγια των ΔΕΚΟ και την θέρμανση να αποτελούν τις τρεις κατηγορίες στις οποίες δεν υπάρχει κανένα περιθώριο για νέες επιβαρύνσεις σε έμμεσους και ειδικούς φόρους.

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΜΕΝΑ λοιπόν, οι πολίτες με τους οποίους έχουμε καθημερινή επαφή συνεχίζουν να έχουν απλά ερωτήματα προς τους σχεδιασμούς και τις πράξεις που ακολουθούνται στο σχεδιασμό της επόμενης μέρας... Ερωτήματα που πηγάζουν μέσα από την καθημερινότητα την οποία τα κολεγιόπαιδα αγνοούν...

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ
1998-2013

15 χρόνια η εφημερίδα
της ομογένειας

www.elliniki-gnomi.eu
info@elliniki-gnomi.eu

Εκδότης-Ιδιοκτήτης:
Γεωργία Κωστακοπούλου

Διευθυντής Σύνταξης:
Αποστόλης Ζώης

**Συντακτική ομάδα-
Συνεργάτες-Ανταποκριτές:**

- **Αθανασία Τέελ**
Athanasia Theel –
Berlin Brandenburg
- **Αθηνά Τέελ**
Athena Theel –
Köln Nordrhein-Westfalen
- **Μαρία Χατζηνάκου** –
Σικάγο - ΗΠΑ
- **Νίκος Σουτόπουλος** –
Αλβανία - Ηπειρος
- **Sylvia Löser und
Walter Bachsteffel** –
Παραμυθιά - Ηπειρος
- **Βαγγέλης Πάλλας** –
Κύπρος - Αθήνα
- **Ελπιδοφόρος Ιντζέμπελης**
- **Ευθύμης Χατζηγιάννου**

Διεύθυνση:

Γερμανία: Grolmanstraße 28
10623 Berlin

Ελλάδα: Καλογριανής-Καλλιθέα 3
42100 Τρίκαλα

Επικοινωνία:

Τηλ.: 0030-24310-78272
Fax: 0030-24310-78227
Κινητό: 0030-6944061282

Ιδρυτής της Ελληνικής Γνώμης:
Απόστολος Δίκολγλου

Οι Ηπειρώτες της Ευρώπης θρηνούν τον άδικο
χαμό του ταμία της Ομοσπονδίας Ευάγγελου Ντέμου

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8 Φεβρουαρίου 2013 έφυγε από κοντά μας, εντελώς ξαφνικά, ο αγαπητός μας Βαγγέλης Ντέμος, ταμίας της Πανηπειρωτικής Ομοσπονδίας Ευρώπης και πολλά χρόνια πρόεδρος του Ηπειρώτικου Συλλόγου Αμβούργου και Περιχώρων.

Ο Βαγγέλης γεννήθηκε το 1956 στην Αρμελία – Παραμυθιάς, Θεσπρωτίας και μετά το πέρας των σπουδών του στη Σχολή Εργοδηγών Ιωαννίνων ήρθε στη Γερμανία. Μετά τις πρώτες συνθημισμένες εργασίες άνοιξε το 1987 μια δική του Ανώνυμη Εταιρεία με αντικείμενο την εμπορία και διάθεση παγερμανικά προϊόντων ιχθύων. Ο Βαγγέλης από νωρίς άρχισε να ενδιαφέρεται για τα κοινά και το 2002 εκλέχτηκε αντιπρόεδρος του Ηπειρωτικού Συλλόγου Αμβούργου και από το 2005 μέχρι και σήμερα πρόεδρος αυτού. Από το 2007 άρχισε να ασχολείται ενετικά και στην Πανηπειρωτική Ομοσπονδία Ευρώπης, πρώτα σαν αναπληρωματικό μέλος, κατόπιν σαν τακτικό μέλος του Δ.Σ.

Στη μαγευτική
παραθαλάσσια τοποθεσία
του Παλνού Καβάλας

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

οροφδιαμέρισμα του δευτέρου ορόφου,
συνολικού εμβαδού 82 τ.μ.,
σε απόσταση 100 μέτρων από την θάλασσα,
ηλιόλουστο, φωτεινό, με πανοραμική θέα
προς την θάλασσα και το βουνό.
Είναι σε πολύ καλή κατάσταση,
διαθέτει καινούργια κουφώματα
με ενεργειακά τζάμια,
πλήρως αυτόνομη θέρμανση,
χώρο στάθμευσης στην πυλωτή,
μεγάλο αυλόγυρο με δένδρα.

Τιμή συζητήσιμη

Τηλ. Επικοινωνίας: 6978392850

και Συντονιστής Επιχειρηματικότητας. Μετά τις τελευταίες εκλογές ανέλαβε το ταμείο της Ομοσπονδίας. Και πάνω που ετοιμαζόμαστε όλοι να γιορτάσουμε τα 100χρονα από την Απελευθέρωση των Ιωαννίνων τον βρήκε ο ξαφνικός θάνατος.

Ο Βαγγέλης πάντα πρόθυμος και καλοσυνάτος πρόσφερε την βοήθειά του στην Ομοσπονδία με όποιον καλλίτερο τρόπο μπορούσε. Διέσχιζε την Γερμανία και την Ευρώπη, από το ένα άκρο στο άλλο για να παραβρεθεί στις διάφορες εκδηλώσεις των συλλόγων και της Ομοσπονδίας, αλλά και του Παγκοσμίου Συμβουλίου Ηπειρωτών Εξωτερικού.

Κανένας από όσους τον γνώρισαν δεν θα ξεχάσει το πλατύ χαμόγελο που πάντα συμπληρωνόταν με ένα καλό λόγο, ένα κομπλιμέντο για τους ανθρώπους που είχε απέναντί του.

Θυμός δεν ήξερε τι θα πει. Ο Βαγγέλης, ο ψαράς από το Αμβούργο, όπως ο ίδιος μιλούσε για τον εαυτό του, έφυγε νωρίς. Θα μπορούσε ακόμη να προσφέρει πολλά στους Απόδημους Ηπειρώτες, στον Ελληνισμό γενικότερα αλλά κυρίως στην οικογένειά του που ακόμα τον είχε ανάγκη.

Η Πανηπειρωτική Ομοσπονδία Ευρώπης εκφράζει και από αυτή τη θέση τα συλλυπητήρια στην οικογένεια του εκλιπόντος και εύχεται ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή του και να τον κατατάξει μετά των δικαίων.

Σπύρος Κωσταδήμας

Πρόεδρος Πανηπειρωτικής Ομοσπονδίας Ευρώπης

Η εκκλησία της Φρανκφούρτης γιόρτασε το νέο έτος

Γράφει η **Γκέλλυ Ανδρονίκου-Γκάσμαν**

Πρωτοποριακή ήταν η ιδέα της ετήσιας κοπής βασιλόπιτας φέτος στη Φρανκφούρτη, αφού ο Ιερός Ναός Προφήτου Ηλιού Φρανκφούρτης, με ιερατικό προ-ϊστάμενό της και αρχιερατικό επίτροπο Έσσης και Ρηνανίας-Παλατινάτου τον αρχιμανδρίτη του Οικουμενικού Θρόνου δρ Αθναγόρα Ζηλιασκόπουλο, έγινε ο επίσημος οικοδεσπότης που υποδέχτηκε και ανέλαβε στο χώρο του την κοπή όχι μόνο της δικής του παραδοσιακής βασιλόπιτας αλλά την κοπή πίτας όλων των ελληνικών κοινοτήτων, συλλόγων και φορέων της πόλης, σε μια πραγματικά άψογη από πλευράς προγράμματος διοργάνωση.

ΠΟΤΕ ΜΕΧΡΙ ΤΩΡΑ δεν είχε λάβει χώρα κάτι παρόμοιο, μια που η κάθε ενορία, σύλλογος ή φορέας αναλάμβανε πάντα από μόνος του τη συγκεκριμένη εκδήλωση κάθε χρόνο. Γι' αυτό λοιπόν φέτος η συνύπαρξη όλων έκανε ξεχωριστή αυτή τη γιορτή, επειδή ακριβώς έφερε κοντά τα μέλη όλων των συλλόγων και κοινοτήτων της Φρανκφούρτης εστιάζοντας στο συλλογικό πνεύμα, τη συναδέλφωση, αλληλεγγύη και ομόνοια. Έτσι, το Σάββατο 12 Ιανουαρίου 2013, στις επτά το απόγευμα, οι θύρες του ναού άνοιξαν για να στεγάσουν για μία και μοναδική βραδιά ένα σπουδαίο και κοινό έθιμο για όλους τους Έλληνες: την εκδήλωση κοπής της βασιλόπιτας.

Όπως αρμόζει σε κάθε γιορτινή περίπτωση, από μια τέτοια εκδήλωση δεν θα

μπορούσε να λείπει το εορταστικό καλλιτεχνικό πρόγραμμα, το οποίο πλαισιώθηκε από δύο μουσικά σχήματα. Το πρώτο μέρος άνοιξε η μεικτή χορωδία «Άγιος Γεώργιος» του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Βισμπάντεν, υπό τη διεύθυνση της κας Αμαλίας Κρομμύδα, η οποία ερμήνευσε a capella αξέχαστα τραγούδια του αείμνηστου συνθέτη μας Μάνου Χατζιδάκη.

Ακολούθησαν, ως είθισται, οι χαιρετισμοί των επίσημων προσκεκλημένων. Μέγας καλεσμένος από την Ιερά Μητρόπολη Γερμανίας ήταν ο θεοφιλέστατος επίσκοπος Λεύκης κ. Ευμένιος, ο οποίος χαιρέτισε την ομήγυρη και τόνισε τη σπουδαιότητα συνύπαρξης της Ορθόδοξης Εκκλησίας τόσο με τις άλλες ομόθρησκες εκκλησίες όσο και με

τους αλλοθρήσκους, κάνοντας ιδιαίτερη μνεία στην ειρηνική συνύπαρξη του χριστιανισμού με το Ισλάμ, κάτι που πρεσβεύει έξοχα με το διαθρησκευτικό του έργο και διάλογο ο αρχιμανδρίτης δρας **Αθναγόρας Ζηλιασκόπουλος**. Από πλευράς πολιτείας, το ελληνικό κράτος εκπροσώπησε η Γενική Πρόξενος από το Γενικό Προξενείο Φρανκφούρτης κα Κακιοπούλου, η οποία υποδέχτηκε με τη σειρά της το Νέο Έτος ως πιο ελπιδοφόρο για όλο τον ελληνισμό. Άκρως ενδιαφέρουσα και κατατοπιστική ήταν και η ομιλία του κου Böhem, προέδρου του Ελληνογερμανικού Συνδέσμου, ο οποίος σε άπταιστα ελληνικά μάς διαφώτισε την ιστορία του εθίμου κοπής της βασιλόπιτας.

Μεγάλη ανταπόκριση στην πρόσκληση

της εκκλησίας του Ιερού Ναού Προφήτου Ηλιού έδωσε και η δεύτερη ενορία της Φρανκφούρτης, ο Ιερός Ναός Αγίου Γεωργίου, με πρωτοπρεσβύτερο τον καθηγητή δρ Φίλιππο Σαββόπουλο, οι δύο κοινότητες των Ελλήνων, η Ελληνική Κοινότητα Φρανκφούρτης-Έσσης και η Ελληνική Κοινότητα Φρανκφούρτης - Περικώρων, όλοι οι σύλλογοι Φρανκφούρτης και περικώρων, η κα Ursula Schöen, πρόεδρος του Συμβουλίου Χριστιανικών Εκκλησιών Φρανκφούρτης (ACK), καθώς και η κα Ilona Klemens, εκπρόσωπος του Συμβουλίου Θρησκειών Φρανκφούρτης. Αμέσως μετά τους χαιρετισμούς όλων των επισήμων, άρχισε η τελετή κοπής, με τον θεοφιλέστατο επίσκοπο κο Ευμένιο να ευλογεί όλες τις βασιλόπιτες και με τον εκπρόσωπο του κάθε συλλόγου ή φορέα να παραλαμβάνει συμβολικά από ένα κομμάτι. Στο δεύτερο μέρος του καλλιτεχνικού προγράμματος πρωταγωνίστησε η εκκλησιαστική χορωδία του Ιερού Ναού Προφήτου Ηλιού με χοράρχη τον κο Μιχάλη Καλαϊτζή, η οποία με τη συνοδεία παραδοσιακών μουσικών οργάνων απέδωσε με ξεχωριστό τρόπο εκκλησιαστικούς ύμνους και παραδοσιακά κάλαντα των Χριστουγέννων, της Πρωτοχρονιάς και των Θεοφανείων, δηλαδή όλου του Δωδεκαημέρου. Και, βέβαια, μια τόσο όμορφη αισθητικά εκδήλωση δεν θα μπορούσε παρά να κλείσει με την παράθεση δεξίωσης στους φιλόξενους χώρους του Ιερού Ναού Προφήτου Ηλιού. Η περιρρέουσα ατμόσφαιρα ήταν λιτή και διακριτική, όπως ταιριάζει άλλωστε σε ένα τέτοιο σεπτό εκκλησιαστικό περιβάλλον. Και του χρόνου! ●

Ομογενής επιχειρηματίας της Γερμανίας επενδύει σε καινοτόμο τομέα στην Ελλάδα

Κολωνία/Αμβούργο/Πάτρα, Φεβρουάριος 2013. «Ομολογώ ότι αν δεν ήμουν Έλληνας θα είχα εγκαταλείψει την προσπάθεια επένδυσης στην Πάτρα» τονίζει ο επιχειρηματίας Αλκibiάδης Θωμάς, ιδιοκτήτης της εξειδικευμένης στην παροχή υπηρεσιών στους τομείς της αεροναυπηγικής και της αεροδιαστημικής ALTHOM με έδρα το Αμβούργο και μέλος της ηγεσίας του Γερμανο-Ελληνικού Επιχειρηματικού Συνδέσμου (DHW) στο μεγάλο λιμάνι της Γερμανίας.

Ο **Αλκibiάδης Θωμάς** αποφάσισε την εγκατάσταση της **ALTHOM ΕΠΕ** στο Επιστημονικό Πάρκο της Πάτρας επειδή έτσι εξασφαλίζει πρώτον την συνεργασία με πανεπιστήμιο που διαθέτει τμήμα αεροναυπηγικής και δεύτερον την πρόσβαση σε εξειδικευμένο και καλά εκπαιδευμένο ανθρώπινο δυναμικό. Πιστεύει έτσι ότι η καινοτόμα επιχείρησή του θα μπορέσει να αναπτυχθεί επιτυχώς και να συναγωνισθεί παγκοσμίως. Συγχρόνως η ALTHOM ΕΠΕ θα διευρύνει τον επαγγελματικό ορίζοντα των αποφοίτων του παν/μίου όπως και τις δυνατότητες και προοπτικές απασχόλησής τους εφόσον πρόκειται

εδώ για μοναδική στο αντικείμενό της εταιρεία πανελλαδικά και με βασικά εξαγωγική δραστηριότητα.

Μάλλον εκεί βρίσκεται και ο κύριος λόγος για τις δυσκολίες που αντιμετώπισε ο Αλκibiάδης Θωμάς μέχρι της τελικής άδειας. Χάρη στις άοκνες προσπάθειες και την επιμονή της νέας γενικής διευθύντριας της εταιρείας τελικά η γραφειοκρατία νικήθηκε και η διαδικασία ίδρυσης τελεσφόρησε «αναίμακτα».

Μετά από Γερμανία, Ινδία και Πολωνία η ALTHOM ΕΠΕ θα προσφέρει από την Ελλάδα τις εξείς υπηρεσίες: Ανάλυση τάσεων, έλεγχο και υπολογιστική ρευστοδυναμική. Η μονάδα της Πάτρας θα απασχολεί αρχικά 8 μηχανικούς αεροναυπηγούς. Τα άτομα αυτά θα εκπαιδεύονται διαρκώς, θα βρίσκονται σε συνεχή συνεργασία με το Παν/μιο Πατρών όπως και με τον βασικό κορμό των επιστημόνων στην Γερμανία. Ορισμένοι από αυτούς μάλιστα θα έλθουν στην Γερμανία για να εκπαιδευθούν και να εξειδικευθούν, ενδεχομένως δε και να μετεκπαιδευθούν. ●

Γραφείο Τύπου του Γερμανο-Ελληνικού Επιχειρηματικού Συνδέσμου

Ελληνογερμανική Συνέλευση και αγροτική ανάπτυξη

ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ της συνεργασίας του Δήμου Καστοριάς με την Ελληνογερμανική Συνέλευση DGV διοργανώθηκε την Πέμπτη 21 Φεβρουαρίου 2013 στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Καστοριάς σε συνεργασία με την Περιφερειακή Ενότητα Καστοριάς και με συμμετοχή της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας σύσκεψη κυρίως για θέματα αγροτικής ανάπτυξης και τεχνικών υπηρεσιών. Η σύσκεψη έγινε μεταξύ των φορέων του Δήμου Καστοριάς και της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας – Περιφερειακής Ενότητας Καστοριάς καθώς και ιδιωτών που δραστηριοποιούνται στον πρωτογενή τομέα και στον τομέα του τουρισμού, με τους απεσταλμένους του Υφυπουργού Εργασίας της Γερμανίας κ. **Joachim Fuchtel**, κυρίου **Engert Eckhard** και **Joachim Wintjen** και τον συντονιστή της DGV στην Ελλάδα κ. **Χρήστο Λαζαρίδη**, σε θέματα που αφορούν την προαγωγή της γεωργίας και ιδιαίτερα των βιολογικών καλλιεργειών, την εμπορία-προώθηση των αγροτικών προϊόντων, την εκπαίδευση των αγροτών, τον αγροτικό τουρισμό καθώς και την ανάπτυξη του τουρισμού γενικότερα, την εξυγίανση και προστασία υδάτων, την μετεκπαίδευση εργατικού δυναμικού κ.α. Πολύτιμα ήταν τα συμπεράσματα που προέκυψαν από τις συνομιλίες. Συζητήθηκαν πρακτικές που μπορούν να εφαρμοστούν στη λίμνη της Καστοριάς σε συνεργασία με τους αγρότες με στόχο την εξυγίανση των υδάτων καθώς και ο προγραμματισμός επίσκεψης καλλιεργητών από την Καστοριά σε μονάδες – συμβατικές και βιολογικές – καλλιέργειας μήλων στην Γερμανία για την επιμόρφωση και άντληση εφαρμόσιμων πρακτικών. Μεταξύ άλλων συζητήθηκε επίσης η δυνατότητα δημιουργίας Κέντρου εκπαίδευσης αγροτών και Αγροτικού Εργαστηρίου, η βέλτιστη αξιοποίηση του Νεολιθικού Οικισμού

Αυγής, η απόκτηση οχημάτων (φορτηγών, εκχιονιστικών και άλλων) για τον Δήμο Καστοριάς, η δημιουργία και χρηματοδότηση εκ μέρους της Γερμανικής πλευράς για τη δημιουργία Εβραϊκού Μουσείου στην Καστοριά, καθώς και θέματα αδελφοποίησης και ανταλλαγής μαθητών. Ο κ. Engert Eckhard είναι Δ/ντης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης της Γερμανίας, συνεργάτης της DGV σε θέματα αγροτικών και περιβαλλοντικών προγραμμάτων. Ο κ. Joachim Wintjen είναι Πολιτικός Μηχανικός, έχει διατελέσει Περιφερειάρχης στην περιοχή Sachsen Anhalt, είναι πρώην επικεφαλής της ομάδας που διαχειρίστηκε διοικητικά θέματα στην πρώην DDR, ειδικός σε θέματα διαχείρισης απορριμμάτων και θέματα αποχέτευσης, σε θέματα διαχείρισης της χειμερινής υπηρεσίας οδών, και ειδικός σε θέματα αντιμετώπισης της γραφειοκρατίας. Στο πλαίσιο της συνάντησης, την πόλη της Καστοριάς επισκέφτηκε και ο κ. Edelman Frank, Δήμαρχος του Δήμου Steinach που βρίσκεται στο κρατίδιο Βάδης – Βυτεμβέργης. ●

GÜTERSLOH

Κοπή βασιλόπιτας της ελληνικής κοινότητας

ΟΠΩΣ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ έτσι και φέτος στις 10-02-2013 η ελληνική κοινότητα Gütersloh κάλεσε τους Έλληνες της περιοχής στην καθιερωμένη κοπή της Βασιλόπιτας. Σε ευχάριστη ατμόσφαιρα συγκεντρώθηκαν όλοι στο ενοριακό κέντρο του Αγίου Θεράποντα, όπου διεξήχθη η θεία λειτουργία από τον Πάτερ **Μιλιτιάδη Σταυρόπουλο** και τον Πάτερ **Κωνσταντίνο Βογιατζή**. Στο τέλος της θείας λειτουργίας ο Π. Μιλιτιάδης εξήγησε στους Γερμανούς καλεσμένους την σημασία της παλιάς παράδοσης για την κοπή της Βασιλόπιτας. Στη συνέχεια πήρε τον λόγο ο πρόεδρος της ελληνικής κοινότητας κ. **Νίκος Παναγιωτόπουλος** ευχαρίστησε όλους, καλωσόρισε τους καλεσμένους, την Δήμαρχο κ. **Μαρία-Ουγκερ**, τον Δήμαρχο κ. **Τεο Μέττενμποργκ** της Πόλης RHEDA WIEDENBRÜCK, τους προέδρους των τοπικών συλλόγων, του Ελληνογερμανικού κ. **J JENTS**, του Μακεδονικού **Δ. Βαδέκα**, του Ηπειρώτικου κ. **Α. Βλάχο** και τον Δημοτικό Σύμβουλο στην πόλη μας κ. **Μαρίνο Ιωάννου SPD**. Ο πρόεδρος αναφέρθηκε στην οικονομική κρίση που κοστίζει την Ελλάδα και ότι το 2012 ήταν η πιο δύσκολη χρονιά για τους Έλληνες των τελευταίων χρόνων. Μίλησε για τις δύσκολες ώρες που περνάει η χώρα μας δηλώνοντας όμως την αισιοδοξία του, ότι η χώρα μας μπορεί να συνεχίσει την πορεία της ξεκινώντας από μία νέα βάση για την δημιουργία μίας Καλύτερης και ισχυρής Ελλάδας και κάλεσε τους Απόδημους Έλληνες σε ενότητα. Στη συνέχεια ο πρόεδρος καλωσόρισε την Δήμαρχο η οποία είναι όλα τα χρόνια μαζί μας, και στις άριστες σχέσεις Γερμανών και Ελλήνων στην πόλη. Το λόγο πήρε η Δήμαρχος η οποία ευχαρίστησε για την πρόσκληση και ευχήθηκε για το νέο έτος είπες ότι χέρετε κάθε φορά που είναι με Έλληνες παρέα τόνισε την πολλή καλή Συνεργασία όλα τα χρόνια με την Ελληνική κοινότητα, επισήμανε ότι οι Έλληνες είναι ενταγμένοι στην Γερμανική Κοινωνία με ενεργή συμμετοχή στα πολιτικά δρώμενα της πόλης. Κλείνοντας εξέφρασε την χαρά της για την δυνατότητα που της δόθηκε να παρευρίσκεται για ακόμη μια φορά ανάμεσα στους Έλληνες του Gütersloh. Στο τέλος της πρόσφε-

ραν μια ανθοδέσμη από τον αντιπρόεδρο της κοινότητας κ. **Γιώργο Τσαβλίδη**. Στη συνέχεια ο πρόεδρος καλωσόρισε τον Δήμαρχο της Πόλης RHEDA-WIEDENBRÜCK κ. **Τεο Μέττενμποργκ** ο οποίος ήταν για πρώτη φορά στην κοπή της Βασιλόπιτας ο κ. Δήμαρχος ευχαρίστησε για τη πρόσκληση είπε ότι είναι καταενθουσιασμένος από την ωραία εκδήλωση λέγοντας ότι οι Έλληνες είναι ένας περήφανος λαός το αξίζουν και δεν μπορεί κανείς να τους το αφαιρέσει, έχουν μια πάρα πολλή ωραία χώρα και ένα θαυμάσιο πολιτισμό και καλό κρασί. Στο τέλος του πρόσηφραν 2 μπουκάλια ελληνικά κρασιά. Την απονομή έκανε ο πρόεδρος του Μακεδονικού κ. Δ. Βαδέκα και ο πρόεδρος κ. Παναγιωτόπουλος καλωσόρισε τον καινούργιο ιερέα της ενορίας μας πατήρ Κωνσταντίνος Βογιατζής ο οποίος είπε χωρίς αγάπη δεν μπορούμε να επιτύχουμε τίποτα. Στη συνέχεια προσφέρθηκαν από την κοινότητα καφές, ποτά, γλυκά το φλουρί το έτυχε η κ. **Ζωή Αλεξοπούλου**. Η Βασιλόπιτα ήταν προσφορά του Ζαχαροπλαστέιου «ΠΑΝΟΣ» από το WÜPPERTAL τον οποίο ευχαριστούμε ιδιαίτερα.

Μάκης Κατικαρίδης

Βερολίνο: Μεγάλη προσέλευση στην εκδήλωση κοπής πίτας

ΤΗΝ πρωτοχρονιάτικη πίτα έκοψε η Ελληνική Κοινότητα Βερολίνου στο Ελληνικό Πολιτιστικό Κέντρο όπου η ανταπόκριση των μελών της υπήρξε εντυπωσιακή από πλευράς προσέλευσης. Η Ελληνική κοινότητα, ιδρύθηκε το 1975 ως διάδοχος της Ελληνικής Κοινότητας της δεκαετίας του '60. Την 1η Ιουνίου 1990 η έδρα της μεταφέρθηκε υπό την αιγίδα του Ελληνικού Πολιτιστικού Κέντρου στο κτίριο της οδού Mittelstr. 33, Berlin-Steglitz bezogen. Το ΕΚΠ συνχρηματοδοτείται από το 1990 μέσω του προγράμματος "Selbsthilfe im Griechenzentrum" από το Senatsverwaltung für Arbeit Soziales und Frauen – Büro der Ausländerbeauftragten.

Leonberg: Επιτυχής η εκδήλωση κοπής της πίτας της Ελληνικής Κοινότητας

Γράφει ο **Αχιλλέας Ζάκκας**

Πρώην πρόεδρος και επίτιμο μέλος της Ε.Κ.

ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ επιτυχία και με συμμετοχή πολλών συμπατριωτών μας πραγματοποιήθηκε στις 27.01.2013 η καθιερωμένη εκδήλωση κοπής της Πρωτοχρονιάτικης Πίτας της Ελληνικής Κοινότητας Leonberg, που έλαβε χώρα στη μεγάλη αίθουσα εκδηλώσεων Steinturn-halle. Η εκδήλωση αυτή σημάδεψε για μια ακόμα φορά την πολύχρονη ιστορία της Κοινότητας. Ο πατήρ **Βασίλειος** ευλόγησε την Πρωτοχρονιάτικη Πίτα κόβοντας τη και ευχήθηκε καλή και ευλογημένη χρονιά σε όλους. Στην συνέχεια ο πρόεδρος Ελληνικής Κοινότητας και εκπρόσωπος των Ελλήνων στο Συμβούλιο Αλλοδαπών κ. **Χαρίσης Χρήστος**, μετέφερε προσωπικά και εκ μέρους του Δ.Σ. της Κοινότητας τις πιο θερμές ευχές για το νέο έτος που ανέτειλε.

Επίσης κάλεσε όλες τις Ελληνίδες και όλους τους Έλληνες, ιδιαίτερα δε τις νέες και τους νέους να συμμετέχουν ακόμα πιο ενεργά στα δρώμενα της Κοινότητας και κατέληξε ότι αυτή την κοιτίδα του ελληνισμού θα πρέπει να την κρατάμε σαν κόρη οφθαλμού, σε αυτές της δύσκολες στιγμές για την πατρίδα και τον τόπο μας. Μετά το τέλος της ομιλίας του προέδρου μοιράστηκαν τα ψωμάκια που ένα από όλα αυτά είχε το φλουρί. Επικράτησε για λίγο διάστημα κάποια ψυχία ώσπου να βρεθεί το φλωρί. Με αγωνία ψάχνουν όλοι το ψωμάκι τους, ώσπου ακούστηκε μια φωνή το βρήκα το βρήκα. Έτσι τυχερή της βραδιάς ήταν η συμπατριώτισσα **Κασίδου Μαρία**. Σε μια ανάπαυλα της εκδήλωσης τα παιδιά του δημοτικού ελληνικού σχολείου τραγούδησαν και απαγγέλλαν ποιήματα στο πνεύμα των ημερών. Τα ίδια παιδιά μέσα σε παρατεταμένα και ενθουσιώδεις χειροκροτήματα, χόρεψαν με επιτυχία παραδοσιακούς χορούς απ' όλη την Ελλάδα. Μπράβο στα παιδιά, αλλά και στον ακούραστο και δημιουργικό χοροδιδάσκαλο κ. Αδαμάντιο Μπάνιο, γνωστός στην εδώ ελληνική παροικία, αλλά και στη ευρύτερη περιοχή, για το κοινωνικό του έργο, την μεγάλη του προσφορά στη διδασκαλία και εκμάθηση των παραδοσιακών ελληνικών χορών σε όλα τα ελληνόπουλα. Είναι άξιος συνεχιστής του κοινωνικού αυτού έργου που κληρονόμησε από μας τους παλαιότερους.

Θα πρέπει να τονίσουμε ότι η Ελληνική Κοινότητα στη μακρόχρονη πορεία της, καταβάλει με πείσμα και αποφασιστικότητα να κάνει γνωστό πολλές ιστορίες και παραδόσεις του τόπου μας. Η ανάδειξη των ιδιαίτερων πολιτιστικών στοιχείων των παραδόσεων και της Ιστορίας του ελληνισμού είναι τεράστια συμβολή στην αμοιβαία κατανόηση, την ειρηνική συμβίωση και συνεργασία ατόμων και ομάδων διαφορετικής προέλευσης και πολιτιστικής παράδοσης, που ζουν στις σύγχρονες πολιτισμικές κοινωνίες. Για μας όπως είναι φυσικό η τέλεση των παραδόσεων και η συνέχισή τους αποτελεί αναμφίβολα κύριο χαρακτηριστικό των Ελλήνων. Στην διάρκεια της υπέροχης αυτής γιορτής διακρίναμε την πρώην πρόεδρο της Ε.Κ. κ. **Ανατολή Χρυσανθίδου**, τον επίσης πρώην πρόεδρο της Ε.Κ. κ. **Σταύρο Πασματζόγλου** με την σύζυγό του, την πρώην δημοτικό σύμβουλο κ. **Χαϊδουλα Καρεπίδου**, τον επιχειρηματία και μέγα χορηγό κ. **Αμανάτη Ταγκαλίδη**, με την σύζυγό του, την πρώην πρόεδρο του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων κ. **Ιωάννα Καλαϊτζίδου-Pristel** και πολλούς άλλους που μας διέφυγαν της προσοχής μας.

Πωλείται εξοχικό σε τιμή ευκαιρίας

Πωλείται εξοχικό διώροφο σε άριστη κατάσταση μαζί με μεγάλο οικόπεδο στα Βασιλικά Εύβοιας στην τοποθεσία «παραλία Ψαροπούλι». Η αυλή του είναι καλυμμένη με πέτρα Καρύστου και η περίφραξη με λευκά κολονάκια. Απέχει ελάχιστα μέτρα από τη θάλασσα. Ο πρώτος όροφος είναι πλήρως εξοπλισμένος με δάπεδο από γρανίτη, σύγχρονη κουζίνα ενιαία με τον καθιστικό χώρο, τρία υπνοδωμάτια και δυο μπάνια. Για πληροφορίες μπορείτε να επικοινωνήσετε στο τηλέφωνο 24330-32949 ή στο 6981813087

Ferienhaus zu einem günstigen Preis auf der Insel Euboa zu verkaufen

Zweistockiges Ferienhaus zu verkaufen in sehr gutem Zustand, mit großem Grundstück auf der grünen Insel Euboa. Das Haus befindet sich auf der Ortschaft „Wassilika“ direkt vor dem Strand von "Psaropouli". Der Innenhof ist mit dem einheimischen Stein „Karystos“ ausgestattet und das Grundstück wird mit weißen Säulen Umgrenzt. Es liegt nur wenige Meter vom Meer entfernt. Die erste Etage ist komplett mit Granitboden umfasst, moderner Küche im offenen Wohnzimmerbereich, drei Schlafzimmer und zwei Badezimmer. Informationen unter der Telefonnummer: 24330-32949, 6981813087

Ελληνικά καύσιμα!

Ο κ. **Βασίλης Γρηγορίου**, διευθύνων σύμβουλος και εκ των συνιδρυτών της εταιρείας Advent που λαμβάνει οικονομική ενίσχυση από την Πολιτεία του Κονέκτικατ για τις τεχνολογικές της επιδόσεις μιλάει στην «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ»

Σε μια εποχή που η Ελλάδα βρίσκεται μόνιμα στο περιθώριο εν μέσω αρνητικών δημοσιευμάτων, μια ελληνική τεχνολογική επιχείρηση, η Advent που γεννήθηκε στο ελληνικό πανεπιστήμιο λαμβάνει οικονομική ενίσχυση από την Πολιτεία του Κονέκτικατ για τις τεχνολογικές της επιδόσεις, διατηρώντας παράλληλα την έρευνα και την ανάπτυξη στην Ελλάδα.

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ για την άλλη Ελλάδα, αυτή που ξεχωρίζει και διαπρέπει σε κόντρα των λανθασμένων πολιτικών επιλογών των τελευταίων δεκαετιών. Για αυτή την επιτυχία μιλάει σήμερα στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ ο κ. Βασίλης Γρηγορίου, διευθύνων σύμβουλος και εκ των συνιδρυτών της εταιρείας με καταγωγή από τα Τρίκαλα. Ο κ. Γρηγορίου σπούδασε χημικός στο Πανεπιστήμιο Πατρών και στη συνέχεια έκανε διδακτορικό στη Φυσικοχημεία στο Ντιουκ. Έπειτα εργάστηκε ως ερευνητής στο Πρίνστον, και στη συνέχεια στο ερευνητικό κέντρο της Πολαρόιντ. Στη συνέχεια μεταπήδησε στο MIT και το 2000 επέστρεψε στην Ελλάδα ως ερευνητής στο ΙΤΕ. Συνολικά ο κ. Γρηγορίου ο οποίος ολοκλήρωσε το 2ο γυμνάσιο Τρικάλων έζησε 17 χρόνια στις ΗΠΑ. Τον «συναντήσαμε» τηλεφωνικά στο αεροδρόμιο της Φραγκφούρτης λίγο πριν πετάξει για τις ΗΠΑ.

Πρόκειται για μια είδηση που αποτελεί την όαση θα λέγαμε στα σκληρά μέτρα και δύσκολη καθημερινότητα... Η Ελλάδα μπορεί

να διακριθεί τεχνολογικά σε παγκόσμιο επίπεδο; Τι σηματοδοτεί αυτή η πρόσκληση από την Πολιτεία του Κονέκτικατ στην εταιρεία advent;

«Αναμφίβολα είναι μια μεγάλη επιτυχία τόσο για την Advent όσο και για την έρευνα στην Ελλάδα. Οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι η πιο τεχνολογικά αναπτυγμένη χώρα στον κόσμο τόσο σε επίπεδο επιστήμης όσο και σε επίπεδο αγορών οπότε η ολοκλήρωση αυτής της συμφωνίας με την Πολιτεία του Κονέκτικατ μας έκανε πολύ χαρούμενους και υπερήφανους συνάμα. Πλέον είμαστε παίκτες στην υψηλότερη κατηγορία να σας το θέσω απλά».

Μπορείτε να αναφερθείτε στην κύρια τεχνολογία της εταιρείας και τι ακριβώς είναι αυτό που προκάλεσε το ενδιαφέρον των αμερικανών;

«Η Advent αναπτύσσει υλικά και συστήματα για προϊόντα ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Η κύρια δραστηριότητα είναι στις κυψελίδες καυσίμου ενώ έχουμε και πολλά υποσχόμενη τεχνολογία στα οργανικά φωτοβολταϊκά. Οι κυψελίδες καυσίμου είναι ένα είδος μοντέρνας μπαταρίας η οποία αν τροφοδοτείται με καύσιμα δεν ξεφορτίζει ποτέ ενώ έχει παράλληλα και μηδενικούς ρύπους. Το καινοτόμο στην τεχνολογία της Advent είναι το γεγονός ότι δουλεύουμε σε υψηλές θερμοκρασίες οπότε μπορούμε να χρησιμοποιούμε φυσικό αέριο, υδρογόνο, προπάνιο, κηροζίνη ή και πετρέλαιο σαν καύσιμα. Η τεχνολογία μας είναι πατενταρισμένη με μια σειρά διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας στις ΗΠΑ, ΕΕ και παγκοσμίως. Το

τελευταίο ήταν σίγουρα ένα από τα πράγματα που τράβηξε και το ενδιαφέρον των Αμερικανών. Έχουμε δώσει πάρα πολλά χρήματα μέχρι στιγμής για να εξασφαλίσουμε την προστασία των εφευρέσεών μας διεθνώς και εκ του αποτελέσματος δικαιωθήκαμε».

Σε μια δήλωσή σας είχατε επισημάνει ότι η Ελλάδα έχει πολύ ταλέντο αλλά... Τι είναι αυτό που λείπει; Εκτιμάτε ότι θα φύγουν και άλλα «γερά μυαλά» στο εξωτερικό αν δεν υπάρξουν άμεσα αποτελέσματα στις ελπίσεις;

«Είναι γεγονός ότι έχουμε σαν λαός πολύ ταλέντο και εφευρετικότητα. Το ταλέντο από μόνο του δεν είναι αναγκαία συνθήκη επιτυχίας αλλά πρέπει να υπάρχει. Μας λείπει πέρα από την πειθαρχία η εστίαση και η αποφασιστικότητα. Τα τελευταία δύο είναι κατά την γνώμη μου σημεία των χαλαρών καιρών που ζήσαμε τα τελευταία χρόνια. Μπορούν και πρέπει να αλλάξουν για να φύγουμε από την κρίση. Αν δεν καταφέρουμε να κρατήσουμε δουλειές στην Ελλάδα κάνοντας μοντέρνες δραστηριότητες, σίγουρα θα υπάρξει αποχώρηση ενός μεγάλου μέρους του καλύτερου δυναμικού της χώρας για άλλες πατρίδες όπως σε άλλες προγενέστερες εποχές. Θα είναι μια καταστροφή την οποία πρέπει να αποτρέψουμε πάση θυσία».

Τι σας πρόσφεραν οι σπουδές σε κορυφαία πανεπιστήμια των ΗΠΑ; Είναι μόνο οι γνώσεις ή και στοιχεία όπως η υπομονή και επιμονή που δεν τα συναντούμε σε άλλα πανεπιστήμια;

«Πέρα από τις γνώσεις προσφέρουν και μια

συγκεκριμένη κουλτούρα και στάση απέναντι στα θέματα που θα αντιμετωπίσει κάποιος στην ζωή. Η κουλτούρα του να είσαι πάντα ανοιχτός στο καινούργιο, να είσαι ανεξάρτητο πνεύμα και με αίσθημα δικαίου. Το πρότυπο είναι η Αρχαία Ελλάδα και οι αρχές και τα διδάγματα της κλασικών φιλοσόφων. Οπότε όπως καταλαβαίνετε ήτανε πολύ οικεία τα ερεθίσματα».

Σε ποιες αγορές σκέφτεστε να εξαπλωθεί στο μέλλον εξαγωγικά η εταιρεία; Έχετε κάνει κάποιους σχεδιασμούς;

«Αν μιλάμε για τα συστήματα συμπαραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και ηλεκτρισμού, οι μεγαλύτερες μας προοπτικές είναι σε μέρη που δεν υπάρχει η υποδομή του δικτύου ηλεκτροδότησης αναπτυγμένη σε μεγάλο βαθμό. Παραδείγματος χάριν, η Ινδία ήτανε η καλύτερή μας αγορά για το 2012. Η Ασία επίσης επενδύει πολύ στις νέες τεχνολογίες, τόσο σαν παραγωγός όσον και σαν πελάτης οπότε περιμένουμε πολλά και από αυτή την περιοχή. Το μοντέλο μας είναι συγκεκριμένο: Η ανάπτυξη των προϊόντων στην Αμερική και στην Ελλάδα και η πώληση στην παγκόσμια αγορά».

Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΝΤΖΙΑΧΡΗΣΤΟΣ ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΗΝ «Ε.Γ.»

«Οξεία κρίση ιδεών και νοοτροπίας»

Μιλά σήμερα στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ ο Λαρισαίος τακτικός καθηγητής στο Πολυτεχνείο του Μονάχου, Διευθυντής της Έδρας Βιολογικής Απεικόνισης και επίσης Διευθυντής του Ινστιτούτου Βιολογικής και Ιατρικής Απεικόνισης του Γερμανικού Κέντρου Έρευνας Helmholtz Munich, Βασίλης Ντζιαχρήστος, με αφορμή τη βράβευσή του με το γνωστό βραβείο Leibniz του Γερμανικού Ιδρύματος Ερευνών.

ΠΡΟΣΦΑΤΑ το Γερμανικό Ίδρυμα Ερευνών αποφάσισε να συμπεριλάβει στους βραβευθέντες του μεγαλύτερου και σημαντικότερου βραβείου για την έρευνα στην Γερμανία, τιμώντας έτσι τις καινοτόμες δημοσιεύσεις στον τομέα της οπτικής απεικόνισης και τον Λαρισαίο επιστήμονα και ερευνητή, καθηγητή Βασίλη Ντζιαχρήστο. Πιο συγκεκριμένα ο Έλληνας ερευνητής κατέκτησε εφέτος ένα από τα δέκα παγκοσμίως γνωστά βραβεία Leibniz του Γερμανικού Ιδρύματος Ερευνών. Τα ονόματα των βραβευμένων ανακοινώθηκαν από το ΔΣ του Γερμανικού Ιδρύματος Ερευνών στις 6 Δεκεμβρίου και η απονομή των βραβείων θα γίνει σε πανηγυρική εκδήλωση στις 19 Μαρτίου 2013 στο Βερολίνο. Ο Βασίλης Ντζιαχρήστος γεννήθηκε στη Λάρισα το 1970, τελείωσε το 4ο Λύκειο Λάρισας και αποφοίτησε με άριστα σαν Ηλεκτρολόγος Μηχανικός από την Πολυτεχνική Σχολή του ΑΠΘ. Στη συνέχεια σπούδασε με υποτροφία Βιοϊατρική Τεχνολογία στο Πανεπιστήμιο Φιλαδέλφεια των ΗΠΑ από όπου έλαβε το διδακτορικό του για να προσληφθεί αργότερα στο Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ ως επίκουρος καθηγητής, όπου και παρέμεινε οκτώ χρόνια. Από το 2007 είναι τακτικός καθηγητής στο Πολυτεχνείο του Μονάχου, Διευθυντής του Ινστιτούτου Βιολογικής και Ιατρικής Απεικόνισης και του Γερμανικού Κέντρου

Έρευνας Helmholtz για την υγεία του περιβάλλοντος. Σήμερα μιλά στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ.

Τι σημαίνει αυτή η βράβευση για σας από το Γερμανικό Ίδρυμα Ερευνών; Σε μια εποχή μάλιστα που η χώρα μας δεν έχει και την καλύτερη εικόνα στη Γερμανία;

«Το Leibnitz αναφέρεται ως η κορυφαία ερευνητική διάκριση της Γερμανίας. Είναι φυσικά μία μεγάλη τιμή και χαρά που είμαι ο αποδέκτης αυτής της βράβευσης. Επιπλέον της τιμής, δίνεται με αυτό το βραβείο και μία σημαντική ερευνητική χρηματοδότηση ώστε να μπορούμε να επενδύσουμε στις κατευθύνσεις που θεωρούμε σημαντικές για ανάπτυξη. Αύτη η αναγνώριση της ερευνητικής μας προσπάθειας δείχνει επιπλέον μία πολύ θετική πλευρά του Γερμανικού ακαδημαϊκού συστήματος, που δείχνει περίτρανα να μην οδηγείται ίσως από προκαταλήψεις και στερεότυπα, κάτι που ελπίζω να ισχύει και στην Ελλάδα».

Ξεκινήσατε από το 4ο Λύκειο Λάρισας, στη συνέχεια κάνατε σπουδές στο ΑΠΘ και ακολουθήσατε πανεπιστημιακή καριέρα στις ΗΠΑ με παράλληλες

σημαντικές σπουδές πριν καταλήξετε το 2007 στο Πολυτεχνείο του Μονάχου. Τι είναι αυτό που πρέπει να διαθέτει πάντα ένας νέος άνθρωπος για να πετύχει στη ζωή του;

«Να πιστέψει αλλά και να εμπεδώσει την πραγματική σημασία της γνωστής ρήσης του να βάζει κανείς υψηλούς στόχους και να τους ακολουθεί. Είναι το πιο σημαντικό βήμα. Θα έλεγα ειδικά σε σχέση τουλάχιστον με τις δικές μου εμπειρίες ότι είναι ίσως δύσκολο για τον νέο Έλληνα να επιτρέψει στον εαυτό του την φιλοδοξία και στο να πιστέψει στις ικανότητές του, όταν περιβάλλεται από εσφαλμένες νοοτροπίες και διαστρεβλωμένες αντιλήψεις. Πιστεύω πάντως ότι η παρούσα κατάσταση δίνει μια μοναδική ευκαιρία στους νέους ανθρώπους να επανεξετάσουν και να διεκδικήσουν ένα καλύτερο σύστημα αξιών. Φυσικά οι στόχοι που θέτει κάποιος πρέπει να ακολουθείται από επιμονή και υπομονή, εκπαίδευση και σκληρή δουλειά».

Πώς εξηγείτε το μεγάλο κύμα φυγής νέων στην ηλικία Ελλήνων με πολύ καλές σπουδές στο εξωτερικό λόγω της κρίσης;

«Νομίζω όλοι μας καταλαβαίνουμε τους λόγους μιας μετανάστευσης σε καιρούς οικονομικής κρίσης. Με αποσχολεύω όμως περισσότερο η κρίση πνεύματος. Αυτό που είναι ίσως πιο λυπηρό είναι ότι και προ-κρίσης πολλοί ικανοί άνθρωποι φεύγανε από την Ελλάδα. Η Ελλάδα έχει πρωτίστως μία οξεία κρίση ιδεών και νοοτροπίας. Αν δεν μπορούσαμε να βελτιστοποιήσουμε αυτό το μέρος του προβλήματος ένα μεγάλο μέρος ικανών Ελλήνων θα συνεχίζει να φεύγει και να δημιουργεί στο εξωτερικό».

Πόσο σημαντική είναι η οικογένεια για σας;

«Η οικογένεια έχει κεντρικό ρόλο για μένα και είναι σημείο αναφοράς».

Π. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ΖΗΛΙΑΣΚΟΠΟΥΛΟΣ

«Ο Θεός είναι αγάπη»

Φρανκφούρτη: Αποκλειστική συνέντευξη του π. Αθηνάγορα Ζηλιασκόπουλου της Ελληνορθόδοξης Ενορίας του Προφήτου Ηλιού στην Γκέλλυ Ανδρονίκου-Γκάσμαν.

Αν θέλατε να δώσετε σε κάποιον νέο Έλληνα που έρχεται για πρώτη φορά στη Φρανκφούρτη την εικόνα του Ιερού Ναού Προφήτου Ηλιού, με ποια λόγια θα την περιγράψατε;

“Η Ενορία του Προφήτου Ηλιού είναι μια μεγάλη οικογένεια. Οι Έλληνες εδώ γνωρίζονται όλοι μεταξύ τους. Παρόλο που η ενορία μας βρίσκεται στην καρδιά μιας μεγαλούπολης όπως η Φρανκφούρτη, κρατά το χαρακτήρα της εκκλησίας του χωριού, μιας επαρχιακής εκκλησίας με την καλή έννοια. Από το 1972 που άρχισε να λειτουργεί, είναι το σπίτι όλων. Προσπαθούμε πάντα να τηρούμε πιστά το πρόγραμμα όλων των ακολουθιών. Πέρα όμως από το λειτουργικό και ποιμαντικό έργο, προσφέρει επαφή με πολλούς ανθρώπους. Εδώ γίνονται μαθήματα και κατηχητικό παιδιών, καθώς και κατήχηση ενηλίκων στα γερμανικά από τον κ. Απόστολο Τσιάγκα, κάτι μοναδικό για την ενορία μας, αφού δε γίνεται κάτι παρόμοιο στην περιοχή. Προωθούμε επίσης το διάλογο με τις άλλες θρησκείες και δόγματα. Η ενορία μας δείχνει στον άνθρωπο το δρόμο προς την Ορθόδοξη. Πολλά παιδιά έρχονται σε εμάς, αφού διοργανώνεται μαθητική κατασκήνωση, όπου ο ιερέας και οι συνεργάτες του μαθαίνουν για μία ολόκληρη εβδομάδα στα παιδιά την ελληνική γλώσσα και την ορθόδοξη πίστη. Με λίγα λόγια, είναι μια ενορία ανοικτή προς όλους”.

Ποιος ο αριθμός των πιστών που προσέρχονται κάθε Κυριακή στη Θεία Λειτουργία; Κατά τη γνώμη σας, η πίστη των σημερινών ορθόδοξων είναι μειωμένου, ιδίου ή μεγαλύτερου μεγέθους -αν είναι δυνατό να καταμετρηθεί η πίστη σε ποσοστιαίες μονάδες- από την πίστη των ανθρώπων κατά τις όχι και πολύ παλαιότερες γενεές από τη δική μας; Πού νομίζετε ότι οφείλεται αυτό;

“Από την εκκλησία μας περνούν κατά μέσο όρο 700 άνθρωποι κάθε Κυριακή, από τον Όρθρο μέχρι τη λήξη της Θείας Λειτουργίας. Ανάβουν ένα κερί, άλλοι έρχονται και φεύγουν, ενώ άλλοι παρακολουθούν τη Θεία Λειτουργία. Αυτό είναι ένα αρκετά μεγάλο αντιπροσωπευτικό δείγμα ενός πληθυσμού που απαρτίζεται 7.000 Έλληνες, είναι δηλαδή το 10 τοις εκατό των Ελλήνων κατοίκων της Φρανκφούρτης. Τα τελευταία εννέα χρόνια δεν έχει παρατηρηθεί μείωση του εκκλησιασματος, μόνο ίσως λίγο το καλοκαίρι. Γενικά, δεν έχει ψυχρανθεί η πίστη, έρχονται πολλοί νέοι, έφηβοι και παιδιά. Σημειώνεται μια κάποια διακοπή στην πρώτη και δεύτερη νεότητα, υπάρχει όμως έντονη επιστροφή στην ύστερη νεότητα για ευνόητους λόγους. Για τους νέους αυτό είναι λογικό. Οι νέοι χρειάζονται απόσταση από κάτι για να το εκτιμήσουν. Είναι εξάλλου η ηλικία που πιστεύουν ότι όλος ο κόσμος τούς ανήκει. Όταν οι νέοι γίνονται πια γονείς επανέρχονται, διότι συνειδητοποιούν ότι η Εκκλησία προσφέρει αξίες για τη νέα οικογένεια που έχουν δημιουργήσει. Εδώ συνάπτονται σχέσεις, φιλίες και οικογενειακές επαφές. Το πρόσωπο του ιερέα παίζει σημαντικό ρόλο ως προς αυτό, όπως επίσης και τα πρόσωπα του εκκλησιαστικού συμβουλίου. Πρότυπό μας είναι ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γερμανίας κ. Αυγουστίνος, ο οποίος βοηθά και ενθαρρύνει κάθε μας προσπάθεια, όπως και ο προκατόχος μας Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Αριανζού κ. Βαρθολομαίος, που εργάστηκε εντατικά και καλλιέργησε το πρόσωπο και τη ζωή της ενορίας μας”.

Ποια η σχέση της Ορθόδοξης Εκκλησίας με τις άλλες Εκκλησίες, τη Ρωμαιοκαθολική, από τη μια πλευρά, και την Προτεσταντική, από την άλλη; Πρό-

κειται για κινήσεις αληθινού ενδιαφέροντος στο πλαίσιο της ενότητας και αδελφότητας οι όσες προσπάθειες, όπως συνέδρια, διημερίδες ή συλλειτουργία, λαμβάνουν χώρα τα τελευταία χρόνια;

“Η Εκκλησία μας ανήκει στην Οικουμενική Κίνηση γενικά, την οποία και προωθεί. Ανήκει επίσης στο Συμβούλιο Χριστιανικών Εκκλησιών Φρανκφούρτης, σε τοπικό επίπεδο, στο Διεθνές Συμβούλιο Χριστιανικών Ενοριών Φρανκφούρτης άλλης μητρικής γλώσσας πλην της γερμανικής, καθώς και στο Συμβούλιο Θρησκειών Φρανκφούρτης, όπου προτάσσεται πάντα ο θεολογικός διάλογος. Πρωταρχική σημασία όλων των Εκκλησιών είναι ο κοινωνικός διάλογος, τα από κοινού προβλήματα και θέσεις μας, η αλληλογνωριμία, η αναζήτηση λύσεων των κοινών προβλημάτων. Καταπιανόμαστε με τον ουσιαστικό διάλογο, δε μένουμε μόνο στη θεωρία. Ο διαθρησκευτικός αυτός διάλογος είναι πραγματικός, διότι δεν εξετάζει μόνο ποια προβλήματα μπορεί να έχει η καθεμία Εκκλησία χωριστά, αλλά όλες μαζί. Συλλογικά, προσπαθούμε επίσης να αντιμετωπίσουμε προβλήματα που έχουν να κάνουν με τον εξτρεισμό, το νεοναζισμό και το ρατσισμό. Προβαίνουμε από κοινού σε ανακινώσεις Τύπου κ.λπ.”.

Στη διδακτορική σας διατριβή που καταθέσατε τον περασμένο χειμώνα στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και με την οποία σας αναγόρευσαν επίσημα διδάκτορα, πραγματεύεστε τις σχέσεις των δύο άλλων Εκκλησιών μεταξύ τους, της Ρωμαιοκαθολικής και της Ευαγγελικής, μετά τη Β' Βατικάνεια Σύνοδο. Ποια τα κριτήρια επιλογής του συγκεκριμένου θέματος;

“Το θέμα αυτό το επιλέξαμε μαζί με την επιβλέπουσα καθηγήτριά μου κα Δέσπω Λιάλιου. Επειδή ακριβώς βρίσκομαι στη Γερμανία, μας ενδιέφερε καθαρά η στάση και η συμβίωση των δύο άλλων Εκκλησιών μεταξύ τους. Αυτό ήταν βασικά που ενδιέφερε την ορθόδοξη πλευρά. Επίσης, ένας δεύτερος λόγος ήταν το ότι ήθελα να ασχοληθώ προσωπικά με τον οικουμενικό διάλογο και την Οικουμενική Θεολογία”.

Ποια η σχέση της Ορθόδοξης Εκκλησίας με το Ισλάμ; Ποια γραμμή ακολουθεί η Εκκλησία μας απέναντι στη θεωρητική «απειλή» του ισλαμικού κόσμου; Πώς βλέπετε εσείς αυτή την προσέγγιση;

“Η Ορθόδοξη Εκκλησία ήταν εκείνη που ήρθε πρώτη σε επαφή και γνώρισε το Ισλάμ. Η συμβίωση με το Ισλάμ είναι πρωταρχικής σημασίας. Η Εκκλησία μας είναι πάντα ανοικτή στο διάλογο με τις άλλες θρησκείες. Κι αυτό γιατί δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική λύση πέρα από το διάλογο. Και μόνο με το διάλογο, αποφεύγονται επικίνδυνες στραποί. Μπορεί στο παρελθόν να υπήρξαν και αρνητικές πλευρές συμβίωσης με το Ισλάμ, στη Γερμανία όμως δεν υπάρχει χώρος για αντιπαλότητα. Εδώ όλοι μας είμαστε μειονότητα. Όλοι θέλουμε να κρατάμε σε μια ξένη χώρα τα πολιτισμικά στοιχεία, τις παραδόσεις και τη γλώσσα μας. Εφόσον συμβιώνουμε, είμαστε υποχρεωμένοι να προάγουμε τις σχέσεις μεταξύ μας και να δώσουμε ένα ειρηνικό και σίγουρο μέλλον στα παιδιά μας. Αυτό επιτυγχάνεται μόνο με καταλαγή και διάλογο. Ο φανατισμός δεν εκφράζει κανέναν. Οι μουσουλμάνοι είναι γενικά φιλήσυχοι άνθρωποι. Ένα ακραίο παράδειγμα, αλλά μοναδικό περιστατικό, είναι ο σαλαφισμός. Πρόκειται για ένα νέο ρεύμα μέσα στο πολιτικό Ισλάμ, με ξένα στοιχεία προς τη θρησκεία. Φανατικοί υπάρχουν σε κάθε θρησκεία, αυτό όμως δε σημαίνει ότι η θρησκεία είναι φανατική”.

Ως θεολόγος και θρησκευολόγος με ειδικευση στις Ισλαμικές Σπουδές, τι έχετε αποκομίσει τόσο σε επιστημονικό όσο και σε προσωπικό επίπεδο από το διαφορετικό προς εμάς κόσμο του Ισλάμ και τους πιστούς του;

“Το Ισλάμ είναι μια πολύ ενδιαφέρουσα θρησκεία. Το βασικό κίνητρό μου να ασχοληθώ με αυτό οφείλεται στις καταβολές μου από τη θράκη, όπου είναι έντονο το ισλαμικό στοιχείο. Γεννήθηκα, μεγάλωσα και ζω μαζί με μουσουλμάνους. Αισθάνθηκα την ανάγκη να γνωρίσω τη δυναμικότητα του Ισλάμ και πώς αυτό εξαπλώθηκε τόσο γρήγορα και, βέβαια, συνεχίζει να εξαπλώνεται. Είναι πολύ ενδιαφέρουσα η εξέλιξη του Ισλάμ στη Γερμανία, σε μια παραδοσιακά χριστιανική χώρα και όχι μόνο. Γενικά, η είσοδος του Ισλάμ σε όλες τις χώρες της Ευρώπης, στις χώρες του Διαφωτισμού, ήταν δυναμική. Το πώς μπήκαν, γιατί, τι συμβαίνει και πώς θα είναι το αύριο στη συμβίωσή μας με το Ισλάμ, είναι κάτι που μου κεντρίζει το ενδιαφέρον”.

Τι θα συμβουλευόσαστε με απλά λόγια έναν πιστό της Ορθόδοξης Εκκλησίας να πράττει στην καθημερινότητά του ώστε να αισθάνεται καλός χριστιανός;

“Να αγαπά τον Χριστό και το συνάνθρωπο. Ο Θεός είναι αγάπη. Όλα τα άλλα έρχονται”.

Τα προβλήματα των ανθρώπων και ο πόνος στη ζωή όλων μας είναι μεγάλα και μερικές φορές δυσεπίλυτα. Πώς ο Θεός δείχνει την πρόνοιά Του σε όλους τους κατατρεγμένους και αναξιοπαθούντες; Γίνονται και στις μέρες μας θαύματα;

“Ναι, καθημερινά. Ο Θεός είναι ο πατέρας μας κι εμείς τα παιδιά Του. Όπως ένας πατέρας βάζει μια τιμωρία στο παιδί του επειδή έκανε μια αταξία ή ήταν ανυπάκουος, έτσι και ο Θεός, ως Πατέρας μας, κάνει το ίδιο. Τη στιγμή της τιμωρίας θεωρούμε το γονιό άδικο, αργότερα όμως καταλαβαίνουμε το λόγο για τον οποίο μας την έδωσε. Δίνοντάς μας προβλήματα, ο Θεός μάς παιδαγωγεί. Εμάς μας φαίνονται άδικοι, Εκείνος όμως έχει δίκιο. Έτσι και με τα όσα γίνονται στη ζωή μας. Δεν μπορούμε να καταλάβουμε τώρα το λόγο για τον οποίο γίνεται κάτι. Πρέπει να κάνουμε μια διάκριση, να έχουμε ένα πνευματικό αισθητήριο για όσα γίνονται στη ζωή μας. Να μη ρωτάμε «γιατί»; Ο ίδιος ο Χριστός αναφώνησε πάνω στο Σταυρό HYPERLINK “\\\\\\Θεέ” «Θεέ μου, γιατί με

εγκατέλειψες;». Κι εγώ ο ίδιος πολλές φορές στην προσευχή μου αναρωτιέμαι και ρωτώ HYPERLINK “\\\\\\γιατί” «γιατί μου συμβαίνει αυτό τώρα;». Πρέπει πάντα να ρωτάμε το γιατί. Να ψάξουμε όμως το «γιατί;» στον εαυτό μας, να ξυπνήσουμε τις νεκρωμένες πτυχές του εαυτού μας”.

Ζώντας και ιερατώντας σε μια χώρα μακριά από την Ελλάδα όπου η ορθόδοξη πίστη είναι δεδομένη, ποια συναισθήματα σας προκαλεί η απόφαση μεταστροφής ενός Γερμανού πιστού άλλης Ομολογίας στην ορθόδοξη πίστη; Υπάρχει ακόμη ζωντανό το ιεραποστολικό έργο της Εκκλησίας μας στο εξωτερικό;

“Η Εκκλησία έχει από τη φύση της ιεραποστολικό χαρακτήρα. Το κάλεσμα για τη Βασιλεία των Ουρανών είναι πάντοτε επίκαιρο. Η χαρά για έναν άνθρωπο από διαφορετικό εκκλησιαστικό περιβάλλον, ο οποίος αποφασίζει να έρθει στην Ορθόδοξη Εκκλησία, είναι βέβαια μεγαλύτερη. Εκτιμώ μια τέτοια απόφαση, είναι άξια σεβασμού και τιμής ένας ώριμος άνθρωπος σε μια κοινωνία αποχριστιανοποιημένη να επιθυμεί να έρθει κοντά στον Χριστό. Είναι πραγματικά άξιο τιμής, θαυμασμού και σεβασμού”.

Πολύς λόγος γίνεται τα τελευταία χρόνια από την πλευρά της επιστημονικής κοινότητας περί αποδείξεως της Δημιουργίας του κόσμου όχι από τον Θεό, όπως μας διδάσκει η Παλαιά Διαθήκη, αλλά από τη λεγόμενη Μεγάλη Έκρηξη, το Big Bang. Πώς βλέπετε το μέλλον της χριστιανικής πίστης γενικότερα σε ένα περιβάλλον άκρως εχθρικό προς αυτή, με τις υποτιθέμενες επιστημονικές αποδείξεις αφενός και με την τεχνοκρατούμενη κοινωνία αφετέρου να αναιρούν ή ακόμη ακόμη και να καταργούν κάθε θεολογικό δόγμα; Πιστεύετε πως κάποια μέρα θα βιώσουμε το τέλος της θρησκείας;

“Η επιστήμη -κι αυτή είναι η επίσημη πεποίθηση της Ορθόδοξης Εκκλησίας- είναι ο αγώνας του ανθρώπου να γνωρίσει τον Θεό, από τη μια. Από την άλλη, η φιλάνθρωπη στάση του Θεού αποκαλύπτεται στον άνθρωπο λίγο λίγο. Ο Θεός αποκαλύπτει τη σοφία Του, η επιστήμη είναι η σοφία του Θεού. Δεν υπάρχει λοιπόν καμία αντίθεση. Η ιστορία της Δημιουργίας του κόσμου είναι ένα σύμβολο. Θέλει να παρουσιάσει ότι η αρχή των πάντων είναι ο Θεός. Στο βιβλίο της Γενέσεως της Παλαιάς Διαθήκης έχουμε απλώς την περιγραφή της Δημιουργίας του κόσμου, ότι από το σκοτάδι έγινε φως κ.λπ., επειδή ο Θεός έδωσε αυτή την εντολή με το «γενεθήτω». Σαν πιστό χριστιανό δε με ενδιαφέρει το πώς έγινε ο κόσμος, αλλά το γιατί αυτός έγινε, για ποιο λόγο, κι αυτό είναι σχέδιο της Θείας Οικονομίας. Ο Θεός μάς έπλασε από αγάπη. Ο χριστιανισμός δεν είναι θρησκεία, είναι Αποκάλυψη. Δε θα υπάρξει ποτέ το τέλος της θρησκείας, κι όταν αυτό έρθει θα είναι η ένωσή μας με τον Θεό. Θεολογικά αυτό είναι, η είσοδός μας στη Βασιλεία του Θεού. Ανησυχτικό φαινόμενο είναι σήμερα η αποχριστιανοποίηση των κοινωνιών μας και η απώλεια πολλών ηθικών αξιών και θεσμών, με βασικό αυτό της οικογένειας”.

ΘΩΜΑΣ ΜΠΟΥΛΗΣ

«Αν ήμουν νεότερος, θα πήγαινα πάλι μετανάστης στη Γερμανία»

...«αλλά τώρα θα αγωνιστώ εδώ!»

Ήταν 17 ετών το 1969, όταν επιβιβάστηκε στον Πειραιά στο πλοίο «Κολοκοτρώνης» και μέσω του Πρίντεζι, αφού πέρασε για πρώτη φορά στη ζωή του τη διώρυγα της Κορίνθου, διέσχισε τα γερμανικά σύνορα και έφτασε στο Μόναχο, μεγάλο αστικό κέντρο και σημείο διανομής βιομηχανικών εργατών, για να καταλήξει ως «gasterbeiter» στο Pletteberg. Στοιβαγμένος, μαζί με άλλους στο πλοίο της φυγής από την πατρίδα, κουβαλούσε μαζί με τα λιγοστά υπάρχοντά του το όνειρο για μια καλύτερη ζωή εκεί στα ξένα, αλλά και την ελπίδα του γυρισμού κάποτε...

Ο ΘΩΜΑΣ ΜΠΟΥΛΗΣ από την Ψάκα Θεσπρωτίας, αφού δούλεψε 38 ολόκληρα χρόνια στη Γερμανία ως εργάτης αρχικά και στη συνέχεια σε ψησταριά και σε δικό του ιδιόκτητο μπακάλικο και εστιατόριο, επαναπατρίστηκε το 2008 στην ιδιαίτερη πατρίδα του και επένδυσε όλη την περιουσία του σε μια όμορφη πολυώροφη οικοδομή με εκπληκτική θέα το λιμάνι της Ηγουμενίτσας. Αγγαντεύοντας από εκεί τα πλοία που φεύγουν για την Κέρκυρα αλλά και το εξωτερικό, θυμάται με συγκίνηση ότι στη Γερμανία το 1972 γνώρισε τη συγχωριανή του Δάφνη, με την οποία απέκτησε εκεί δύο γιούς, τον Κώστα και τον Ηλία. Παραμονή Πρωτοχρονιάς, είχαμε την ευκαιρία να πάρουμε το πρωινό μας δίπλα στο τζάκι του όμορφου σπιτιού του στην Ηγουμενίτσα που πρόσφερε με περισσή ηπειρώτικη φιλοξενία, να μου μιλήσει για τη ζωή τη δική του και της ομογένειας στη Γερμανία, αλλά και με ειλικρίνεια να μου απαντήσει στις ερωτήσεις της συνέντευξης, βλέποντας από το παράθυρο το πλοίο να φεύγει από το λιμάνι της Ηγουμενίτσας για την Ιταλία...

Πείτε μου για την οργάνωση της καθημερινής ζωής στην ελληνική κοινότητα του Pletteberg της Γερμανίας που εγκατασταθήκατε ως μετανάστης στο εξωτερικό...

«Είχα την ευκαιρία να αναδειχθώ τρεις διευθύνσεις ως πρόεδρος στην ελληνική κοινότητα του Pletteberg που είχε πληθυσμό ως 2.000 Έλληνες. Ενίσχυσα την προσπάθεια ίδρυσης αμιγούς ελληνικού σχολείου (Δημοτικό), ενώ ο π. Πολύευκτος Γεωργακάκης οργάνωσε την Ορθόδοξη εκκλησία μας στο Lundescheid. Κρατήσαμε τα ελληνικά ήθη και έθιμα, διοργανώνοντας ελληνικές βραδιές με χοροεσπερίδες, εκδηλώσεις για όλες τις μεγάλες εθνικές και ηπειρωτικές επετείους, αλλά και τις θρησκευτικές γιορτές. Αξιοποιώντας την μεταναστευτική νομοθεσία αλλά και την πολιτική του κράτους της Δ. Γερμανίας τότε, καταφέραμε δημιουργικά να ενταχθούμε στη γερμανική κοινωνία, χωρίς να απολέσουμε την ελληνική εθνική μας ταυτότητα.

Ως μέλη της ελληνικής κοινότητας είχαμε μια ισότιμη μεταχείριση μαζί με τις άλλες κοινότητες μεταναστών (Ισπανοί, Ιταλοί, Τούρκοι κ.ά.) και στα πλαίσια της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης, οργάνωσα τα δικά μας ελληνόγλωσσα σχολεία. Ωστόσο, η ελληνόγλωσσα παιδεία των ομογενών μας περνά κρίση, από έλλειψη αποσπασμένων Ελλήνων εκπαιδευτικών και υποχρηματοδότηση.

Πάντα σκεφτόμουν με νοσταλγία την ιδιαίτερη πατρίδα μου, την Ήπειρο και αφού δούλεψα μαζί με τη γυναίκα μου εκεί, προόδεψα και αφού επέστρεψα στη Θεσπρωτία, επένδυσα όλα σχεδόν τα χρήματά μου σε αυτή την εξαώροφη πολυκατοικία, με θέα το όμορφο Ιόνιο Πέλαγος. Η ζωή τα πρώτα χρόνια στην ξενιτιά ήταν σκληρή, αλλά στη συνέχεια μου έδωσε την ευκαιρία για σημαντική οικονομική και κοινωνική πρόοδο στην προσωπική και οικογενειακή ζωή μου.

Τι εικόνα έχετε για την Ελλάδα μετά την επιστροφή σας εδώ;

«Η Ελλάδα έχει μεγάλα πλεονεκτήματα ως γεωγραφικός χώρος και αυτό συνίσταται κυρίως στο φυσικό της περιβάλλον, το θαυμάσιο εύκρατο κλίμα της και τον τουρισμό, που είναι κύρια πηγή ενασχόλησης και πλουτισμού για τον πληθυσμό της. Η Ελλάδα είναι το καλύτερο «γωνιακό οικόπεδο» στα Βαλκάνια και την Ευρώπη. Ωστόσο, με απογοητεύει η οργάνωση της γραφειοκρατικής δημόσιας διοίκησης, η ανεπαρκής ασφάλιση στη δημόσια υγεία και η χαμηλού επιπέδου δημόσια παιδεία. Αγανακτώ όταν καλούμαι να πληρώσω τόσο υψηλούς φόρους, χωρίς να έχω αντίστοιχες παροχές από το κράτος.

Τι φταίει για τη σημερινή κρίση στην Ελλάδα;

«Είναι μεγάλη η ευθύνη των προηγούμενων πολιτικών ηγεσιών της χώρας μας για την ευθύνη που βιώνουμε σήμερα. Δεν αξιοποιήθηκαν με αναπτυξιακά μέτρα τα στρατηγικά πλεονεκτήματα και οι πλουτοπαραγωγικές πηγές του τόπου, ενώ προχωρήσαμε σε υπέρ-μετρο δανεισμό, χωρίς να αποκαλύπτουμε την πολιτική διαφθορά και την πραγματική εικόνα της οικονομίας στον ελληνικό λαό. Έγιναν λάθος επιλογές, επικράτησε η εκτεταμένη φοροδιαφυγή και δεν στηρίχθηκαν επαρκώς οι ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες (πολύτεκνοι, συνταξιούχοι, ανάπηροι κ.λπ.). Οδηγηθήκαμε σκόπιμα ύστερα από κακή διαχείριση στην χρεωκοπία ουσιαστικά και βέβαια ήταν αναπόφευκτος ο δανεισμός και τα «Μνημόνια» από την Τρόικα (ΔΝΤ, ΕΕ, ΕΤ), χωρίς όμως τη σκληρή διαπραγμάτευση που έπρεπε να γίνει. Ο φοροεισπρακτικός μπ-

χανισμός, δεν λειτουργεί σωστά, δεν αποδίδει και εκτιμώ ότι θα αποτύχει και αυτό το «μνημόνιο», δυστυχώς...!».

Πώς βλέπουν οι Γερμανοί την Ελλάδα αλλά και το ρόλο τους στην Ε.Ε.;

«Η Γερμανία είναι πειθαρχημένη κοινωνικά και ηγέτιδα δύναμη στην Ε.Ε., ωστόσο δεν έχει εκφράσει ουσιαστικά αλληλεγγύη στα άλλα αδύναμα κράτη-μέλη, υπερασπίζοντας τα συμφέροντά της και απομακρυνόμενη από τις αρχές, αξίες και στόχους της ιδρυτικής διακήρυξης της Ε.Ε. Την Ελλάδα τη βλέπουν ως φτωχό συγγενή, αν και αναγνωρίζουν τον αξιόλογο ελληνικό πολιτισμό της.

Ωστόσο, υπάρχουν και σημαντικά περιθώρια βελτίωσης στη διακυβέρνηση της Ε.Ε., ιδιαίτερα στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής και συνοχής, αρκεί να γίνει η κατάλληλη αυτοκριτική».

Πώς μπορεί η Ελλάδα να ξεπεράσει αυτή την πολυδιάστατη κρίση;

«Δεν είναι εύκολη υπόθεση να ξεπεράσουμε την κρίση και σίγουρα χρειαζόμαστε την αλληλεγγύη της Ε.Ε. και την οικονομική υποστήριξη της «Τρόικα», αλλά πρέπει να κάνουμε κι εμείς μια σειρά από διαρθρωτικές αλλαγές νομίζω όπως: δημοσιονομική πειθαρχία και αναδιοργάνωση του δημόσιου τομέα με λιγότερη γραφειοκρατία και συγκεκριμένα φοροεισπρακτικά αποτελέσματα. Χρειάζεται ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα με καταδίκη των υπαίτιων φοροδιαφυγής αλλά και πολιτικής διαφθοράς με παράνομο πλουτισμό από δημόσιες θέσεις στο κράτος».

Ας κλείσουμε με ένα μήνυμα ελπίδας για τον ελληνισμό στο νέο έτος 2013 που έρχεται...

«Η κρίση δεν είναι μόνο ελληνική, ούτε μονοδιάστατα οικονομική. Είναι παγκόσμια και είναι κρίση αξιών, πνευματική και στη συνέχεια πολιτική, κοινωνική και εθνική. Η στήριξη της ελληνικής παιδείας και του πολιτισμού στο εξωτερικό στην ομογένεια (γλώσσα, θρησκεία, ήθη και έθιμα) αλλά και στο εσωτερικό στην Πατρίδα μας είναι ένα καλό αντισταθμιστικό μέτρο. Δυστυχώς, αυτό δεν συμβαίνει και αντίθετα το εκπαιδευτικό μας σύστημα, ο καλύτερος φορέας της ελληνικής παιδείας και των αξιών του ελληνορθόδοξου πολιτισμού μας που αποτελεί και τον πυλώνα αξιών της Ευρώπης, αποτελεί το πρώτο θύμα αυτής της κρίσης. Όλοι οι Έλληνες, όπου γης ενωμένοι, με ελληνικό όραμα και ελπίδα στο αύριο, θα ξεπεράσουμε και αυτή τη δύσκολη συγκυρία. Εάν ήμουν νεότερος, θα πήγαινα και πάλι μετανάστης στη Γερμανία, αλλά τώρα θα μείνω για να αγωνιστώ και να ζήσω στον τόπο μου...! Καλή χρονιά με υγεία και χαρά σε όλους τους Έλληνες και Φιλέλληνες, στην όμορφη ομογενειακή εφημερίδα σας και τους αναγνώστες της σε όλο τον κόσμο! Σας ευχαριστώ».

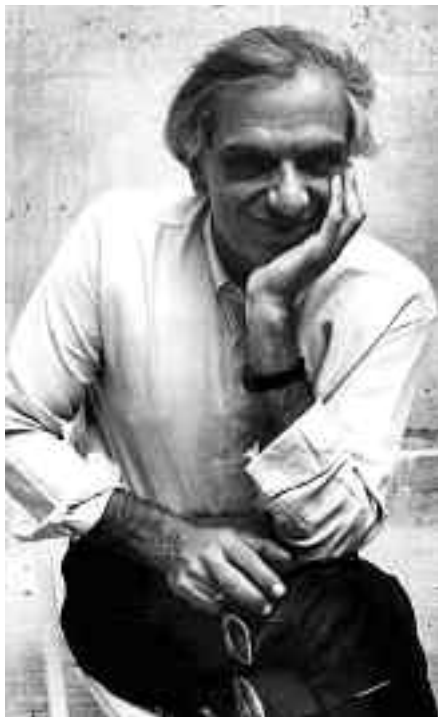
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΣΤΟΝ ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟ ΙΝΤΖΕΜΠΕΛΗ

«Στην Ελλάδα "πουλάει" ό,τι δεν διαρκεί»

Ο Βασίλης Βασιλικός γεννήθηκε στην Καβάλα. Είναι ο πιο μεταφρασμένος συγγραφέας μετά τους Καζαντζάκη, Ρίτσο και Καβάφη. Έχει εκδώσει μυθιστορήματα, διηγήματα και ποιητικές συλλογές. Θεωρείται ένας από τους μεγαλύτερους συγγραφείς που έχει η χώρα μας. Η συνέντευξη που ακολουθεί είναι μια γνωριμία με το αναγνωστικό κοινό της εφημερίδας «Ελληνική Γνώμη».

Ποια ήταν τα πρώτα σας διαβάσματα;

«Αν εννοείτε τα εξωσχολικά ήταν ό,τι βιβλία έβρισκα στη βιβλιοθήκη των γονιών μου. Η μητέρα μου ως γαλλομαθής, από τη Σχολή Καλογραιών της Τήνου, είχε πλήθος απαγορευμένα από τις καθολικές καλόγριες βιβλία, όπως το «Toi et moi» του Paul Gervaldy, (ποιήματα, που χρόνια μετά έβγαλα κι εγώ σε τίτλο ενός βιβλίου μου μεταγλωττίζοντας το στα ελληνικά «Εσύ κι εγώ», καμιά σχέση βέβαια με το πρωτότυπο,) τις βιογραφίες του Andre Maurois και τα «άρλεκιν» μυθιστορήματα του Maurice Decobra. Ο πατέρας μου αντίθετα είχε όλη την κλασική βιβλιοθήκη με τους αρχαίους στη σειρά του Πάπυρου, τα απομνημονεύματα του Ουίνστον Τσώρτσιλ και κάπου κρυμμένο στο βάθος, πίσω από τα παραπετάσματα της ιστοριογραφίας, το «Κεφάλαιο» του Μάρξ. Όμως τα σχολικά ήταν αυτά που με έφτιαξαν συγγραφέα. Στο «Ανατόλια» της Θεσσαλονίκης από πολύ μικροί, στην πρώτη γυμνασίου, ξέραμε ολόκληρο τον «Μάκβεθ» του Σαίξπηρ από στήθους στο πρωτότυπο, ενώ, αντιθέτως δεν κατάλαβα ποτέ την «Αντιγόνη» του Σοφοκλή καθότι στα αρχαία είχαμε κάνει σε τρία χρόνια τριάντα μόνο σελίδες. Ωστόσο μέσω των λαμπρών δασκάλων μας στα νεοελληνικά, (όλοι κατά σύμπτωσιν παλιοί Εαμίτες που βρήκαν στέγη και προστασία στο ελληνο-αμερικάνικο κολλέγιο «Ανατόλια») μάθαμε τον Βιζυηνό, τα τον

Παπαδιαμάντη, τον Καρκαβίτσα, μέχρι και τον Γιάννη Ρίτσο. Από τους αμερικανούς που δίδασκαν επίσης εκεί, από δεκατεσσάρων χρονών γνώριζα από στήθους ολόκληρο το «Love song του Prufrock» του T.S.Eliot, καθώς μας είχαν αναλύσει και την «Μεταμόρφωση» του Κάφκα.

Συναντήσατε δυσκολίες για να εκδώσετε το πρώτο σας έργο;

«Καμιά δυσκολία, αφού με τα χρήματα του πατέρα μου, (5.000 τότε δραχμές) το αυτοεξέδωσα στη Θεσσαλονίκη το 1953 σε 500 αντίτυπα».

Η ενασχόλησή σας με τη γραφή έχει ως αποτέλεσμα την έκδοση πολλών μυθιστορημάτων. Χρησιμοποιείτε σωστά τον ελεύθερο χρόνο;

«Ο ελεύθερος χρόνος υπάρχει μόνο στους εργαζόμενους σε δουλειές και υπηρεσίες για

να εξασφαλίσουν τον επιούσιο. Ο ελεύθερος χρόνος ενός δημιουργού είναι η σκλαβιά του στο να αναπαραστήσει «εκ του μη όντος το ον».

Η επιτυχία που είχατε με το «Ζ» όπως και η κινηματογραφική ταινία βοήθησε να γίνει περισσότερο γνωστό το έργο σας;

«Ασφαλώς. Η λογοτεχνία, δυστυχώς, τα τελευταία εξήντα χρόνια, περνά ευκολότερα μέσω της εικόνας».

Η διαμονή σας για πολλά χρόνια στο εξωτερικό σε ποια στοιχεία βοήθησε την προσωπικότητά σας αλλά και στο έργο σας;

«Ερώτηση καίρια όσον με αφορά. Ζώντας εκτός Ελλάδας για περίπου τριάντα πέντε χρόνια, είχα το προνόμιο να την ονειρεύομαι. Ο Δημήτρης Νόλλας έγραψε το «Ονειρεύομαι τους φίλους μου». Εγώ, εντέλει έγραφα. Ονειρεύομαι την Ελλάδα...».

Κάποτε όλοι οι συγγραφείς ήταν αυτοδίδακτοι. Τώρα υπάρχουν τα εργαστήρια γραφής. Διδάσκεται άραγε η γραφή;

«Η γραφή, όπως όλες οι χειρωνακτικές εργασίες, ασφαλώς και διδάσκεται. Μόνο που το τελικό αποτέλεσμα δεν έχει σχέση με την τεχνική, αλλά με αυτό που θα αποκαλούσα «ψυχή», «άυλο», «μη εντοπισμο» και κανείς ακόμα δεν βρήκε σε ποιες συνάψεις του εγκεφάλου μας κατοικοεδρεύει».

Ποια ήταν η αφορμή για να γραφεί το μυθιστόρημα «Ο μονάρχης», εκδόσεις Μπαρτζουλιάνος;

«Άλλη ωραία ερώτηση. Θα σας το εξομολογηθώ αποκλειστικά σε σας: είχα έναν φίλο, που δυστυχώς δεν ζει πια, τον πρίγκιπα Σαντρουντίν Αγά Χαν, της γνωστής δυναστείας, που ήταν θαυμαστής μου. Κάθε βιβλίο μου που διάβαζε σε γαλλική μετάφραση, το έντυνε με χρυσό. Δεν ήταν δηλαδή δερματόδετο, αλλά χρυσόδετο. Όταν τον γνώρισα στη Γενεύη, μεσούσης της χούντας στον τόπο μας, ήταν ο Υπεύθυνος των Ηνωμένων Εθνών για τους απανταχού πρόσφυγες, πολιτικούς εξόριστους και μη. Γίναμε φίλοι. Ήταν χαρισματικός άνθρωπος.

Πρίγκιπας αλλά και θεός για τα έντεκα εκατομμύρια Ισλαμικών μουσουλμάνων. Κάθε χρόνο, οι πιστοί του, του στέλναν το βάρος του σώματός του, σε αντίστοιχα κιλά χρυσού. (Εξού και τα χρυσόδετα δικά μου βιβλία). Όταν το 1973, ο δικός μας εξόριστος βασιλιάς Κωνσταντίνος Γλύζμπουργκ, τώρα «Ντε λα Γκρέτσια», εδέησε επιτέλους να καταδικάσει το καθεστώς των συνταγματαρχών, μετά την ηρωική ανταρσία του αντιτορπιλικού «Βέλος» παρέστην, ως δημοσιογράφος της εμικράτισιας, στη συνέντευξη τύπου που έδωσε στην Πόρτα Λατίνα της Ρώμης. Κι από εκεί, τα δύο πρόσωπα (του Σαντρουντίν Αγά Χαν και του δικού μας εξόριστου μονάρχη) διασταυρώθηκαν στην φαντασία μου και έγραψα το μυθιστόρημα στο οποίο αναφέρεσθε συμπλέκοντας το Ισλάμ και τους φανατικούς του με τους δικούς μας τότε φανατικούς της «Ελλάδος Ελλήνων Χριστιανών» μουφτήδες».

Αυτά που συμβαίνουν στο βιβλίο σας θα μπορούσαν να συμβούν και στην πραγματικότητα;

«Θα έπρεπε. Αλλά στην Ελλάδα «πουλάει» ό,τι δεν διαρκεί. Το εφημέριο μας κανοναρχεί. Απεχθανόμαστε το διαχρονικό, διότι ίσως είμαστε τέκνα μιας πολύ παλιάς ιστορίας».

Διαβάζουν σήμερα οι Έλληνες;

«Ελάχιστα. Διαβάζουν κυρίως όσες γυναίκες προτιμούν ένα βιβλίο που τις εκφράζει, αντί να δώσουν τα δεκαπλάσια της αγοράς ενός βιβλίου χρήματα για μian ώρα στο ντιβάνι ενός δόκτορα ψυχαναλυτή».

Πρόσφατα η εφημερίδα Guardian ανάμεσα στα χίλια βιβλία της παγκόσμιας πεζογραφίας συμπεριέλαβε και το «Ζ». Τι σημαίνει αυτό το γεγονός για εσάς;

«Μαζί βέβαια, σε άλλη κατηγορία, με τον «Ζορμπά» του Καζαντζάκη. Σημαίνει ότι η ταινία του Κώστα Γαβρά «Ζ» ήταν πολύ καλή, όπως και η αντίστοιχη για τον «Ζορμπά» του Μιχάλη Κακογιάννη».

Βερολίνο: «Η επιστροφή του Μινωταύρου» (Die Rückkehr des Minotaurus)

Το Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού, Βερολίνου, επισημαίνει με χαρά την πολύ ενδιαφέρουσα έκθεση της γλύπτριας **Bärbel Dieckmann**. Παρουσιάζεται από τις 18 Ιανουαρίου έως τις 28 Απριλίου 2013 στο Museum Neukölln (Gutshof Britz / Alt-Britz 81 / 12359 Berlin /) Τρίτη έως Κυριακή, ώρες: 10:00 – 18:00. Είσοδος ελεύθερη.

Η Βερολινέζα γλύπτρια Bärbel Dieckmann έχει εγκύψει στο αρχαίο μοτίβο του Μινωταύρου, που προερχόμενο από την ελληνική μυθολογία αποτελεί ένα σημαντικό στοιχείο της ευρωπαϊκής μας κληρονομιάς. Ο Μινώταυρος, μίξη ανθρώπου και ταύρου, είναι ένα ον που, καθώς δεν αισθάνεται ούτε άνθρωπος ούτε ταύρος, μπορεί να ιδωθεί ως το πρότυπο του περιθωριοποιημένου που παλεύει με τον εαυτό του στην προσπάθεια να καθορίσει την ταυτότητά του. Η Bärbel Dieckmann εκφράζει εντυπωσιακά και συγκινητικά αυτήν την σύγκρουση. Προκαλεί τον θεατή να «πάρει θέση», προσδίδοντας στις παραλλαγές του Μινωταύρου της μια πληθώρα διαφορετικών χαρακτηριστικών. Στις μορφές που δημιουργεί διακρίνουμε όχι μόνον την θριαμβευτική χειρονομία και την αγερωχία, την οδύνη και την απελπισία, αλλά και την ευπάθεια και την χάρη. Μέσα από αυτές τις αντιφάσεις εκφράζεται ο άνθρωπος στην ολότητά του. Με τα γλυπτά της η Bärbel Dieckmann άπτεται αναμφίβολα και των κυριαρχουσών εμπειριών της εποχής μας, κυρίως της βίας στην μορφή των απειλών της καθημερινότητας αλλά και στην παγκόσμια πολεμική της εκδοχή. Όπως οι πίνακες του Goya και του Picasso, τα έργα της Bärbel Dieckmann έχουν ως θέμα τον ανείπωτο τρόπο που μπορεί να προκαλέσει ο άνθρωπος, αλλά και την αδιέλιπτη έλξη του προς το κάλλος και την αρμονία.

Die Griechische Kulturstiftung Berlin freut sich, auf folgende Ausstellung aufmerksam machen zu können.

„Die Rückkehr des Minotaurus“ Skulpturen von Bärbel Dieckmann 18. Januar bis 28. April 2013

Museum Neukölln (Gutshof Britz / Alt-Britz 81 / 12359 Berlin) Dienstag bis Sonntag 10 – 18 Uhr Eintritt frei.

Die Berliner Bildhauerin Bärbel Dieckmann hat sich in ihrem Werk intensiv mit dem antiken Motiv des Minotaurus auseinandergesetzt. Das Motiv stammt aus der griechischen Mythologie und ist ein wichtiges Element unseres europäischen kulturellen Erbes. Der Minotaurus ist halb Stier und halb Mensch. Er verkörpert ein Wesen, das sich weder in dem einen noch in dem anderen Körper zu Hause fühlt. Damit ist der Minotaurus das Ur-Bild des Außenseiters, der mit sich selbst ringt und auf der Suche nach seiner eigenen Identität ist. In ihren Skulpturen drückt Bärbel Dieckmann diesen Konflikt auf eine sehr beeindruckende und berührende Art und Weise aus. Sie provoziert den Betrachter zu einer Stellungnahme, indem sie ihren Minotaurus-Variationen eine Vielzahl unterschiedlicher Züge verleiht. Wir erkennen in ihren Figuren die triumphale Geste und den Stolz sowie Leid und Verzweiflung, aber auch Zerbrechlichkeit und Anmut. In diesen Widersprüchen ist das menschliche Wesen in seiner Universalität verkörpert. Ohne Zweifel hat Bärbel Dieckmann mit ihren Werken auch einen starken Bezug zu den dominanten Erfahrungsdimensionen unserer Zeit hergestellt. Allen voran die Gewalt in ihren alltäglichen bedrohlichen Formen und zugleich ihren globalen kriegerischen Ausprägungen. Ähnlich wie in den großen Werken von Goya und Picasso thematisieren die künstlerischen Arbeiten von Bärbel Dieckmann die unermesslichen Schrecken, die durch den Menschen verursacht werden, aber auch sein immerwährendes Streben nach Schönheit und Harmonie.

Ο ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΘΟΔΩΡΗΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΗΝ «Ε.Γ.»

«Όταν συνάντησα τον Στέλιο»

Μιλάει στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ Ο ηθοποιός Θοδωρής Προκοπίου με αφορμή την παράσταση που αναφέρεται στη μετανάστευση ενός Έλληνα στη Γερμανία τη δεκαετία του '60, όπου μόνη συντροφιά του είναι το ραδιόφωνο και τα τραγούδια του Καζαντζίδη.

«ΌΤΑΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΑ ΤΟΝ ΣΤΕΛΙΟ». Πρόκειται για το καινούριο έργο του συγγραφέα Θανάση Σκουρμπέλου. Μια παράσταση προσεγμένη και φτιαγμένη με σεβασμό προς το κοινό, που αναφέρεται στη μετανάστευση ενός Έλληνα στη Γερμανία τη δεκαετία του '60, μόνη συντροφιά του οποίου είναι το ραδιόφωνο και τα τραγούδια του Καζαντζίδη. Μέσα από την ζωή του προβάλλεται η γενικότερη πολιτική κατάσταση της χώρας μας εκείνη την περίοδο (μετανάστευση, εμφύλιος, χούντα), καθώς και το θέμα του ξεριζωμού των Ποντίων. Την σκηνοθεσία υπογράφει ο Γιώργος Σουξές, και ερμηνεύει ο Θοδωρής Προκοπίου, ο οποίος μιλάει στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ.

Σε ποια γεγονότα αναφέρεται η θεατρική παράσταση; Μπορείτε να αναφερθείτε στους λόγους που επιλέξατε το συγκεκριμένο θέμα;

“Το έργο αναφέρεται στη ζωή του Στάμου, ενός Έλληνα μετανάστη στη Γερμανία τη δεκαετία του '60. Ο πατέρας του ήταν αριστερός, από τους τελευταίους πολιτικούς κρατούμενους της Ελλάδας του εμφυλίου σπαραγμού, ο οποίος αρνιόταν μέχρι τέλους να υπογράψει τη δήλωση πολιτικών φρονημάτων. Αυτό οδήγησε την οικογένειά του στην φτώχεια, καθώς απέμενε μόνο η μητέρα του Στάμου να φροντίζει και να συντηρεί, χωρίς κανένα στήριγμα, τα δυό της παιδιά. Προκειμένου λοιπόν να μπορέσει η κόρη της οικογένειας να σπουδάσει, ο νεαρός Στάμος παίρνει την απόφαση να μεταναστεύσει στη Γερμανία. Εκεί, δουλεύοντας αρχικά στις μίνες, καταφέρνει να στηρίξει οικονομικά την οικογένειά του. Μόνη γέφυρα με την Ελλάδα αλλά και τους γονείς και την αδερφή του που έμειναν πίσω, το ραδιόφωνο, τα τραγούδια και η φωνή του Στέλιου.

Κατά τη διάρκεια του έργου, βλέπουμε πώς ο ήρωας καταφέρνει σιγά σιγά να φτιάξει τη ζωή του στην Κολωνία, και να αναπτύξει δεσμούς με δυο άλλους ξενιτεμένους, μια Ιταλίδα και έναν Άραβα, που ο καθένας τους κουβαλάει τη δική του ιστορία. Η δύσκολη ζωή του στα ορυχεία και στις φάμπρικες παρ' όλα αυτά, τον οδηγούν να αλλάξει τον τρόπο που βλέπει τα πράγματα, και όταν ο ξαφνικός θάνατος του πατέρα του τον αναγκάζει να γυρίσει πίσω, στην Ελλάδα, ο Στάμος παίρνει μια σημαντική και απρόσμενη απόφαση για τη ζωή του...

Ο βασικός λόγος επιλογής αυτού του έργου ήταν το ίδιο το κείμενο. Ένα κείμενο καλογραμμένο και δυνατό, με συγκινησιακά όσο και κωμικά στοιχεία. Πρόκειται επίσης για ένα θέμα όχι και πολύ μακρινό μας. Γεγονότα που άφησαν στη χώρα μας πληγές ανοιχτές ως σήμερα ακόμη. Η καταστροφή και η γενοκτονία των Ποντίων το 1919 και της Μ.Ασίας το '22, αργότερα ο αιματοβαμμένος εμφύλιος (1946-49), μέχρι την πιο πρόσφατη δικτατορία των Συνταγματαρχών το '67, όλα αυτά μπορεί σήμερα να φαντάζουν μακρινή ιστορία, ειδικά για τους νέους που δεν τα έζησαν, στην πραγματικότητα όμως δεν είναι. Τις επιπτώσεις τους βιώνουμε ακόμη έως τώρα, καθώς ήταν η αιτία τόσο για τον θάνατο δεκάδων χιλιάδων Ελλήνων, όσο και για την γενικότερη καθυστέρηση στην κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη της χώρας. Αυτά τα ιστορικά γεγονότα είναι ωστόσο που θα έπρεπε να μαθαίνουμε και να θυμόμαστε όλοι, γιατί ακριβώς αυτά δείχνουν τα λάθη που δεν πρέπει να επαναληφθούν, τις παγίδες στις οποίες δεν πρέπει να ξαναπέσουν οι σημερινοί Έλληνες, προκειμένου η χώρα να αναπτυχθεί και να ορθοποδήσει. Μόνο εάν ξέρουμε την ιστορία του τόπου μας, μόνο εάν παραδεχτούμε και αναλάβουμε με ειλικρίνεια τις ευθύνες για τα λάθη του παρελθόντος θα έχουμε ελπίδες για ένα καλύτερο μέλλον”.

Μόνη συντροφιά του μετανάστη στη δεκαετία του '60 στη Γερμανία είναι το ραδιόφωνο και τα τραγούδια του Στέλιου Καζαντζίδη. Μέσα από τη ζωή του μετανάστη τι ακριβώς προβάλλεται;

“Μέσα από τη ζωή του ήρωα προβάλλεται το πώς μπορεί να αλλάξει η ζωή ενός ανθρώπου από τις πολιτικές συνθήκες που επικρατούν, αλλά και το πώς μπορεί ο ίδιος ο άνθρωπος να αλλάξει τις πολιτικές συνθήκες. Πόλεμοι ή οικονομικές δυσκολίες αναγκάζουν πολλούς ανθρώπους από διάφορες χώρες να εγκαταλείψουν το σπίτι και την οικογένειά τους και να μεταναστεύσουν. Η εμπειρία αυτή όμως, ίσως αλλάξει σε μερικούς και τον τρόπο με τον οποίο βλέπουν κάποια πράγματα. Αυτό συμβαίνει και με τον Στάμο, ο οποίος μέσα από τη ζωή του στη Γερμανία και τις ιστορίες άλλων μεταναστών, αλλάζει ως άνθρωπος, αναθεωρεί παλιές απόψεις του και παίρνει αναπάντεχες αποφάσεις για τη ζωή του”.

Πώς αποτυπώνεται αυτό στην παράσταση;

“Κατά τη διάρκεια του έργου διαγράφεται η εξελικτική πορεία του ήρωα, ο οποίος ξεκινώντας από το μηδέν σε μια ξένη χώρα καταφέρνει σταδιακά να “φτιάξει”, όπως λέει, τη ζωή του εκεί. Αυτό όμως δεν τον κάνει να ξεχάσει την κατάσταση που επικρατεί πίσω στην Ελλάδα. Αντίθετα, μέσα από τις καινούριες εμπειρίες που βιώνει, αρχίζει να κατανοεί διάφορα πράγματα και να διαφοροποιεί την στάση του απέναντι σε καταστάσεις. Πόσο καλά προετοιμασμένος είναι όμως στην πραγματικότητα να αντιμετωπίσει αυτές τις καταστάσεις...”.

Εκτιμάτε ότι τέτοιες σκηνές ξαναζεί ο Έλληνας σήμερα ή θα ξαναζήσει σύντομα; Τι έχετε να πείτε;

“Ήδη η νεολαία της Ελλάδας παρουσιάζει ένα ολοένα αυξανόμενο ποσοστό μετανάστευσης σε χώρες της Ευρώπης (Αγγλία, Γερμανία) ή στην Αμερική και στην Αυστραλία. Όπως ίσως θα είχαν κάνει και οι παππούδες τους! Αυτό οφείλεται σαφώς στην οικονομική κρίση που

υφίσταται η χώρα μας τα τελευταία χρόνια, καθώς και στις ελάχιστες ευκαιρίες που προσφέρει πλέον για επαγγελματική δραστηριότητα. Είναι λοιπόν σκηνές που ήδη ξαναζούμε, με μόνη διαφορά ότι τώρα, οι νέοι που φεύγουν από την χώρα είναι μορφωμένοι, κάτοχοι πανεπιστημιακών πτυχίων, πολλοί απ' αυτούς και επιστήμονες. Πρόκειται δηλαδή για ένα ανθρώπινο δυναμικό πολύ αξιόλογο και χρήσιμο, που αναγκάζεται να εγκαταλείψει μια χώρα που αδυνατεί να το απορροφήσει και να το αξιοποιήσει, και να προσφέρει τις υπηρεσίες του αλλού. Εκτός από τις οικονομικές επιπτώσεις που έχει αυτό για την Ελλάδα, το πιο επικίνδυνο είναι ότι έτσι χάνει ένα μεγάλο αριθμό νέων ανθρώπων που θα μπορούσαν να προσφέρουν τις γνώσεις και το όραμά τους για την ανάπτυξη και την πρόοδο της ίδιας τους της χώρας. Το πιο θλιβερό όμως είναι ότι αυτό δεν είναι αποκλειστικά φαινόμενο των τελευταίων ετών της “κρίσης”. Νέοι σπρώχνονταν να αναζητήσουν καλύτερες ευκαιρίες στο εξωτερικό και τα προηγούμενα χρόνια. Μπορεί να μην ήταν τόσο πολλοί όσο σήμερα, όμως φαίνεται ότι πάντα η Ελλάδα, παρ' όλη την ομορφιά της, ήταν και παραμένει μια χώρα που “τρώει τα παιδιά της”..

Οι νέοι άνθρωποι εγκαταλείπουν εκ νέου αυτή τη χώρα, όπως έκαναν οι παππούδες τους. Γιατί επαναλαμβάνεται η ίδια εικόνα από τον Εμφύλιο μέχρι σήμερα;

“Την ερώτηση αυτή θα πρέπει να κάνουμε όλοι στους εαυτούς μας. Γιατί, ενώ έχουν περάσει χρόνια από τότε, ενώ εν τω μεταξύ η Ελλάδα πέρασε μια περίοδο ευημερίας, μια περίοδο όπου αν είχε εκμεταλλευτεί σωστά τις ευκαιρίες που της δόθηκαν θα μπορούσε να παρουσιάζει μια τελείως διαφορετική εικόνα σήμερα, γιατί παρ' όλα αυτά ξαναβρίσκεται στο μηδέν; Θεωρώ ότι, ακόμα κι αν η απάντησή μας πονάει, ήρθε η ώρα να την παραδεχτούμε και να αναγνωρίσουμε τα λάθη μας. Η Ελλάδα δεν είναι τίποτα άλλο από τους ίδιους τους Έλληνες. Αφού εμείς οι ίδιοι λοιπόν, όλα αυτά τα χρόνια, δεν δείξαμε εν-

διαφέρον για το κοινό καλό, αφού αναλωνόμασταν σε συγκρούσεις μεταξύ μας, ο καθένας υπερασπιζόμενος το συμφέρον της δικής του παράταξης και όχι το συμφέρον της χώρας, αφού με λίγα λόγια νοι-αζόμασταν περισσότερο για την προσωπική μας ευ-

μερία, και λιγότερο για την

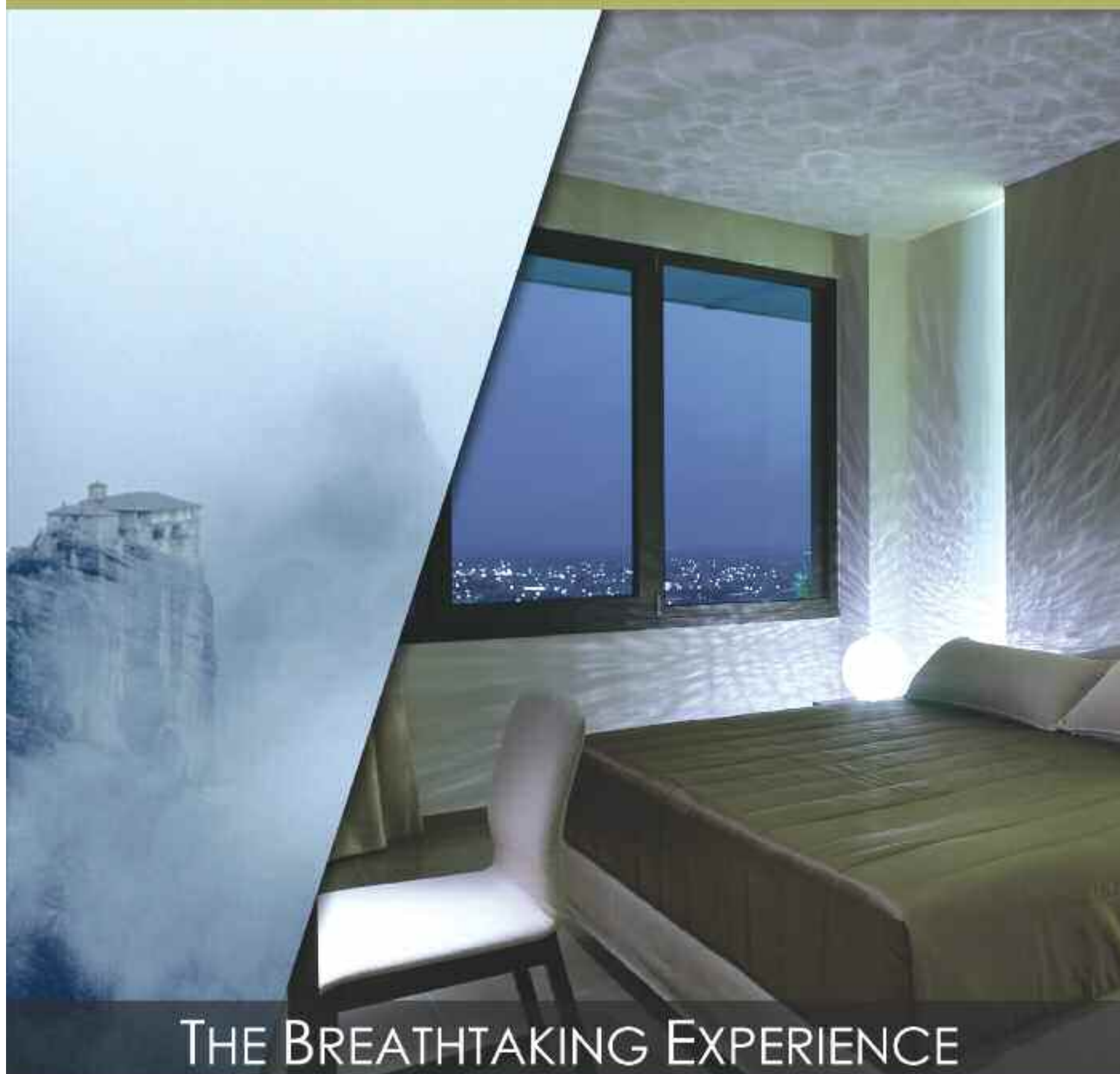
γενικότερη κοινωνική ανάπτυξη, είναι λογικό το ότι τώρα δεν έχουμε κράτος πρόνοιας, κράτος που να προστατεύει και να υπερασπίζεται τους πολίτες του.

Ξεχάσαμε ότι δεν υπάρχουμε μόνοι μας, αλλά ότι είμαστε κομμάτια μιας κοινωνίας, και ότι εμείς θα ζούμε καλά μόνο εάν η κοινωνία μας ευημερεί. Όταν ξαναθυμηθούμε ότι είμαστε πολίτες και ότι εμείς οι ίδιοι οφείλουμε να προστατεύουμε το κράτος και την κοινωνία μας, τότε και το κράτος που θα δημιουργήσουμε θα προστατεύει εμάς. Όπως ελπίζει και ο Στάμος, “Σε μια κοινωνία καλύτερη που θα φτιάξουμε, τότε θα βρούμε τα γιατί και τα πώς...”

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΘΟΔΩΡΗ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

Γεννήθηκε στη Μυτιλήνη. Αποφοίτησε από την Δραματική Σχολή του Πειραιϊκού Συνδέσμου. Έπαιξε στα ΔΗ-ΠΕΘΕ: Καλαμάτας, Βέροιας, Λάρισας, Πάτρας, Κοζάνης. Στην Αθήνα έπαιξε στις παραστάσεις: “Ένα τυχαίο ατύχημα”, “Το τραγούδι της Εύας”, “Ο Βασιλικός”, “Ο μνηστήρ της Αρχοντούλας”, “Εθνικότητά μου το χρώμα του ανέμου”, κ.α. Στον κινηματογράφο έπαιξε στις ταινίες: “Αύριο θα ξέρουμε”, “Απ' το χιόνι”, “Τα χρυσά μήλα των εσπερίδων”, “Ισοβίτες”.

Η παράσταση παίζεται κάθε Σαββατοκύριακο (Σάββατο στις 9.00 και Κυριακή στις 7.15) στο Θέατρο της Ημέρας, Γεννηματά 20, στους Αμπελόκηπους (τηλ. 210 6929090 - 210 6995777) Είναι 50 μέτρα από τον σταθμό μετρό Πανόρμου (έξοδος Χατζηκωνσταντή). Η διάρκειά της είναι 70 λεπτά, και θα παίζεται μέχρι και 28 Απριλίου. (γενική είσοδος 10 Ευρώ)

THE BREATHTAKING EXPERIENCE

The brand new Ananti City Resort is built on the top of a hill, close by the city of Trikala, with panoramic view that embraces the plain of Thessaly and within close distance from the famous tourist destinations, such as Meteora

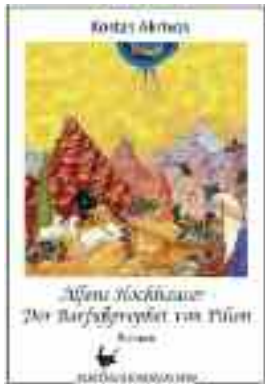
Trikala • Greece

www.anantiresort.gr

Please contact for further information: Tel.: +302431063950 or Email.: info@anantiresort.gr

Kostas Akrivos ALFONS HOCHHAUSER – Der Barfußprophet von Pilion

Größenwahn Verlag Frankfurt am Main
ISBN: 978-3-942223-19-5

„Wer erinnert sich an Alfons“, heißt der Originaltitel dieses Buchs von Kostas Akrivos aus dem Jahre 2010. Dieser Titel passt viel besser als der der deutschen Ausgabe des Buches in dessen Zentrum das Leben und Wirken des Österreichers Alfons Hochhauser in Griechenland steht. Die Zentralfigur der Biographie ist ein Abenteurer und Trampier, die nach mehreren

Reisen bis in den Orient, den größten Teil seines Lebens auf den Berg Pilion, dem Küstengebirge Thessaliens, verbringt und schließlich dort auch stirbt. Mit mehreren Unterbrechungen wegen Krieg, Straflager, Expeditionen, etc. führt er dort ein Leben als Hirte, Fischer, Ausgräber, Dragomane und Schankwirt. Später kommen Qualitäten wie Taucher und Schauspieler hinzu.

Alfons Hochhauser ist ein wahrer Lebenskünstler, der sich auf dem Zentauren-Berg zwischen griechischer Lokaltadt und westeuropäischer Kultur, zwischen orthodoxem Mönchstum und weltlichem Leben, zwischen Nationalsozialismus im Zweiten Weltkrieg und Partisanentum, zwischen griechischem Matriarchat und germanischem Männerdasein zu kämpfen hat. Sein größter Erfolg ist der Aufbau einer Herberge an der Ostküste des Pilion, wo er in den 70er und 80er Jahren Individualtou-

risten im Sommer eine ganz andere Art von Aufenthalt in einfachen Laubhütten und weit weg von Strom und fließendem Wasser beherbergt. Er ist somit einer der ersten Pioniere des alternativen bzw. sanften Tourismus in Griechenland. Davon schwärmen immer noch viele seiner Fans und Gäste von damals.

Nach einem erfüllten Leben bricht er Mitte Januar 1981 zu einer Wanderung hoch ins Pilion, wo er gewollt erfriert. Er hinterlässt zwei uneheliche Kinder: einen Sohn und eine Tochter. „Hier habe ich gelebt und hier will ich meine letzte Ruhe finden. Diese Landschaft hat alle Merkmale, die man von einem irdischen Paradies erwartet“, hatte er Jahre früher in seinem Tagebuch geschrieben. Wer mehr über diese schillernde Figur eines wahren Philhellenen erfahren möchte, muss das Buch von Akrivos lesen. In minutiöser und akribischer Kleinarbeit hat der Autor wie ein echter Detektiv mehrere Jahre nach Freunden, Bekannten, Weggefährten und Verwandten des Alfons gesucht, sie interviewt oder von ihnen Materialien erhalten, die er ausgewertet hat. Er besuchte sämtliche Orte wo Alfons gelebt hat und suchte Spuren seiner Figur in Archiven, Dokumenten, Expeditionsberichten, Tagebücher und Filmen.

Akrivos' Buch ist das i-Tüpfelchen einer Reihe von Berichten und Dokumentationen, die in den letzten dreißig Jahren in deutschen, österreichischen und griechischen Medien über Alfons, seinem Leben auf dem Pilion und seinen Beitrag zum Individualtourismus in Griechenland erschienen. Ein Zeitzeuge schrieb z.B. über Alfons: „...Viele hielten ihn für einen Spion, andere für einen Playboy, er selbst charakterisierte sich häufiger als einen soliden Abenteurer. Aber in diesem umstrittenen Menschen glühte eine Flamme für Griechenland, und es nagte der Kummer an ihm, nicht als Grieche geboren zu sein...“ Gleichzeitig gehörte er zu den Kritikern von antikem Raub. So hieß es in seinen Tagebüchern: „Habe ich nicht gesagt, die mächtigen Völker dürften nicht die alten Kul-

turen der kleinen Staaten ausbeuten?“ Er kämpfte für die Erhaltung der Landschaft: „...Denn die Natur ist das Haus, in dem wir leben. Eben deshalb gerate ich häufig in Streit mit den Dorfbewohnern der näheren Umgebung. Die Anlässe dafür sind zahlreich. Vor allem versuche ich ihnen klar zu machen, wenn der Wald stirbt, die Strände sich mit Müll füllen und überall wie wild gebaut wird – der Zement wird hier abgöttisch geliebt – dann werden sie vergeblich auf zukünftiges Glück für ihre Heimat warten...“

Heute erleben wir nicht nur eine Wirtschaftskrise sondern auch eine Krise der jahrzehntelangen guten deutsch-griechischen Freundschaft. Auch wenn dieses Buch kurz vor der Krise vollendet wurde, so ist es ein gutes Beispiel und auch repräsentativ für das innige Verhältnis, das mancher Philhellene für Griechenland empfindet und ihn leitet, wenn er das Glück hat, in diesem Land zu leben. Gleichzeitig ist es eine Art Liebeserklärung an die Natur und insbesondere den Wald, den Alfons so sehr liebte, ehrte und respektierte. Einen Wald, dessen Bäume heute Gefahr laufen, zur Abholzung freigegeben zu werden, da im Winter Heizmaterial notwendig ist und die Menschen wegen der Krise kein Geld für Heizöl haben. Deshalb ist dieses Buch nicht nur ein Geheimtipp für Anhänger von Biographien sondern auch ein Hohebid an die thessalische Natur.

Ein großer Dank an den Größenwahn-Verlag für die Initiative, dieses Buch dem deutschen Leserpublikum zu präsentieren und an Prof. Hans-Bernhard Schlumm für die einwandfreie Übersetzung.

Kostas Akrivos wurde 1958 in Volos geboren. Er studierte mittelalterliche und neuere griechische Literatur und ist seit 1983 Lehrer für Neugriechisch in der Sekundarstufe. Seinen Auftritt in der Literatur hatte er 1985 als er mit dem ersten Preis für junge Autoren in den Wettbewerb der Tageszeitung TA NEA ausgezeichnet wurde. ●

Phedon Codjambopoulou
Februar 2013

Botschaft zum 50. Jahrestag der Gründung der Griechisch-Orthodoxen Metropole von Deutschland

von Metropolit Augoustinos von Deutschland, Exarch von Zentraleuropa

„Darum, meine geliebten Brüder, nach denen ich mich sehne, ...
Freut euch im Herrn zu jeder Zeit!
Noch einmal sage ich euch: Freut Euch!“
(Phil 4,1.4)

Liebe orthodoxe Christen in Deutschland, vor fünfzig Jahren, am 5. Februar 1963, verabschiedete die Synode des Ökumenischen Patriarchates den Beschluss zur Gründung der Griechisch-Orthodoxen Metropole von Deutschland. Seit jenem Tag existiert unsere Metropole und mit dem Segen unserer Mutterkirche wurde die orthodoxe Präsenz in Deutschland in der zweiten Hälfte des 20. Jahrhunderts auf neuen soliden Grundlagen neu organisiert.

Den Anlass für dieses erstaunliche Ereignis bot die Niederlassung von Tausenden griechischer Arbeiter in diesem Land. Ebenso wie Arbeitnehmer aus anderen Ländern waren sie der Einladung der damaligen westdeutschen Regierung gefolgt, dem Arbeitskräftemangel im Aufbruch der Nachkriegszeit abzuwehren. Die sogenannten Gastarbeiter haben ihr Vaterland auf der Suche nach einer besseren Zukunft für sich selbst und ihre Familien verlassen. Niemand hat damals die Dynamik dieser „Verpflanzung“ vorhersehen können. Was als bittere Not begann, wurde schöpferisch gestaltete Realität. Damals sind wir mit einem einzigen Koffer, in dem nur das Allernotwendigste Platz gefunden hatte, nach Deutschland gekommen, haben Notquartiere bezogen und mussten uns an-

strengen, wenn wir irgendwo einem Gottesdienst beiwohnen wollten. Eine Handvoll Priester ohne Gotteshäuser, ohne Ausstattung, Kirchengemeinden ohne festen Standort – das war der Anfang.

Heute können wir sagen, dass wir uns eingerichtet haben, unter angemessenen Bedingungen leben und den nachfolgenden Generationen die Möglichkeit bieten, unser Werk fortzuführen. Ein besonderes Merkmal unserer Verwurzelung und unseres Gedeihens hier ist der Umstand, dass wir in den wichtigsten Städten Deutschlands eigene Gotteshäuser und Gemeindezentren besitzen. Fast überall dort, wo orthodoxe Christen wohnen, können sie am liturgischen Leben der Kirche, insbesondere an der Feier der Göttlichen Liturgie und dem Vollzug der übrigen Sakramente, teilnehmen. Wir haben, wie ich zu sagen pflege, Orte geschaffen, die

eine kleine Heimat für uns sind. Und wenn wir an die dabei aufgetretenen Schwierigkeiten der Vergangenheit und der Gegenwart denken, dann ist es keine Übertreibung zu sagen, dass all das ein Wunder ist. Es ist ein Wunder, das wir der Liebe Gottes, die uns all das geschenkt hat, aber auch der Liebe unzähliger namentlich bekannter und unbekannter Menschen verdanken, die uneigennützig und opfermutig dazu beigetragen haben.

Mit diesem Schreiben möchte ich dem Herrn der Herrlichkeit dafür danken, dass er es möglich gemacht hat, dass aus Bitterem Süßes wurde und aus Migranten gleichberechtigte Bürger, und dass wir weiterhin Zeugnis von unserem orthodoxen Glauben im Herzen Europas ablegen können. Ich möchte Euch allen von Herzen aufrichtig danken, die Ihr von der ersten Stunde an bis heute in diesem Weinberg des Herrn in Deutschland mitgewirkt und moralische und materielle Unterstützung gewährt habt. Einen besonderen Dank schulde ich auch unseren Schwesterkirchen in diesem Land dafür, dass sie uns tatkräftig zur Seire gestanden haben: mit Gebäuden, mit Geld, mit Rat und Tat. Ich bete für die gottgefälligen Seelen derer, die nicht mehr unter uns weilen und ihre Ruhe in heimischer Erde oder auf den Friedhöfen unserer neuen Heimat gefunden haben. Ich bitte Gott und bete zu ihm, dass er die nunmehr gelegten Grundlagen unserer Kirche in Deutschland segne, damit sie bewahrt bleibe, wa-

chse und stets ein Zufluchtsort des Glaubens, der Hoffnung und der Liebe für jedes ihrer Glieder und für jeden Menschen guten Willens bleibe. In Zeiten der Entheiligung und der Gottverlassenheit möge sie die Schönheit der Heiligkeit, die verwandelnde Kraft der christlichen Liebe und Solidarität, die Wertschätzung der menschlichen Person und den Sinn des Lebens in Erinnerung rufen und schenken.

Das Geheimnis unserer orthodoxen kirchlichen Überlieferung war stets die Mitmenschlichkeit, die Offenheit, das Mitgefühl und die Hilfsbereitschaft besonders gegenüber dem ohnmächtigen und gefallenen Nächsten. Es ist mein Wunsch, dass wir den fünfzigsten Jahrestag der Gründung unserer Metropole in diesem Geist feiern. Dies wird in unseren Gemeinden in familiärer Atmosphäre, kreativ, aber ohne übertriebenen Aufwand geschehen, ohne jene zu vergessen, die leiden – sei es hier oder fern von uns. Darüber hinaus beabsichtigt die Metropole, im Rahmen unseres Jubiläums einen Bildband herauszugeben, in dem zum ersten Mal dieses Wunder der orthodoxen Präsenz in Deutschland ausführlich dargestellt wird.

Euch allen wünsche ich von Herzen, dass Ihr in der Kirche, unser aller Mutter, geeint und in jeder Phase eures Lebens froh seid, und euch stets aller Gaben Gottes erfreut! ●

Bonn, den 3. Februar 2013
Euer Metropolit
+ Augoustinos von Deutschland

Heiliger Berg Athos

Wandern am Ende der Welt

Stille! Endlich Ruhe! Vorbei ist der Lärm der zum Schiff hastenden Pilger, alle Handys schienen gleichzeitig zu klingeln. Das Horn der Panteleimon ruft Verspätete dröhnend an Bord. Auch der Omnibus hinauf in die Hauptstadt eines Phänomens, nach Karyes, wird eher gestürmt als bestiegen. Ein Phänomen, überliefert aus alten Zeiten, wo sich Mönche dem entbehrungsreichen geistlichen Dienen an der Panagia, der Mutter Gottes verschrieben. Einer dieser Mönche, mein Freund der Eremit, erwartet mich in Karyes, auch er scheint überrascht vom Ansturm der Pilger.

ALLES VERGESSEN. Ich höre wieder das Tosen des Meeres tief unter mir und den Gesang der Vögel. Ab und zu fährt ein Windstoß in die Bäume und lässt die Blätter rauschen. Wenn ich den Blick hebe, fällt er auf das festungsartige Kloster Stavronikita, drehe ich mich um, erblicke ich Kloster Pantokrator. Über allem steht majestätisch der Heilige Berg Athos. 2033 m erhebt sich der Marmorkegel in den strahlendblauen Himmel. Ein ruhiges Gespräch darüber, was seit dem letzten Besuch passiert, welche Ikone derzeit in Arbeit ist, wie halt die Dinge so stehen. Kaffee, Süßigkeiten und ein Schluck Tsipouro dürfen dabei natürlich nicht fehlen. Zum Abendessen der köstlichste Rotwein, den ich kenne, gekeltert von Vater Zosimas. „Das Leben ist schön.“

In der Nacht schlägt das Wetter, wie so oft am Athos um. Unsicherheit am Morgen. Die halbe Nacht brüllte die Brandung gegen die felsige Küste, heulte der Wind. Tatsächlich: Die Küstenwache garantiert die Fahrt des Schnellbootes, auf dem ich einen Platz in die Lawra reserviert hatte, nur teilweise von Jerissos bis Vatopaidi. Von dort müsse neu entschieden werden. Tendenz: Negativ.

Die Reise ans Ende der Welt, zumindest des Athos, beginnt also in Karyes. Vater Evthymios lädt den klimatisierten Mercedes Sprinter voll, sein alter Unimog mit der Nummer AO 13 hat wohl schon lange schlapp gemacht. Für mich findet er auch ein Plätzchen. Die Strasse in die Große Lawra ist auch seit dem letzten Male nicht besser geworden, die Menge an Staub hat nicht nennenswert abgenommen. Mit zunehmendem Alter gehen auch bei mir einige hehre Regeln wie Verzicht aufs Auto – wo es möglich ist – über Bord. Der Weg ist aber auch gar zu weit. Lang ist es her, dass ich diese Strecke zuletzt fuhr. Waren die Schlaglöcher auch damals schon so zahlreich?

Die Große Lawra taucht auf. Ein Wiedersehen mit dem größten und ältesten Athos-Kloster. Viele Jahre sind vergangen, seit ich zum letzten Male hier war. Wenig hat sich geändert seit damals. Gut, renoviert ist vieles, aber das meiste erkenne ich wieder. Ein lohnender Fotorundgang bestätigt den Ersteindruck. Archontariki, Kirche, Trapeza und vieles mehr sind unverändert. Die Zahl der auf das Kloster zugelassenen Autos aber hat sich stark erhöht.

Für diesen Tag ist die Große Lawra meine Zwischenstation, auch um alte, wenn auch nur gemalte, stumme Bekannte wieder zu sehen. Immer noch haben es mir die wunderbaren Fresken in der Trapeza angetan. Die Verteilung der Betten an die zahlreich eingetroffenen Pilger geschieht schnell und reibungslos. Die Routine in der Bewältigung großer Gastzahlen ist unübersehbar. Dem bewundernden Spaziergang durch die ausgedehnte Klosteranlage steht nichts mehr im Wege. Im Gegensatz zu den meisten anderen Klosteranlagen ist die Entwicklung der Lawra aus einer Siedlung zum Großkloster erkennbar. Wo andernorts Festungen trotzen, verteilen sich innerhalb der Mauern auf großer Fläche viele kleinere Gebäude. Die Zypressen des Athanasios beschatten nach wie vor die überraschend niedrige Kirche, die Phiale (Weihwasserbrunnen) davor erscheint geradezu riesig. Die aus einem Stein geschlagene Schale für die Wasserweihe, die prachtvollen

Brüstungsplatten und die eindrucksvolle Ausmalung ziehen den Blick des Besuchers auf sich. Dann warte ich vor der Trapeza mit vielen Ande-ren auf den Einlass in das „Restaurant der Philosophen“. Vom Abendessen bekomme ich kaum etwas mit, ich bin mit Schauen viel zu sehr beschäftigt. Natürlich ist es besser, sich die großen „Insekten-Griller“ mit ihrem bläulichen Licht weg zu denken. Die Heiligen und Philosophen an den Wänden ficht tierisches, aber auch menschliches Gewimmel wohl nicht an. Mit stoischer Gelassenheit thronen sie über den an Marmortischen speisenden wohl hundert Gästen und fünfzig Mönchen. Anzunehmen ist, dass die Lawra als größtes und ältestes Kloster des Athos jeden Tag so heimgesucht wird, von Festtagen einmal ganz abgesehen.

Viel Routine verrät auch die Art, wie Mönche sofort nach dem Essen in der Art von Verkehrspolizisten ihre Gäste einfangen, um sie zur Verehrung der hl. Reliquien, der hl. Lipsana, in das Katholikon zu geleiten. Der Nichtorthodoxe wird sofort erkannt. Freudlich bittet mich ein echter Polizist, mit ihm zusammen etwas abseits zu bleiben. Die Übergabe der „Fakelakia“ (kleine Briefumschläge) mit Wünschen um Fürbitte oder Geld kann ich ebenso gut beobachten wie die andächtige Verehrung beim obligaten Kuss der Reliquie.

Aber die Lawra ist ja dieses Mal nicht mein Ziel. Nach der ruhigen Nacht im Zehnbett-Zimmer breche ich auf in die nahe gelegene rumänische Skite Agios Prodomos. Den alten Fußweg kann ich nicht mehr finden, es geht also immer die Straße lang.

Der junge, ziegenbärtige Archontaris empfängt, wohl ob der frühen Stunde überrascht, aber freundlich, lädt zu Loukoumi und Kaffee und versichert, dass ich selbstverständlich mein Gepäck abstellen könne. Als ich ihm erkläre, zur Höhle des Athanasios und zum Akrathos-Kap zu wollen, nickt er zufrieden. Es wird ein gemütlicher Spaziergang. Blühende Obstbäume säumen meinen Weg. Die blauweiße Griechen- und die gelbe Kirchenfahne mit dem Doppeladler zeigen die südlichste Spitze der Athos-Hal-

binsel an. Sie wehen über dem kleinen Kellion Ag. Minas. Hier also, weit unterhalb zerschellte im Jahre 963 vor Christus die persische Flotte bei ihrem Angriff auf Griechenland auf den Felsen des Kaps. Selbst wenn wir die Zahl von 20.000 toten Soldaten als zu hoch einschätzen, so läuft beim Anblick der tückischen Untiefen ein Schauer über den Rücken. Und dies, obwohl heute eher ruhiges Wetter vorherrscht. Neugierig, da das Tor offen steht, betrete ich den Hof des Kellion des heiligen Minas. Vater Josif, der Anachoret, pflastert eben den kleinen Innenhof. Nicht ganz einfach, wie er mir ohne Rüge meiner Zudringlichkeit mitteilt, da die Hoffläche unterschiedliche Neigungen aufweise und die starken Regenfälle im Herbst gut abfließen sollten. Der Mann versteht sein Handwerk. Vater Josif entschuldigt sich beredt, mir die Kirche nicht zeigen zu können, seine zementverschmierten Schuhe seien aber auch zu schmutzig. „Wenn du wiederkommst, zeige ich dir alles. Du kommst doch wieder?“ Wenige Schritte weiter, einem Tipp des Einsiedlers folgend, stehe ich am Rand der ungewöhnlichsten Steilküste, die ich je sah. Oft bin ich durch die südwestliche Erimos gewandert, noch öfter vorbeigefahren und immer war mir ein Rätsel, wie solche selbstgewählte Einsamkeit auszuhalten sei.

Das Akrathos-Kap im Südosten der Halbinsel aber ist eine ganz andere Angelegenheit.

In die hochaufragende Steilküste des Kaps sehe ich Hütten, schwalbennestartig ohne erkennbaren Zugang in die überhängende Wand geklebt, Einsiedler hier? Versorgung mit Lebensmitteln schwierig bis extrem problematisch. Krankheit nicht erlaubt. Nicht einmal die alten Holzleitern, deren Reste an einigen Stellen der Erimos noch erkennbar sind, finde ich hier. Auch wird die Versorgung der Einsiedler dort nun durch kleine Seilauzüge erleichtert. Und hier? Hier soll jemand wohnen?

Zurück zu Vater Josif. Der schmunzelt, als er mich nach so kurzer Zeit wieder sieht. „Ich weiß schon, was du willst. Ja, alle Hütten und Höhlen sind bewohnt und die im Bau befindlichen bereits alle vergeben. Vergeben an eine neue Generation von Einsiedlern, die zurück zu den Anfängen gläubiger Einsamkeit mit Gott und damit zum Licht streben. Die notwendigste Versorgung wird auch hier durch kleine Seilauzüge sichergestellt. Ein schönes Leben.“

Für mich sehr schwer nachvollziehbar. Ich mache mich auf den Weg, zweihundertundachtzehn Stufen abwärts zur Höhle des Athos-Gründers Athanasios. Leider umsonst, da die kleine Kapelle und das vorgebaute Häuschen in der Steilwand abgeschlossen sind. Zweihundertundachtzehn Stufen aufwärts, zurück zur Skite des Agios Prodomos. Dort ist eine Gruppe von rumänischen Mönchen eingetroffen. Ich schließe mich der nachmittäglichen Kirchenführung an. Vor langer Zeit kamen wir während der Ausmalung der Kirche hier an. Die Fresken sind längst fertiggestellt und bieten in ihrer bunten Farbgebung einen eigenartigen Reiz. Neu und blutrünstig, aber farbenfroh. Die Unterschiede zwischen den alten Meistern der Fresken, Panselinos oder Theophanes und den neuen Meistern sind frappant, bewegen sich aber im Rahmen des Malerhandbuchs. Fast gerührt bewundere ich auch hier eine Himmelsleiter und endlich einmal eine Darstellung des Gekreuzigten Mönchs. Die goldene Ausstattung der Kirche und der Ikonostase sind wohl weniger mein Fall, da ich die dunkle, manchmal düstere Intimität byzantinischer Kirchen mit oft völlig unerwarteten Lichtreflexen bevorzuge. Kunsthandwerkliches Geschick in Vollendung verraten die getriebenen Türen zum Katholikon, die beim letzten Besuch noch nicht existierten. Über Kunstsinn und -formen kann gestritten werden, eines steht fest: Die rumänischen Mönche der Skite haben ganze Arbeit geleistet.

Der Abend vergeht rasch. Ein wohlschmeckendes Essen aus Spinatreis und Feta, Plauderei am Tor mit Gästen und Archontaris, der Schlaf kommt rasch. Rasch kommt leider auch gegen

vier Uhr morgens der Archontaris mit einem Glöckchen, wie ich es noch nie hörte. Klein, hoher und durchdringender Ton. Gnädig gewährt er mir Dispens. Ungläubige verstehen sowieso nichts von der Liturgie.

Ich erinnere einen schwierigen Weg nach Kafsokalyvia. Bei Anbruch der Dämmerung drücke ich mich nach kurzem Abschied und Dank durch die geöffnete kleine Pforte. Es sollte ein sehr anstrengender und schwerer Weg werden. Entlang der gemauerten alten Wasserleitung führt er aufwärts in den Waldbestand, die Luft ist schön frisch. Das Wandern macht anfangs Freude. Am Tiergatter sorgt ein Schild für Heiterkeit. Hier bittet ein Mönch, das Gatter zu schließen, da sonst „seine Mulis bis in die Lawra rennen“ würden. Der Bitte komme ich brav nach.

Später hätte ich nichts gegen ein entlaufenes Muli, wenn es nur mir zu Hilfe käme. Immer höher führt mein Weg, immer schwerer wird mein Rucksack. Vor vielen Jahren war der Pfad doch nicht so steil und nicht so überwuchert. Oder bin ich nur älter und bequemer geworden? Vor der Überquerung des riesigen Geröllfeldes, das ein Erdbeben vor langer Zeit hinterließ, brauche ich eine lange Pause. Endlos scheinbar dehnt sich der Weg, sonnendurchglüht ist er auch und ich erinnere mich an viele lose Steine. Vorsichtig sollte der Fußweg begangen werden. Wie dies anstellen, wenn die Knie bereits zittern? Zum Glück sind Blumen bereits an den unmöglichsten Stellen in voller Blüte. Ich weiß, dass ich mir mit dem Wunsch zum Foto selbst in die Tasche schwinde, nutze aber jede dieser Pausen schamlos aus.

Irgendwann ist auch das geschafft und ich kann mich auf den Brunnen beim Kellion des Agios Neilos und auf die Kapelle des Heiligen mit Aussicht und Ruhebänk freuen. Den Rucksack nehme ich schon gar nicht mehr mit hinab, ich muss die vielen Stufen ja auch wieder empor steigen.

Dann sitze ich wieder vor der kleinen, in den Fels geschlagenen Kapelle des heiligen Neilos und erinnere mich an meine erste Begegnung mit der „Kapelle der Unendlichkeit“.

So nah und doch noch so fern. Unerreichbar schien nach einer Wegbiegung die Kapelle des Heiligen Neilos aufzutauchen. 200 m über dem Meer höhle der Heilige einen Überhang in steil abstürzender Felswand aus und baute darin Haus und Kirche. Der Besucher hat es heute leichter. Ein letzter steiler Anstieg, zwischen den Kellia von Vater Joakim und Vater Ephraim hindurch, dann beginnt die neue, perfekt gearbeitete Treppe zu einem der schönsten Punkte des Athos. Große Bezeichnungen angesichts der Fülle ungezählter herausragender Kultur- und Landschaftserlebnisse am Heiligen Berg. Ich denke nicht mehr darüber nach. Beschützt vom weit überkragenden Gipfel liegen das alte zweigeschossige Haus und die vorgebaute kleine Kirche mit dem Grab des Heiligen weit über dem Meer. Türkisgoldene Meeresweite, weiße Brecher an zerfurchter Felsküste, schroffe,

von Wind und Wetter der Jahrhunderte geformte Marmorfelsen, Abstürze in unsichtbare Tiefen und grünsilberne Wälder, alles ist da. Und über alldem thront der Marmorkegel des Athos. Dieser steht im Mittelpunkt vieler Mythen. So weist die Spitze seines Schattens im Meer nach Konstantinopel und der gesamte Verlauf der Halbinsel in den Sinai, eine historische Stätte christlichen Mönchstums. Von der Neilos-Kapelle aus kann ich das nicht sehen. Den Schatten des Berges in nachmittäglicher Sonne nahm ich bereits früher vom Gipfel aus wahr. Der nachgesagte Fingerzeig des Kegels in den Himmel liegt im Sonnenlicht plastisch und nachvollziehbar vor mir. Eingerahmt von zwei Vorbergen verlängert sich die Schlucht unterhalb der kleinen Kirche aus dem lichtüberfluteten Meer kommen über dunkle Tiefen hinauf zum strahlenden Dreieck des zum Himmel aufragenden Berges aus reinem Marmor. Welch prachtvoller Wegweiser.

Und dann noch nach Kafsokalyvia, der Weg ist auch nicht ohne. Hier will ich in aller Ruhe übernachten. Es bleibt beim Wunsch. Im Näherkommen höre ich schon eine Gruppe von Bergsteigern lautstark auf der Terrasse. Alles, nur das heute nicht. Ich bade förmlich im kalten, klaren und frischen Wasser am Brunnen der Skite und raffe mich zu einer letzten Kraftanstrengung auf. Hinab zum Hafen, denn mit der Agia Anna kann ich heute noch den Athos verlassen und in meinem Bett meine Wunden, auch die meines Selbstbewusstseins, pflegen. Für heute jedenfalls habe ich genug vom Wandern, auch wenn es das Wandern am Heiligen Berg Athos ist.

In der senkrechten Wüste

Aufstieg in die Erimos bedeutet einen Aufstieg bei schon am Morgen sengender Hitze. Einen anstrengenden Weg durch andere Vegetation als bisher und über steile Felssteige, vorbei an bescheidensten Hütten und notdürftig hergerichteten Kirchlein. Über weite Strecken führt er durch die Verdauungsreste zahlloser, meist schwerbeladener Mulis, die diesen beschwerlichen Pfade zweifellos leichter bewältigen als der frühe, aber schon schwitzende Wanderer. Schon überholt mich ein albanischer Helfer mit drei Mulis. Traumwandlerisch sicher setzen sie Huf vor Huf, ungeachtet ihrer Last aus Schieferplatten für imposante Dächer. Wohl nicht in der Steilküste, sondern eher in Katounakia, Mikri Agia Anna oder bei den Danieliden, den Malermönchen. Von fern oben klingt auch prompt unverkennbares Kompressorgeräusch.

Schroffere Gegensätze lassen sich schwerlich vorstellen. Der Steilwand mühsam abgerungene Ernährungsfläche um kleinste Hütten. Oben die neue, marmorfunkelnde Kirche in der Nähe der Bruderschaft der Danieliden. Rosen und Engelstropfen wechseln einander ab. Oben und unten, nur geeint durch beiden gemeinsame herrliche Aussicht. Noch an der Kirche stehend, höre ich, wie sich die Pforte der Danieliden schließt. Bereits zum

dritten Male ist es mir nicht vergönnt, einen Blick in die Ateliers der Malermönche zu werfen. Das Geräusch der schließenden Pforte dagegen ist mir sattfam bekannt.

Hoffart oder Nachruhm?

Weiter führt also mein Weg zur Skite der Heiligen Anna über das hochgelegene Mikri Agia Anna. Bauten von allerfeinster Machart und Eleganz, abweisende Mauern und gepflegte Gärten werden passiert. Heimstatt für arme Mönche? Hier lebte doch noch im letzten Jahrhundert der große Asket und Eremit Josif, genannt „der Höhlenbewohner“. Zahllose Verzerrungen und beste Materialien der Neubauten zwingen nachgerade zum Zweifel. Zwei große Grabtafeln aus teurem schwarzem, auf Hochglanz poliertem Granit fesseln den Blick. Wo sonst auf dem Heiligen Berg nicht einmal ein Spiegel erlaubt ist, um nicht hoffärtiger Selbstbewunderung zu verfallen, sind diese Tafeln mit perfekten Gravuren von je einem bärtigen Gesicht geschmückt. Die Frage mag erlaubt sein, ob auch die Dargestellten nach mönchischer Sitte nur in ihrer Kutte beerdigt und ihre sterblichen Überreste nach angemessener Frist in das Beinhaus verbracht wurden. Nun denn, gönnen wir ihnen ein wenig Nachruhm.

Hinauf zu Christi Geburt

Mein Ziel, die Karoulia ist erreicht. Von hier gedenke ich zum „ich weiß nicht wievielten Male“ nach Ag. Basileios und Kerasia aufzusteigen. Aus den verschiedensten Gründen blieb mir dieses Ziel bei noch jedem Anlauf verwehrt. Souverän rauscht die Agia Anna am Hafen vorbei. Meta, später, beschwichtigt der Kapitän meinen Protest. Erst geht es nach Kafsokalyvia. Aber dann geht es los. Leider hat auch die Sonne bereits die Stufen nach Katounakia erreicht. Die Temperaturen steigen rapide, die ersten Schweißtropfen sind bereits vergossen. Zum Glück naht Hilfe. Sie hat sogar einen Namen. Vater Christos vom hoch gelegenen Kellion Geburt Christi erbarmt sich meiner Not und lädt seinem Muli zusätzlich meinen Rucksack auf. 400 steile Stufen später haben wir uns schon näher kennen gelernt. Im Kellion werde ich herzlich empfangen. Loukoumi, Tsiouro und Wasser stehen schnell auf dem Tisch, von welchem spektakuläre Aussicht auf das Meer möglich ist. Ich bleibe in Besichtigung und Gespräch länger. Es ist auch zu schön hier. Immer wieder geht der Blick in scheinbar unendliche, flirrende Weiten. Die angebotenen späten Trauben schmecken köstlich. Nein, ein Foto möchte der 85-jährige, aber quicklebendige Mönch, nicht von sich haben. Seit mehr als 60 Jahren lebe er hier, da brauche er so was nicht und werde auch nicht mehr mit damit anfangen.

Der Blick auf die Uhr belehrt, dass es höchste Zeit für mich wird, Abschied zu nehmen, wenn ich mein Ziel noch erreichen will. Die kleine Siedlung des Heiligen Basileios liegt noch einmal 400 Höhenmeter weiter oben. „Du bist schneller oben, wenn du eine Abkürzung gehst“, wird mir bedeutet. Außerdem soll ein Teil des alten Weges abgerutscht sein. Also los!

Nur, wohin genau? Ich dachte, die Hinweise verstanden zu haben und stehe nun mitten in der Landschaft. Wohin?

Leider abwärts! In viel zu kurzer Zeit kommt die Agia Anna und ich bin nicht für eine Übernachtung im Freien und in dieser Höhe eingerichtet. Was hat der Heilige Basileios nur gegen mich?

Mit zitternden Knien ob des Tempos erreiche ich den Hafen der Karoulia. Der Heilige wehrt mich nicht nur ab, er tut dies auch noch mit einer gehörigen Portion Ironie. Im Hafen wartet ein junger Mönch, Vater Paisios, mit seinen Mulis auf eine Lieferung. „Woher kommst du und wohin gehst du?“ „Und du?“ „Ich komme von Agios Basileios und gehe mit meinen Mulis dahin zurück“. Dann entdecken wir sogar noch einen gemeinsamen Freund, V. Georgios. Jetzt weiß ich, dass ich irgendwann auch nach Agios Basileios kommen werde.

Wandern am Ende der Welt

Oft werde ich nach meiner Motivation für die Wanderungen in der Mönchsrepublik Athos gefragt. Es fiel und fällt mir immer schwer zu antworten. In weit mehr als zwanzig Jahren gewann ich viele Freunde, führte unzählige ruhige und hitzigere Diskussionen, wanderte alleine - manchmal bis zur Erschöpfung in der Einsamkeit einer der prachtvollsten Landschaften der Welt, begegnete wunderbaren, bereichernden Menschen ebenso wie lärmigen Schreihälsen, bigotten Fanatikern wie grüblerischen Philosophen auf der Suche nach Licht und Wahrheit. Und kann doch nur sagen, ich weiß es nicht. Fragen Sie mich bitte nach weiteren zwanzig Jahren nochmals. ●

Η «Ελληνική Γνώμη»... «αυτοπαρουσιάζεται» και συστήνεται...

Δεκαπέντε χρόνια η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ κοντά στον Ελληνισμό της Γερμανίας, κοντά στα προβλήματα, τις αγωνίες και στις προσδοκίες των ξενιτεμένων. Για 15 χρόνια η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ προσπαθεί να συμβάλλει στη διατήρηση της εθνικής συνείδησης, στην προβολή του γλωσσικού μας πλούτου, των παραδόσεων και των εθίμων του λαού μας, να διατηρήσει βαθιά στις ψυχές των Ελλήνων την πολιτιστική μας κληρονομιά, ακόμα και

σήμερα σε περιόδους δύσκολες για τον ελληνισμό γενικότερα. Από αυτό το τεύχος η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ έχει έδρα το Βερολίνο μετά από 14 χρόνια στο Ντίσσελτορφ και για αυτό παρατηρήθηκε αυτή η μικρή χρονική καθυστέρηση στην έκδοση του νέου τεύχους. Από το τεύχος αυτό που είναι του Μαρτίου και για κάθε μήνα η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ θα είναι κοντά σας με συνέπεια, εντιμότητα και κυρίως δημιουργώντας μια εφημερίδα

«που διαβάζεται» που είναι και το κεντρικό σύνθημα της προσπάθειάς μας. Μια προσπάθεια που δεν θα είχε τα ανάλογα θετικά αποτελέσματα αν δεν είχαμε τους παρακάτω συνεργάτες που αφιλοκερδώς προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ. Ένα μεγάλο, εγκάρδιο ευχαριστώ σε όλους!

Η Εκδότρια
Γεωργία Κωστακοπούλου

Αγγελική Μικάλλου-Jourdan

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Κύπρο. Σπούδασε Ξένες Γλώσσες και Πολιτισμούς- Αγγλικά, Γαλλικά, Ιταλικά και Ελληνικά και έλαβε το πτυχίο Master Langues et Civilisations Etrangères από το Πανεπιστήμιο της Λυών. Κατέχω πιστοποιητικό για τις βασικές δεξιότητες στην Πληροφορική και Επικοινωνία. Κράτησα τους δεσμούς με την ιδιαίτερη πατρίδα μου και ανέπτυξα δραστηριότητα μετάφρασης λογοτεχνικών έργων Κυπρίων λογοτεχνών από τα Ελληνικά στα Γαλλικά, οι οποίες βραβεύθηκαν σε λογοτεχνικούς διαγωνισμούς στη Γαλλία. Μεταφράσεις μου δημοσιεύθηκαν κατά καιρούς και σε Γαλλικά λογοτεχνικά περιοδικά όπως το «LE CROQUANT», «PLANETE DES ARTS» και το δίγλωσσο περιοδικό «ΚΕΡΥΝΙΑ» έκδοση του Πανεπιστημίου της Nancy ως επιβράβευση της μεταφραστικής δραστηριότητάς μου έλαβα το αργυρό μετάλλιο και δίπλωμα της Γαλλικής Ακαδημίας Arts Sciences Lettres, που δημοσιεύθηκε στο περιοδικό των αποδήμων «Η ΚΥΠΡΟΣ ΜΑΣ», τεύχος 99, Απρίλιος-Ιούνιος 2008, σελ. 63. Έλαβα μέρος και οργάνωσα πολλές πολιτιστικές εκδηλώσεις για την ανάδειξη του Ελληνικού και του Κυπριακού Πολιτισμού στη Γαλλία και έδωσα συνεντεύξεις στην τοπική ραδιοφωνία. Συμμετείχα σε συνέδρια των ομογενών στο εξωτερικό ως Γραμματέας της Ελληνικής Κοινότητας της Λυών και γνώρισα τον Ελληνισμό της Διασποράς και τις ανησυχίες του. Επίσης συμμετείχα σε συνέδρια Ελληνιστών στο εξωτερικό με παρουσιάσεις εισηγήσεων. Ασχολήθηκα και με τη διερμηνεία και εμπύχωσα εκπομπή για τον απόδημο Ελληνισμό της περιοχής μου στο τοπικό ραδιόφωνο «Radio Arménie». Με τη δημοσιογραφία οι σχέσεις μου συνδέονται με το μεγάλο Ευρωπαϊκό Τηλεοπτικό Κανάλι «Euronews» που έχει την έδρα του στην περιφέρεια της Λυών, με το οποίο συνεργάστηκα για τη δημοσιογραφική κάλυψη πολιτικών, πολιτιστικών και κοινωνικών γεγονότων από την Ελλάδα και την Κύπρο. Οι άριστες γνώσεις μου στις ξένες γλώσσες, η αγάπη μου για την επικοινωνία, και οι συντακτικές ικανότητες μου με ώθησαν σήμερα να ασχοληθώ περισσότερο με τη δημοσιογραφία.

Αντώνης Α. Αντωνίου

Ο Αντώνης Α. Αντωνίου από το 1992 υπηρέτησε ως προϊστάμενος στα Γ.Α.Κ. - Αρχαία Ν. Καρδίτσας αποσπασμένος από τη μέση εκπαίδευση. Έχει διδάξει στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και σήμερα είναι καθηγητής σύμβουλος στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Είναι πτυχιούχος Οικονομικού τμήματος του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, της Π.Α.Τ.Ε.Σ. Σ.Ε.Λ.Ε.Τ.Ε., κατέχει Δ.Ε.Α. στην Οικονομική Ιστορία στο Πανεπιστήμιο Paris I - Sorbonne και Δ.Ε.Α. στην κοινωνιολογία της εργασίας στο Πανεπιστήμιο Paris VII. Είναι διδάκτωρ στην οικονομική ιστορία στο Πανεπιστήμιο Paris I - Sorbonne. Έχει εισηγηθεί σε δεκάδες συνέδρια που διοργάνωσαν πανεπιστήμια και άλλοι επιστημονικοί φορείς. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα και ο κύριος όγκος του έργου του αφορά την δημοσιονομική ιστορία της Ελλάδος. Βιβλία: 1. Όψεις νεοελληνικής ιστορίας 1833-1945 : Κοινωνία, οικονομία, εκπαίδευση / Δημήτρης Α. Σακκής, Αντώνης Α. Αντωνίου. - 1η έκδ. - Αθήνα : Gutenberg - Πώργος & Κώστας Δαρδανός, 2008. - 386σ. - 24x17εκ. 2. Συμβολαιογραφικές πράξεις συμβολαιογραφούντος ερηννοδίκη Καρδίτσας Σοφοκλέους Οττακορδύνη : 1881-1882: Περιλήψεις - Ευρετήρια / επιμέλεια Αντώνης Αντωνίου, Κωνσταντίνος Πεσλής. - 1η έκδ. - Αθήνα : Gutenberg - Πώργος & Κώστας Δαρδανός, 2010. - 234σ. - 24x17εκ. - (Γενικά Αρχαία του Κράτους - Αρχαία Ν. Καρδίτσας - 2). Άρθρα του με ιστορικό και δημοσιονομικό ενδιαφέρον έχουν φιλοξενηθεί, κυρίως, στο Βήμα και την Ελευθεροτυπία.

Ευθύμιος Χατζηϊωάννου

Ο Ευθύμιος Χατζηϊωάννου γεννήθηκε στην Αθήνα το 1958 και μεγάλωσε στη Δράμα, όπου τέλειωσε το

Γυμνάσιο Αρρέων. Σπούδασε στην Αθήνα και στη Βόννη Δημοσιογραφία, Οικονομικά, Πολιτικές Επιστήμες και Κοινωνιολογία. Στη Γερμανία εργάστηκε ως ορκωτός διερμηνέας και μεταφραστής ενώ από το 1978 ξεκίνησε την δημοσιογραφική του καριέρα ως αρθρογράφος και στη συνέχεια ως ανταποκριτής ελληνικών εφημερίδων και περιοδικών. Συνεργάστηκε, μεταξύ άλλων, με τις εφημερίδες «Ακρόπολις» (Αθηνών) «Ελληνικός Βορράς» (Θεσσαλονίκης), «Ταχυδρόμος» (Καβάλας), «Πρωινός Τύπος» (Δράμας), «Σπόρ του Βορρά» (Θεσσαλονίκης) κ.α. ενώ υπήρξε τακτικός συνεργάτης του περιοδικού «Μακεδονική Ζωή» (Θεσσαλονίκης) και του γερμανικού περιοδικού «EG-Magazin» (Βόννη) για ευρωπαϊκά θέματα. Από το 1985 διετέλεσε μέλος και εκπρόσωπος στην Ευρώπη της ελληνικής εταιρείας αναπτυξιακών μελετών «Magnus» ΕΠΕ και από το 1990 υπήρξε εκδότης της -εβδομαδιαίας και μετέπειτα μηνιαίας- ομογενειακής εφημερίδας των Ελλήνων της Ευρώπης «Ευρωελληνική» (κυκλοφόρησε έως το 2003) και τακτικός συνεργάτης της ραδιοφωνίας της ΕΡΤ 3 για τα θέματα του απόδημου Ελληνισμού της Ευρώπης. Εγκαταστημένος από το 1995 στην Αθήνα, ασχολήθηκε με ζητήματα του Απόδημου Ελληνισμού ως ιδρυτικό στέλεχος του «Οργανισμού Γενικής Εξυπηρέτησης Μεταναστών» (ΟΓΕΜ) και διετέλεσε αρχισυντάκτης εφημερίδων και περιοδικών του χώρου της Αυτοδιοίκησης. Υπήρξε συντάκτης του περιοδικού «Διεθνής Επιθεώρηση» και συνεργάτης του Μακεδονικού Πρακτορείου Ειδήσεων (ΜΠΕ), ενώ παράλληλα ασχολήθηκε επιχειρηματικά στον τομέα των εκδόσεων, ως στέλεχος και μέτοχος στους εκδοτικούς οίκους «Ευρωεκδοτική» και «Αττική Γράμματα». Είναι παντρεμένος και έχει δύο κόρες.

Ελπιδοφόρος Ιντζέμπελης

Ο Ελπιδοφόρος Ιντζέμπελης κατάγεται από την Λέσβο και γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε στην Μαρσάλο Παιδαγωγική Ακαδημία και στην Θεολογική Σχολή Αθηνών. Πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στο Μπέρμινγχαμ και μετακινήθηκε στο Μόναχο, όπου και εργάστηκε για μια πενταετία ως δάσκαλος στο Ευρωπαϊκό Σχολείο. Τα τελευταία χρόνια ζει στο Μενίδι Αιτωλοακαρνανίας και εργάζεται ως Σχολικός Σύμβουλος Π.Ε. στην Άρτα. Έχει συνεργαστεί με πολλά έντυπα και

εφημερίδες: Από το 199-2002, στο περιοδικό ΠΡΟΣΑ-ΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ, στο οποίο ήταν και αρχισυντάκτης. Από το 2002- 2012, στις εφημερίδες της Άρτας, ΜΑΧΗΤΗΣ, ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, ΗΧΩ ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ. Από το 2006- 2011, στο έντυπο περιοδικό INDEX. Το 2011 και το 2012 συνεργάστηκε με το περιοδικό ΔΙΑΒΑΖΩ. Έχει δημοσιεύσει άρθρα του στις εφημερίδες ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, ΒΡΑΔΥΝΗ. Είναι τακτικός συνεργάτης στις ιστοσελίδες diastixo.gr και vaxkikon.gr. Είναι συγγραφέας και έχει εκδώσει τα παρακάτω έργα: Τίτλοι στη βάση Βιβλιονέτ (2011) Κάποτε στην Άρτα, Στοχαστής (2010) Άρτα 1881-1941, Παρασκήνιο (2010) Μια απρόσμενη συνάντηση Αϊνστάιν-Καραθεοδωρή, ΑΛΔΕ Εκδόσεις (2007) Σταθμός Ζωή, Στοχαστής (2006) Ο μύθος και τα εικονογραφημένα βιβλία, Παρασκήνιο (2004) Η διδασκαλία της γεωγραφίας, Παρασκήνιο (2001) Δημήτριος πολιορκητής, Στοχαστής (1999) Η παράσταση, Σύμυριωτάκη. Συμμετοχή σε συλλογικά έργα: (2010) Νότιος Περγιάλης, Φαρφουλάς (2009) Οκτώ, CivilPress (2008) Γονείς, δάσκαλος - μαθητής, Παρασκήνιο (2005) Η αξιολόγηση σχολικών επιδόσεων, Παρασκήνιο. Λοιποί τίτλοι: (2008) Κόπρανα, ταξίδι στη μνήμη, Εντύπωση [επιμέλεια] (2008) Μενίδι, τα καλύτερά μας χρόνια, CivilPress [επιμέλεια] (2003) Σωτηριάδης, Δημήτρης, Έλληνες κρατούμενοι στο Νταχάου, Φιλίστωρ [επιμέλεια].

Γκέλλυ Ανδρονίκου-Γκάσμαν

Η Γκέλλυ Ανδρονίκου-Γκάσμαν γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Φοίτησε στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, από το οποίο και είναι

απόφοιτος της Θεολογικής Σχολής, Τμήμα Κοινωνικής Θεολογίας, με Λίαν Καλώς. Έκανε μεταπτυχιακές σπουδές διετούς φοίτησης στη Θεολογική Σχολή Αθηνών με κατεύθυνση στον Τομέα Φιλοσοφίας, Θρησκευτολογίας και Κοινωνιολογίας. Με ειδίκευση στη συγκρητική

θρησκευτολογία (ζωροαστρισμός), πραγματοποίησε ένα εκπαιδευτικό ταξίδι στο Ιράν για την εξάσκηση της περσικής γλώσσας και τη μελέτη της αρχαίας περσικής θρησκείας. Ως ιδρυτικό μέλος της Εταιρείας Θρησκευτολογικών Ερευνών στην Αθήνα, παρακολούθησε πολλά θρησκευτολογικά σεμινάρια για τις σχέσεις μεταξύ Ορθόδοξης Εκκλησίας και Ισλάμ (ειδικότερα, του σιιτικού Ισλάμ στο Ιράν). Επαγγελματικά στράφηκε στον εκδοτικό χώρο, συνταιριάζοντας τη θεολογική της κατάρτιση με τη δημοσιογραφία. Έτσι, ανέλαβε τη θεματολογία, αρχειοθέτηση, επιστημονική και γλωσσική επιμέλεια του μηνιαίου περιοδικού «Θεός και Θρησκεία», από τις εκδόσεις Τερζόπουλου. Εργάστηκε επί δεκαετία ως επιμελήτρια κειμένων βιβλίων και περιοδικών (εξωτερική συνεργασία) σε μεγάλους εκδοτικούς οίκους των Αθηνών, όπως οι εκδόσεις Λιβάνη, Λυμπερή, Γαβριλίδη, Futura, Καθημερινή Junior και Κυνηγό της Φύσης. Παράλληλα, κατείχε επί επταετία μόνιμη θέση επιμελήτριας-διόρθωσης στο επιστημονικό εκλαϊκευμένο περιοδικό «Focus» των εκδόσεων Λυμπερή, την οποία εγκατέλειψε οικειοθελώς όταν αποφάσισε να εκπαιστεί. Τα τελευταία χρόνια, από το καλοκαίρι του 2006, διαμένει πλέον μόνιμα στη Γερμανία, είναι παντρεμένη με Γερμανό και μαζί έχουν αποκτήσει ένα γιο. Από το 2012 δραστηριοποιείται και πάλι στον εκδοτικό χώρο αρθρογραφώντας σχεδόν μόνιμα στη μηνιαία ομογενειακή εφημερίδα «Ελληνική Γνώμη», όπου προβάλλει πολιτιστικά, κοινωνικά και εκκλησιαστικά θέματα από τη ζωή και την κίνηση των Ελλήνων της Φρανκφούρτης. Επίσης, έχει αναλάβει τη γλωσσική επιμέλεια και διόρθωση της διδακτορικής διατριβής του π. Αθηνάγορα Ζηλίσκοπουλου, η οποία θα κυκλοφορήσει από ελληνικό εκδοτικό οίκο. Είναι εμπνεύστρια και μέλος της συντακτικής ομάδας της ενοριακής εφημερίδας «Προφήτης Ηλίας» του Ιερού Ναού Προφήτου Ηλίου Φρανκφούρτης, καθώς και συγγραφέας ενός Εκκλησιαστικού Οδηγού για Παιδιά, σειρά παιδικών διηγημάτων που βοηθά τα παιδιά προσχολικής και πρώτης σχολικής ηλικίας να καταλάβουν και να εμπεδώσουν τις θεμελιώδεις θικές αρχές και δόγματα της Εκκλησίας μας. Λόγω της αγάπης της τόσο για την ελληνική γλώσσα όσο και για την Ορθοδοξία, παραδίδει μαθήματα ελληνικών σε παιδιά και ενήλικους, όπως και μαθήματα κατηχητικού παιδιών κάθε Κυριακή στην Ενορία Προφήτου Ηλίου Φρανκφούρτης. Μιλά αγγλικά και γερμανικά.

Μαρία Χατζηνάκου

Η Μαρία Λίτσα Χατζηνάκου είναι εκπαιδευτικός, απόφοιτος της Φιλοσοφικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Έχει κάνει μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο του Λονδίνου στην Αγγλία (Institute of Education) σε εκπαιδευτικά θέματα, όπως Σχεδιασμός Αναλυτικών Προγραμμάτων (Curriculum Planning), και Διοίκηση Σχολείου (School Administration), με υποτροφία του Υπουργείου Παιδείας της Ελλάδος. Είναι κάτοχος Μάστερ (Μ.Α.) στην Συμβουλευτική Ψυχολογία (Guidance Counseling), καθώς και 2ου Μ.Α. στην Γλωσσολογία (Linguistics), από το Πανεπιστήμιο Northeastn, Illinois. Έχει κάνει επίσης ειδικές σπουδές δύο ετών στο ίδιο πανεπιστήμιο σε θέματα διδασκαλίας για την εκπαίδευση στις Η.Π.Α. Εκτός από τα Ελληνικά και Αγγλικά, έχει σπουδάσει και μιλιά Ισπανικά, Γαλλικά, Ιταλικά και Γερμανικά για τις οποίες κατέχει πιστοποιητικά γλωσσομάθειας. Ήταν αναπληρώτρια και Συντονίστρια Εκπαίδευσης στο Γενικό Προξενείο του Σικάγου για περισσότερο από τρία χρόνια. Διετέλεσε Υπατη Γραμματέας της Παμμακεδονικής Ένωσης Η.Π.Α. για τρία χρόνια. Είναι Γραμματέας του Μακεδονικού Συλλόγου Σικάγου από το 1999 έως σήμερα. Είναι υπεύθυνη για θέματα Ελληνικής Εκπαίδευσης στο Γραφείο Παιδείας της Ιεράς Μητροπόλεως Σικάγου από το 1999.

Μάριος Μιχαηλίδης

Γεννήθηκε στην Κύπρο και ζει στην Αθήνα. Αποφοίτησε από τη Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών, απέκτησε το πτυχίο ΜΑ, Ed. από το Πανεπιστήμιο Arkansas, (ΗΠΑ), και εργάζεται ως καθηγητής φιλόλογος στα Εκπαιδευτήρια Δούκα. Γράφει ποίηση και μυθιστόρημα. Δύο έργα του, η ποιητική συλλογή «Σαν άλλοθι οι λέξεις» (2003) και το μυθιστόρημα «Ο Οστεοφύλαξ» (2007) που κυκλοφορούν από τις εκδόσεις Μεταίχμιο, τιμήθηκαν με το Κρατικό Βραβείο του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου. Ειδικότερα, το μυθιστόρημα «Ο Οστεοφύλαξ» προτάθηκε για τα βραβεία του περιοδικού Διαβάζω και του περιοδικού Δε-κατα (Athens Prize of Literature). Επίσης, το μυθιστόρημά του «Τα κρόταλα του χρόνου» (Μεταίχμιο, 2010) προτάθηκε για το Βραβείο του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου. Το τελευταίο του βιβλίο «Ο Ανακριτής» (2012) κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Γαβριλίδης. Είναι μέλος της Εταιρείας Συγγραφέων (Hellenic Author's Society).

Πάλλας Ευάγγελος

Μέλος ΕΣΠΗΤ. Μέλος του International Federation of Journalists I.F.J. Συντάκτης εφημερίδας «Χαραυγή» Κύπρος με Παγκύπρια κυκλοφορία. Συντάκτης εφημερίδας «Πανατωλική» Αγρίνιο - Ελλάδα. «Ελληνική Γνώμη» - Ομογενειακή εφημερίδα Γερμανίας. Συνεργάτης στο ΑΠΕ-ΜΠΕ Περιοδικό «Ελληνική Διασπορά». Συνεργάτης στο Περιοδικό «Ενημερωτικό Δελτίο» Κύπρος Μέλος της Διεθνούς Αμνηστίας. Θεματογραφία: Ρατσισμός, ξενοφοβία, πρόσφυγες, διακρίσεις, ανθρώπινα δικαιώματα (παράβιασεις), μετανάστες, ναρκωτικά, περιβάλλον, τομείς κοινωνικών υποθέσεων, ΜΜΕ, ευρωπαϊκά θέματα, θέματα αποδήμου, θέματα υγείας. Συμμετοχή σε 25 σεμινάρια με θέμα ανθρώπινα δικαιώματα, διακρίσεις, ρατσισμός, ξενοφοβία, μεταναστευτική πολιτική. Συμμετοχές σε ραδιοφωνικές εκπομπές με θέματα: Διακρίσεις, μετανάστες, ρατσισμός, ρεμπέτικο, παραδοσιακή μουσική. Έχει εργαστεί: Στην Ελλάδα ως υπεύθυνος γραφείου Τύπου στη ΝΕΛΕ (Νομαρχιακή Επιτροπή Λαϊκής Επιμόρφωσης). Στο χώρο μάρκετινγκ του ΑΠΕ-ΜΠΕ για 12 χρόνια. Τηλ.-Fax. 210 8838111, Κιν. 6972 524 488, 6973 205 797. E-mail: pallas.eu@gmail.com

Σωτήριος Οικονόμου

Υπηρετεί την παιδεία εντός της σχολικής αίθουσας επί τριάντα έτη, από αυτά τα πέντε σε σχολεία της Γερμανίας, εφαρμόζοντας προγράμματα Αγωγής Υγείας, Αυτοπροστασίας, Περιβαλλοντικής Αγωγής, Πολιτισμού και εισάγοντας πρωτότυπο σύγχρονο ποιητικό-θεατρικό (Κλασικό-Σκιών) υλικό κατά τις εκδηλώσεις του σχολείου, του οποίου τη δημιουργία συνεχίζει. Είναι επί σειρά ετών συνεργάτης των τοπικών εφημερίδων των Τρικάλων καθώς επίσης και περιοδικών εκπαιδευτικού - πολιτισμικού χαρακτήρα με την δημοσίευση άρθρων. Εντάχθηκε στον τομέα της συγγραφής το έτος 2000 με το βιβλίο του «Τι Κρύβουν οι Θρησκείες» Εκδ. «ΔΙΟΝ».

Δημήτρης Τσαρδάκης

Ο Δημήτρης Τσαρδάκης, έχει κάνει βασικές σπουδές στην Παιδαγωγική Ακαδημία Θεσσαλονίκης στις παιδαγωγικές επιστήμες, και στην Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών στην Ψυχολογία και στην φιλοσοφία. Ακολούθως έκανε μεταπτυχιακές σπουδές και το Διδακτορικό του στο Πανεπιστήμιο της Φρανκφούρτης στις επιστήμες της αγωγής, στην φιλοσοφία και στην κοινωνιολογία των ΜΜΕ, με εξειδίκευση στην κοινωνιολογία της τηλεόρασης. Δίδαξε στην Ράλλειο καθώς και στη Μαρσάλο Παιδαγωγική Ακαδημία και στο Πανεπιστήμιο Πατρών από όπου και συνταξιοδοτήθηκε. Έχει δημοσιεύσει πολλές επιστημονικές εργασίες καθώς και πολλά άρθρα σε περιοδικά και σε εφημερίδες. Σήμερα είναι Ομότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Πατρών.

Νικόλαος Σουτόπουλος

Γεννήθηκε στα Ιωάννινα και σπούδασε στη Ζωσιμαία Παιδαγωγική Ακαδημία Ιωαννίνων, το Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και στο Τμήμα Κοινωνικής Θεολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Απέκτησε με άριστα Δίπλωμα Μετεκπαίδευσης στην Ειδική Αγωγή στο Διδασκαλείο του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Σήμερα είναι Υποψήφιος Διδάκτωρ στη Σχολή Επιστημών Αγωγής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Έχει υπηρετήσει ως εκπαιδευτικός λειτουργός της Δημόσιας Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης από το 1990 σε διάφορους τύπους σχολείων (ολιγοθέσιων και πολυθέσιων) της Ελληνικής Επικράτειας. Έχει υπηρετήσει ως αποσπασμένος εκπαιδευτικός στο εξωτερικό (Αλβανία) στα Προξενία του Αργυροκάστρου και Κορυτσάς, όπου δίδαξε την ελληνική ως μητρική, δεύτερη και ξένη γλώσσα, σύμφωνα με τις ψυχοπαιδαγωγικές αρχές της διγλώσσας και διαπολιτισμικής αγωγής. Δίδαξε και σε Τάξεις Υποδοχής (Τ.Υ.) την ελληνική ως δεύτερη ή ξένη γλώσσα σε αλλοδαπούς και παλιννοστούντες μαθητές. Έχει παρακολουθήσει δεκάδες συνέδρια, σεμινάρια και διαλέξεις ποικίλης θεματολογίας διαφόρων επιστημονικών τομέων. Έχει αναπτύξει αξιόλογες πολιτιστικές δραστηριότητες στο χώρο της εκπαίδευσης. Ομιλεί άριστα Αγγλικά και Αλβανικά, ενώ κατέχει με πιστοποιημένη επάρκεια τις βασικές δεξιότητες Πληροφορικής και Επικοινωνίας. Έχει συμμετοχές σε ομογενειακά συνέδρια στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και σε παρουσιάσεις επιστημονικών εισηγήσεων στα Συνέδρια Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης του ΚΕ.Δ.Ε.Κ Πανεπιστημίου Πατρών και εκπαιδευτικά συνέδρια της Περιφέρειας Εκπαίδευσης Ηπείρου. Από το 2006 είναι διαπιστευμένος συνεργάτης-ανταποκριτής της Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης & Επικοινωνίας και δημοσιεύει ανταποκρίσεις με φωτογραφίες από την Αλβανία, την Ελλάδα αλλά και το εξωτερικό για τη μηνιαία ομογενειακή εφημερίδα «Ελληνική Γνώμη» που εκδίδεται στο Βερολίνο της Γερμανίας. Έχει δημοσιεύσει επιστημονικά άρθρα στο περιοδικό «Γράμματα» του Διδασκαλείου Ιωαννίνων και ανταποκρίσεις από πολιτιστικές εκδηλώσεις του. Αρθρογραφεί στο τριμηνιαίο περιοδικό «Ελληνική-Διεθνής Γλώσσα» του Οργανισμού για τη Διάδοση της Ελληνικής Γλώσσας (Ο.Δ.Ε.Γ.). Από το 2007 έχει δημοσιεύσει ανταποκρίσεις από την Αλβανία και την Ήπειρο στην καθημερινή εφημερίδα των Ιωαννίνων «Πρωϊνά Νέα» και στα περιοδικά «Ελληνική Διασπορά», «Epirus Global» και το «Ομογένεια MAGAZINE». Έχει συμμετάσχει σε πολλές ραδιοφωνικές εκπομπές της ΕΡΑ-5 στην εκπομπή «Δίκτυο χωρίς σύνορα» του Νώε Παρλαβάντζα για θέματα που αφορούν τον απόδημο ελληνισμό στο εξωτερικό, ομογενειακά συνέδρια κ.ά. Έχει κάνει τηλεοπτικές δηλώσεις στην ΕΡΤ αλλά και ξένα τηλεοπτικά δίκτυα για εκδηλώσεις ελληνικής παιδείας και πολιτισμού, εθνικά και πολιτικά θέματα αλλά και σημαντικά γεγονότα του απόδημου ελληνισμού. Έχει πάρει μέρος σε πλήθος δημοσιογραφικών αποστολών στην Ελλάδα και το εξωτερικό (Αλβανία, Βουλγαρία, Τουρκία, Ιταλία, Γερμανία, Κύπρος, ΗΠΑ κ.ά.) Η δημοσιογραφική του ενασχόληση είναι κυρίως στο χώρο του εκπαιδευτικού, πολιτιστικού και πολιτικού ρεπορτάζ.

Βασιλική Β. Παππά

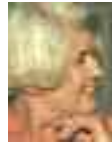

Η Βασιλική Β. Παππά γεννήθηκε στα Τρίκαλα αλλά ζει στην Θεσσαλονίκη. Σπούδασε Παιδαγωγική και Κοινωνική Θεολογία στα Πανεπιστήμια Θεσσαλονίκης και Βελγικού. Είναι κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος από το Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης με ειδίκευση στην Εκκλησιαστική Ιστορία και κατέθεσε υποψηφιότητα διδακτορικής διατριβής στον καθηγητή Παιδαγωγικής Ψυχολογίας Χρήστο Βάντσο. Εργάζεται στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, ως υπεύθυνη του ΚΕΣΥΠ Ηγουμενίτσας. Απέκτησε δίπλωμα από τη Σχολή Στελεχών Παιδικών Εξοχών του Υπουργείου Υγείας Πρόνοιας, τη Σχολή Τυφλών της Θεσσαλονίκης (γραφής BRAILLE), το Τμήμα Κοινωνικής Πρόνοιας του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, το Τμήμα Θεατρικής Εκπαίδευσης της ΧΑΝΘ, Κοινοβουλευτικού, Αφίγησης και Μυθολογίας και το Εργαστήρι-Φώνηση. Το έτος 2006-07 παρακολούθησε το Εργαστήρι Συγγραφικής Τέχνης στο Βαφοπούλειο Πνευματικό Κέντρο. Παρακολούθησε μεγάλο αριθμό επιμορφωτικών προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε θέματα Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Marketing – Management, δημιουργίας Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων, Εφαρμογές των Βαλκανικών Γλωσσών στην Αξιοποίηση Πηγών, Προστασίας και Διαχείρισης του Φυσικού Περιβάλλοντος καθώς και Διάχυσης της Πληροφόρησης. Εξειδικεύτηκε στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας σε θέματα: Οργάνωσης και Διοίκησης Σχολικών Μονάδων, Επικοινωνίας – Δημοσίων σχέσεων, Ειδικής Αγωγής και Μαθησιακών Δυσκολιών. Μεγάλος αριθμός άρθρων της είναι δημοσιευμένα στο περιοδικό «Γρηγόριος Παλαμάς», βραβευμένο από την Ακαδημία Αθηνών και σε πολλά άλλα επιστημονικά περιοδικά. Ποιήματά της έχουν δημοσιευθεί στα ανθολόγια ποίησης και πεζού λόγου, «Αφιέρωμα στον ποιητή-ακαδημαϊκό Νικηφόρο Βρεττάκο», Θεσσαλονίκη 2012, «Η μοναξιά είναι χάρισμα», έκδ. Μαλλιάρης, Θεσσαλονίκη 2011, «Μη Βία», έκδ. Μαλλιάρης, Θεσσαλονίκη 2009, «Υπάρχουν ποιητές», έκδ. Μαλλιάρης, Θεσσαλονίκη 2008. Δημοσιογραφεί στις εφημερίδες «Hellenic Voice» του Σικάγου, στην ομογενειακή εφημερίδα της Γερμανίας «Ελληνική Γνώμη»

(<http://www.elliniki-gnomi.eu/>) και στη διαδικτυακή www.gnomihalkidiki.gr. Είναι μητέρα του Μάριου, που σήμερα είναι 20 χρονών και της Τζένης 16. Εκτενή αναφορά του βιογραφικού και του συγγραφικού της έργου γίνεται στην επίσημη ιστοσελίδα του Εθνικού Κέντρου Βιβλίου: <http://www.ekebi.gr/frontoffice/portal.asp?cpage=NODE&cnode=462&t=4197>

Sylvia Löser, Walter Bachsteffel

Fotos: Yinka Kehinde

Wir, Sylvia Löser, M.A., Politologin und früher politisch Gewerkschaftssekretärin und Walter Bachsteffel, früher haustechnischer Bauleiter, leben seit etwa fünfzehn Jahren in Griechenland, genauer im Epirus. Ankamen wir als gute, etwas naive Deutsche. Angezogen von der Sonne, der Antike und der herzlichen Kommunikation. Einmal ansässig, schauten wir genauer hin und fanden Erschreckendes. Von Kriegsverbrechen der als ritterlich gerühmten Gebirgsjäger, besonders der „Edelweißdivision“, hatten wir in Deutschland nie gehört, von Heldenverehrung zu Pfingsten in Mittenwald sehr wohl. In den ersten drei Monaten der Besatzung des Epirus ermordeten die „Helden“ über 2.000 Menschen und zerstörten mehr als 200 Dörfer. Gespräche mit Zeitzeugen führten zu Aufzeichnungen, aus Aufzeichnungen wurden Bücher und Zeitungsbeiträge, Europatage, Ausstellungen und eine Schulpartnerschaft, die allerdings bereits nach kurzer Zeit wieder am griechischen Bildungssystem scheiterte. Eher durch Zufall kamen die wechselseitigen Besuche von Schülern des Gymnasiums Paramythia und einem Jugendchor aus Wolftrathshausen zustande. Besonders beachtet wurde dann eine einwöchige Konzertreise in die Opfergemeinden des Epirus, angeregt, begleitet und gesponsert vom damaligen deutschen Botschafter in Athen, Dr. Wolfgang Schultheiß. In Kalavrita erfuhren wir vom aktuellen forum (af) und seinen Handwerksprojekten

in europäischen Märtyrerstädten. Seither freuten sich vier von fünf Opfergemeinden des Epirus, Kefalovriso, Kommeno, Lingiades und Paramythia über deutsche Jugendliche und deren ausgezeichnete Arbeit. Renovierung von Kulturzentrum, Gemeindehaus und Amphitheater und vielbeachtetes neues Denkmal in der am schlimmsten heimgesuchten Gemeinde brachten schöne Ergebnisse. Eine Ausdehnung solcher Projekte auf Nordgriechenland ist in der Planung. 92 Gemeinden, welche dem Nazi-Terror zum Opfer fielen, gibt es in Griechenland, Handwerksprojekte für die Erinnerung sollten so schnell nicht ausgehen.

Immer gab es zwei Gewinner: Wer wie wir erlebte, wie Jugendliche mit gesenktem Kopf und ohne Blickkontakt aus dem Bus stiegen und nach zwei Wochen Arbeit und Kommunikation selbstbewusst und offenen Blickes wieder abreisten, kann nur stolz sein. Stolz auf die Jugendlichen, stolz auf das aktuelle forum, aber auch stolz auf die Unterstützung solcher Möglichkeiten. Der zweite Gewinner waren die Bürger der Gemeinden. Sie akzeptierten auch in schwierigen Zeiten angebotene Hilfen, verdienten durch Essen und Unterkunft ein kleines Zubrot und freuten sich über neue Freunde. Beispiel Kommeno: 400 Einwohner hat heute die kleine Gemeinde im Süden des Epirus. Zur abendlichen Abschlussfeier bevölkerten 350 von ihnen die Plateia, den zentralen Platz und ließen die erstaunten Jugendlichen hochleben. Seitdem ist einiges geschehen. Notwendigkeit wie auch Bereitschaft zu Wiedergutmachung wurden und werden überlagert vom Schatten der ökonomischen Krise, der längst auch uns in der Peripherie eingeholt hat. Nicht nur mehr in Athen oder Thessaloniki zeugen geschlossene Läden von existenzbedrohenden Auswirkungen der rigorosen Sparprogramme. Wir sehen in Paramythia leere Magazine, erfahren vom Hunger vieler Schüler und wissen von drei Obdachlosen. Wie zu allen Zeiten gibt es Menschen, welche die Notlage Anderer verwenden, um ihr parteipolitisches Süppchen zu kochen. Rechtsradikale Parolen sollen zu Protestwahlen verleiten, Andersdenkende eingeschüchtert werden. Besonnenheit und Austausch sind das Gebot der Stunde. Dem dient die Deutsch-Griechische-Versammlung (DGV). Es ist uns eine

Ehre, dort mitarbeiten zu dürfen. Hier treffen sich Politiker, Wissenschaftler, Bürgermeister und Privatleute, um über neue Methoden und neue Projekte zu diskutieren. Genannt sei beispielsweise eine Konferenz zum Thema Erinnerungskultur und Jugendzusammenarbeit im September 2012 in Paramythia. Griechische Jugendliche erarbeiteten Vorschläge und Forderungen zu ihrer Zukunft. Weitgespannt sind die Themen der DGV: Erneuerbare Energien, Marketing und Branding. Moderner Tourismus und Weinbau, Finanzierungsmöglichkeiten und Verwaltungsmethoden, Schulpartnerschaften und Jugendaustausch, über alles wird ebenso gesprochen wie über Berufsausbildung. Nun dürfte fehlgehen, wer den Fokus ausschließlich nach Griechenland und Athen richten würde. Proteste der jungen Generation allerorten im Süden Europas nehmen zu. Ob spanische, italienische oder griechische junge Leute; die Perspektiven sind derzeit für sie praktisch aussichtslos. Arbeitslosigkeitsraten bis 60 % machen den Verbleib im Hotel Mamma zur Notwendigkeit, die Gründung eigener Familien als staatstragendes Modell unmöglich. Ob af-Projekte, neue Berufsbildungsmodelle oder Stipendien – Jugendaustausch und -bildung sind notwendiger denn je für den Süden Europas. Lasst uns also wieder an die Arbeit gehen – Jetzt!

Athanasia Theel

Ich bin Mitarbeiterin der Elliniki Gnomi seit ihrem Neustart Anfang 2012. Die griechische Kultur habe ich durch meinen Vater kennengelernt, der aus einem kleinen Dorf in Griechenland stammt. Aufgewachsen bin ich in Deutschland, dem Geburtsland meiner Mutter. Unsere Familie hat lange Zeit ein griechisches Restaurant betrieben, in dem ich oft mitgearbeitet habe. Durch die Ferien in Griechenland bei meinen Großeltern und den vielen Freunden meines Vaters, habe ich verschiedene Eindrücke in die griechische Mentalität und auch das Leben dort sammeln können. Zurzeit studiere ich Germanistik an der Universität Leipzig und ich freue mich auch zukünftig für die Elliniki Gnomi berichten zu dürfen.

Taverne, Galerie, Kleinkunst

Grolmanstraße 28, 10623 Berlin - Tel.: 030/881 52 61

<http://www.terzomondo.de>

S-Bhf. Savignyplatz / U-Bhf. Uhlandstr.
Busse: M49, X34 / M19, M29, 109, 110

 Das Terzo Mondo auf Facebook

ONE REGION
COUNTLESS DESTINATIONS!

REGION OF THES

SALY

LARISA
VOLOS
TRIKALA
KARDITSA
PILIO
SKIATHOS
SKOPELOS
ALONNISOS
BEACH OF THE
PREFECTURE OF
LARISA

OLYMPUS
KISSAVOS
METEORA
LAKE PLASTIRA
ASPROTAMOS
ELATI
KALAMPAKA
PYLI

www.thessaly.gov.gr

VELIKA BEACH

PLASTIRA LAKE

Επίσκεψη Στυλιανίδη στη Γερμανία

Στη Γερμανία, με ένα πρόγραμμα γεμάτο ομιλίες και συναντήσεις εργασίας, βρέθηκε ο εντεταλμένος της ελληνικής κυβέρνησης Υπουργός Εσωτερικών και βουλευτής Ροδόπης Ευριπίδης Στυλιανίδης με στόχο την περαιτέρω ενίσχυση των διμερών σχέσεων και την ανάδειξη των αποτελεσμάτων που μέχρι στιγμής επιτυγχάνει η Ελλάδα.

ΣΤΙΣ 25 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ήταν κεντρικός ομιλητής στην ετήσια εκδήλωση της Νομαρχιακής Οργάνωσης Νέας Δημοκρατίας της Κεντρικής Γερμανίας- Έσσης. Παρουσίασε την κυβερνητική πολιτική, επανέλαβε ότι είναι προτεραιότητα για τη ΝΔ η θεσμοθέτηση της ψήφου των ομογενών και η επαναλειτουργία των ελληνικών σχολείων και δεσμεύτηκε να στείλει βιβλία στα σχολεία της περιοχής που δεν έχουν πάρει ώστε τα ελληνόπουλα να μη χάσουν τη γλώσσα και τη ρίζα τους.

Επισκέψεις

Την επόμενη μέρα, ο **Ευριπίδης Στυλιανίδης** μαζί με τον εντεταλμένο της καγκελαρίου Άγκελα Μέρκελ και Υφυπουργό Εργασίας της γερμανικής κυβέρνησης κ. **Χανς Γιόακιμ Φούχτελ** επισκέφθηκαν την καγκελαρία της Έσσης όπου τους υποδέχθηκε ο Αναπληρωτής Πρωθυπουργός και Υπουργός Δικαιοσύνης, Ολοκλήρωσης και Ευρώπης κ. **Jorg-Uwe Hahn**. Εκεί, ο Έλληνας υπουργός παρουσίασε τα αποτελέσματα της Ελληνογερμανικής Συνέλευσης από τις αδερφοποιήσεις Δήμων και περιέγραψε την ελληνική στρατηγική ανάπτυξης με στόχο την έξοδο από την κρίση. Μίλησε και για τη νέα Ευρώπη ως κοινό όραμα που πρέπει να ενώσει κυβερνήσεις και λαούς. Στην αντιφώνησή του ο Αναπληρωτής Πρωθυπουργός κ. Hahn επαίνεσε την Ελλάδα και μίλησε με πολύ θετικά λόγια για τη συμβολή του Ευριπίδη Στυλιανίδη στην ανατροπή του αρνητικού κλίματος που είχε καλλιεργηθεί για τη χώρα μας στη Γερμανία. Ακολούθησε επί-

σκεψη ελληνικού κλιμακίου από το χώρο των τουριστικών επιχειρήσεων σε πρότυπη σχολή τουριστικών επαγγελματιών της Γερμανίας. Εκεί, συζητήθηκε η δυνατότητα δημιουργίας παραρτημάτων στην Αθήνα και στο νομό Ροδόπης. Στο παράρτημα αυτό, θα μπορούν να φοιτούν Έλληνες και ξένοι φοιτητές αποκτώντας πιστοποιημένο τίτλο και εξασφαλισμένη θέση εργασίας σε ελληνικά ξενοδοχεία που στηρίζονται από την ΤΥΙ. Η πρόταση του Ευριπίδη Στυλιανίδη προς τον Χανς Γιόακιμ Φούχτελ να λειτουργήσει παράρτημα στη Ροδόπη συνοδεύτηκε και με την κατάθεση σχετικού φακέλου που είχε προετοιμάσει για λογαριασμό του βουλευτή Ροδόπης ο δήμαρχος Μαρώνειας- Σαπών κ. **Ηλίας Ιωαννάνης**.

Χρηματιστήριο

Την ίδια μέρα, στο Χρηματιστήριο της Φρανκφούρτης, ο Υπουργός Εσωτερικών της Ελλάδος μίλησε ενώπιον των μελών του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου της Έσσης για τις επενδυτικές ευκαιρίες που διανοίγονται στη χώρα μας σε όλους τους τομείς και κάλεσε τους Γερμανούς να επενδύσουν ή να συνεργαστούν με

υφιστάμενες ελληνικές εταιρείες που θα τους ενδιέφερε η εξωστρέφεια. Το πρόγραμμα του Σαββάτου ολοκληρώθηκε με ομιλία και κοπή πίτας στο σύλλογο Ελλήνων Επιστημόνων και Ακαδημαϊκών Φρανκφούρτης για τα βήματα και τις προοπτικές της ελληνικής οικονομίας.

Η επόμενη μέρα ήταν αφιερωμένη στην εκλογική περιφέρεια του Γερμανού Υφυπουργού Χανς Γιόακιμ Φούχτελ, στην πρόσκληση του οποίου ανταποκρίθηκε ο Έλληνας συνάδελφός του προκειμένου να τον στηρίξει ενόψει των επικείμενων γερμανικών εκλογών. Σε μια ανοιχτή τελετή στο δημαρχείο της περιοχής του Μέλανα Δρυμού, ο δήμαρχος της πόλης τίμησε τον Θρακικό πολιτικό για τη συμβολή του στην βελτίωση των ελληνογερμανικών σχέσεων.

Ο Ευριπίδης Στυλιανίδης, απευθυνόμενος στον κυβερνήτη και τους δημάρχους της περιοχής αλλά και σε πλήθος κόσμου, μίλησε για την καλή συνεργασία που είχε με τον υπουργό τους και για το πώς πέτυχαν δουλεύοντας μαζί τους τελευταίους έξι μήνες να δικαιώσουν την εμπιστοσύνη που τους έδειξαν η καγκελαρία Άγκελα Μέρκελ και ο πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς. Η λαμ-

πή τελετή έκλεισε με τη δημοτική συμφωνική ορχήστρα να παίζει συρτάκι και τους δύο υπουργούς να βάζουν όλες τις αρχές της πόλης να χορεύουν στους ελληνικούς ρυθμούς.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας, ο Ευριπίδης Στυλιανίδης επισκέφθηκε το σπίτι του Γερμανού ομολόγου του, στο χωριό του, γεύτηκε τη γερμανική φιλοξενία και τον κάλεσε να του ανταποδώσει την επίσκεψη στο πατρικό του σπίτι, στην Ξυλαγανή Ροδόπης. Το παραγωγικό πολιτικό ταξίδι ολοκληρώθηκε με ένα εξαιρετικό γεγονός. Οι δύο υπουργοί, μαζί με τους δημάρχους της ευρύτερης περιοχής εγκαινίασαν ένα υπερασύγχρονο ξενοδοχείο, δημιούργημα ενός Έλληνα επενδυτή, του Θρακιώτη **Βασίλειου Πέτσα**. Στη δεξίωση που ακολούθησε, ενώπιον των Γερμανών δημοσιογράφων, ο βουλευτής Ροδόπης τόνισε: «Σήμερα νιώθω ειλικρινά υπερήφανος γιατί μου δόθηκε η δυνατότητα, στη θερμή σας φιλοξενία να απαντήσω με τα εγκαίνια μιας ποιοτικής επένδυσης που έκανε στην περιοχή σας ένας συμπατριώτης μου και καλός φίλος, ο νέος επιχειρηματίας Βασίλης Πέτσας. Αυτό δείχνει τη δύναμη και την ποιότητα που έχουμε οι Έλληνες όταν αποφασίζουμε να δημιουργήσουμε. Όπως βλέπετε, δε ζητούμε μόνο επενδύσεις αλλά είμαστε και εμείς έτοιμοι να κάνουμε. Ζητούμε συνεργασία, γι' αυτό και σας προσκαλούμε να επισκεφθείτε και εσείς τη χώρα μας και ιδιαίτερα τη Ροδόπη και τη Θράκη για να διαπιστώσετε και εκεί πόσες ευκαιρίες υπάρχουν για επιχειρηματικές συμπράξεις».

Καθ' όλη τη διάρκεια της περιοδείας, ο Υπουργός Εσωτερικών της Ελλάδος είχε την ευκαιρία να παραχωρήσει συνεντεύξεις Τύπου στο περιοδικό Focus, στη Deutsche Welle, στην ελληνική κρατική τηλεόραση καθώς και στον γερμανικό και ελληνικό Τύπο, αναδεικνύοντας το θετικό ρόλο της Ελλάδας και μιλώντας για την Ευρώπη που μας ενώνει. ●

Επίσημη επίσκεψη στη Β. Ρηνανία-Βεστφαλία του Υφυπ. Εξωτερικών κ. Κωνσταντίνου Τσιάρα

ΕΠΙΣΗΜΗ επίσκεψη πραγματοποίησε πρόσφατα στη Β. Ρηνανία-Βεστφαλία ο Υφυπουργός Εξωτερικών **Κωνσταντίνος Τσιάρας**. Στο πλαίσιο των συναντήσεων που είχε ο Υφυπουργός Εξωτερικών, Κωνσταντίνος Τσιάρας με Γερμανούς αξιωματούχους, κατά την επίσημη επίσκεψή του στη Β. Ρηνανία-Βεστφαλία, ανέφερε ότι η νέα τρικομματική κυβέρνηση επιχειρεί δομικές μεταρρυθμίσεις που δίνουν πνοή στην ελληνική οικονομία και μετασχηματίζουν την ελληνική κοινωνία. Ο Υφυπουργός Εξωτερικών προσέθεσε ότι η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να πράξει κάθε τι αναγκαίο για να διασωθεί η ελληνική οικονομία και να παραμείνει η χώρα στην Ευρωζώνη, αφήνοντας πίσω όλα όσα κρατούν την Ελλάδα δέσμη στις παθογένειες του παρελθόντος.

Ο Υπουργός Οικονομικών Β.Ρηνανίας-Βεστφαλίας, Dr **Norbert- Borjans** με τον οποίο είχε συνάντηση ο Έλληνας Υφυπουργός Εξωτερικών, ανέφερε ότι «η Ελλάδα πρέπει να είναι μέλος της Ε.Ε. και της Ευρωζώνης και γι' αυτό το λόγο πρέπει να κάνουμε κοινή προσπάθεια», ενώ η Υπουργός Ομοσπονδιακών και Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, **Schwall Duren**, τόνισε ότι «οφείλουμε να σταθούμε αλληλέγγυοι στην προσπάθεια του ελληνικού λαού να ξαναβρεί το δρόμο», επισημαίνοντας, ταυτοχρόνως, ότι «η Ελλάδα υπήρξε η πατρίδα της δημοκρατίας και κοιτίδα των θεμελιωδών αξιών της Ευρώπης».

Παράλληλα, ο Υφυπουργός Εξωτερικών είχε γόνιμες

συνομιλίες με το Προεδρείο και μέλη του Γερμανο-Ελληνικού Οικονομικού Συνδέσμου (DHVV), για αναπτυξιακά ζητήματα που αφορούν στην Ελλάδα.

Τέλος, ο Υφυπουργός Εξωτερικών συναντήθηκε με την Ομοσπονδία Ελληνικών Κοινοτήτων και την ελληνική κοινότητα της Κολωνίας. Βασικό θέμα συζήτησης ήταν η αναμόρφωση του Συμβουλίου Απόδημου Ελληνισμού (ΣΑΕ), με στόχο την μετατροπή του σε ένα όργανο εκπροσώπησης των Ελλήνων του εξωτερικού, σε όποιο σημείο του πλανήτη κι αν βρίσκονται, καθώς και η αναγκαιότητα διατήρησης και περαιτέρω διάδοσης της ελληνικής γλώσσας. ●

ΣΤΟ 5ο ΝΕΑΝΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ ΛΑΡΙΣΑΣ ARTFOOLS

Το πρώτο βραβείο για το Γυμνάσιο Οιχαλίας

Στη μαθητική ταινία «ΚΛΕΙΩ» - Η ταινία πραγματεύεται τη ζωή μιας μαθήτριας, της Κλειώς, που ζει με τη γιαγιά της, καθώς οι γονείς της είναι μετανάστες στη Γερμανία

Στη μαθητική ταινία «ΚΛΕΙΩ» του Γυμνασίου Οιχαλίας, απονεμήθηκε το Α' βραβείο στο 5ο Νεανικό Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Λάρισας Artfools (Ελληνικό-Διεθνές). Η ταινία απέσπασε θετικότατα σχόλια τόσο απ' την κριτική επιτροπή όσο και απ' τους παρευρισκομένους στο κατάμεστο Χατζηγιάννιο Πνευματικό Κέντρο της Λάρισας. Και όλα ξεκίνησαν κάπως έτσι...

Ο κ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (καθηγητής) δίνει το έναυσμα. Η Άννα-Μαρία Σακελλαρίου (μαθήτρια) γράφει το σενάριο και μετονομάζεται σε «Κλειώ». Η παρέα συγκεντρώνεται. Όλοι ενθουσιάζονται με το ενδεχόμενο. Δύο ερασιτεχνικές κάμερες, ένα μπουμ (μικρόφωνο) και τα γυρίσματα αρχίζουν. Η σκηνοθετική επιμέλεια του κ. Φωτόπουλου και η καθοδήγησή του, αλλά και το μεράκι των μαθητών δίνουν ένα ιδιαίτερο καλλιτεχνικό αποτέλεσμα.

Οι καθηγητές και οι μαθητές που συμμετείχαν σ' αυτό το εγχείρημα είναι αξιέπαινοι, καθώς με πενιχρά μέσα κατάφεραν να γυρίσουν ταινία και να αναδείξουν θέματα όπως η μετανάστευση, η φιλία, η τρίτη ηλικία.

Η ταινία πραγματεύεται τη ζωή μιας μαθήτριας, της Κλειώς, που ζει με τη γιαγιά της, καθώς οι γονείς της είναι μετανάστες στη Γερμανία. Αν και πρόκειται για ταινία μικρής διάρκειας, ζεις έντονα τις συναισθηματικές διακυμάνσεις που βιώνει η Κλειώ στο σχολικό περιβάλλον, αλλά και στην καθημερινότητά της, το δυνατό συναίσθημα της φιλίας, την μοναξιά και εγκατάλειψη, την αγάπη. Η καταπληκτική φυσιογνωμία της γιαγιάς Βαγγελιώς, ξεδιπλώνει συναισθήματα, ενώ περνάει και το μήνυμα της στοργής προς την τρίτη ηλικία.

Επόμενος στόχος: ο πανελλήνιος μαθητικός διαγωνισμός ταινιών μικρού μήκους «Ένας πλανήτης... μια ευκαιρία» που συνδιοργανώνουν η Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Σερρών, το Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας και η ΕΡΤ είναι ο επόμενος στόχος της ταινίας. Επιπλέον, με αγγλικούς και γερμανικούς υπότιτλους, θα συμμετέχει σε διεθνή φεστιβάλ σε χώρες του εξωτερικού. Τα θερμά συγχαρητήρια σε όλους τους συντελεστές:

Άννα-Μαρία Σακελλαρίου (ΚΛΕΙΩ), **Θωδωρής Λουκάς** (ΑΧΙΛΛΕΑΣ), **Αποστόλης Ζαμζαράς** (ΛΕΥΤΕΡΗΣ), **Ανθή Χαλού** (ΜΑΙΡΗ), **Δήμητρα Φίλιου** (ΘΑΛΕΙΑ), **Ρούλα Χατζή** (ΕΛΛΗ), **Μαρία Γαρίτου** (ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ), **Νίκος Κυρίτσας** (ΜΑΘΗΤΗΣ 1), **Γιώργος Σταμουγιαννόπουλος** (ΜΑΘΗΤΗΣ 2), **Βαγγελιώ Σκαρίμπα** (ΓΙΑΓΙΑ ΚΛΕΙΩΣ), **Αποστόλης Νίκου** (ΜΠΑΜΠΑΣ ΦΩΝΗ), **Πένυ Παπαχρήστου** (ΜΑΜΑ ΦΩΝΗ), **Θωμάς Γκουγκουστάμος** (ΧΡΗΣΤΟΣ), **Ρωξάνη Λακιάρα** (ΕΛΕΝΗ), **Φώτης Καψάλης** (ΣΤΕΛΙΟΣ), **Σωτήρης Σπίντζιος** (ΗΧΟΛΗΠΤΗΣ), **Αλέξανδρος Χαλός & Βένια Ρίζου** (ΚΑΜΕΡΑ), **Θωμάς Φωτόπουλος & Παρασκευή Μπελόγια** (ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ). Η ταινία έχει αναρτηθεί στο www.youtube.com στο κανάλι **tomasfotop** με Αγγλικούς & Γερμανικούς υπότιτλους.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΑΡ. ΜΗΤΡΩΟΥ

Πληροφορίες για τις επιχειρήσεις των προϊόντων στο Επιμελητήριο Τρικάλων.
Υπεύθυνη: Ειρήνη Ιωφίμ. Τηλ. 0030 24310 26180, Fax. 0030 24310 38945
E-mail: info@trikala-chamber.gr – URL: <http://www.trikala-chamber.gr>

ΓΡΑΦΕΙ Η ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΙΚΑΛΛΟΥ-JOURDAN

Μασσαλία: Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης 2013

Τον περασμένο Ιανουάριο πραγματοποιήθηκε η εναρκτήρια τελετή για την ανακήρυξη της Μασσαλίας ως Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης για το έτος 2013.

Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ έλαβε χώρα στο Μουσείο Ευρωπαϊκών Πολιτισμών στο λιμάνι της Μασσαλίας, παρουσία του Πρωθυπουργού της Γαλλίας Ζαν Μάρκ Ερό και του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Χοσέ Μανουέλ Μπαρόζο. Πλήθος κόσμου παρακολούθησε το γεγονός μέσα σε μία φαντασμαγορική ατμόσφαιρα με κωδωνοκρουσίες, σειρήνες πλοίων που ηχούσαν και με μία ανθρωπινή πομπή που κραύγαζε το γενικό σύνθημα ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΣ σε τριάντα σημεία της πόλης. Στο πρόγραμμα της βραδιάς ενενήντα εκδηλώσεις που περιλάμβαναν εκθέσεις σύγχρονης τέχνης, συναυλίες, χορούς, τσίρκο, πυροτεχνήματα κλπ.

Για ένα χρόνο στη Μασσαλία θα πραγματοποιούνται πολιτιστικές εκδηλώσεις που θα παρουσιάζουν στους επισκέπτες τον πλούτο της πολιτιστικής κληρονομιάς της πόλης.

Η Ελλάδα συμμετέχει στις εκδηλώσεις της Μασσαλίας στην έκθεση «Ο Θησαυρός των Μασσαλιωτών» που ανοίγει στις 15 Ιανουαρίου μέχρι 15 Απριλίου με 16 αρχαία έργα από το Μουσείο των Δελφών που έχουν μεταφερθεί στο παρεκκλήσι της Vieille Charite.

Η έκθεση περιλαμβάνει τρεις ενότητες. Η πρώτη αφορά τους Δελφούς, η δεύτερη τον «Θησαυρό των Μασσαλιωτών» και η τρίτη, την ιστορία της Γαλλικής Σχολής στην Ελλάδα.

Σκοπός της έκθεσης είναι να αναδείξει τις ναυτικές σχέσεις μεταξύ των μεσο-

Φωτό: www.marseille.fr

γειακών πολιτισμών, ενώ ένας επινοημένος σύγχρονος Οδυσσέας, ταξιδεύει σε διάφορα λιμάνια, όσα και οι ενότητες. Μέσα από τα εκθέματα, θα παρουσιάζονται τα λιμάνια – σταθμοί σε μια συγκεκριμένη ιστορική περίοδο και ταυτόχρονα ένα θεματικό βίντεο θα προβάλλει τη σύγχρονη ζωή στην αντίστοιχη πόλη. Επίσης ενισχύεται η προβολή της ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς και ιδιαίτερα του Δελφικού Ιερού σε διεθνές επίπεδο.

«Ο Θησαυρός των Μασσαλιωτών» αποτελεί ένα μικρό οικοδόμημα αιλικού ρυθμού πιό γνωστού στα παράλια της Ιωνίας, που Φωκαείς άποικοι, οι Μασσαλιώτες, πρόσφεραν στα τέλη του 6ου αιώνα στο Δελφικό Ιερό εις ανάμνηση της καταγωγής τους και της ίδρυσης της πόλης τους. Η ζωφόρος πάνω από τους τοίχους παρουσίαζε ανάγλυφες σκηνές από μάχες Ελλήνων πολεμιστών ενάντια σε Αμαζόνες και μια επιγραφή στο κέν-

τρο του επιστυλίου δήλωνε την καταγωγή των αναθετών: ΜΑΣΣΑΛΙΗΤΑΙ.

Άποικοι της Φώκαιας, οι Μασσαλιώτες, ποτέ δεν λησμόνησαν το ρόλο του Δελφικού Ιερού στην ίδρυση της πόλης τους. Για το λόγο αυτό και παρά τη μεγάλη απόσταση που τους χώριζε από το θρησκευτικό κέντρο συμμετείχαν στους αγώνες και τις εορτές, προσέφεραν αναθήματα, ενώ στα τέλη του 6ου αιώνα π.Χ. αφιέρωσαν ένα μικρό οικοδόμημα, έναν θησαυρό. Για την κατασκευή του προτίμησαν τον λεγόμενο «αιολικό ρυθμό» αρχιτεκτονικής που επικωρίαζε στα παράλια της Ιωνίας, προκειμένου να θυμίζουν στους επισκέπτες και τους προσκυνητές την καταγωγή τους. Η ζωφόρος πάνω από τους τοίχους έφερε ανάγλυφες σκηνές από μάχες πολεμιστών- Ελλήνων- ενάντια σε Αμαζόνες και μια επιγραφή στο κέντρο του επιστυλίου υπερήφανα δήλωνε την καταγωγή των αναθετών: ΜΑΣΣΑΛΙΗΤΑΙ. Τμήματα

από τη ζωφόρο του οικοδομήματος, είκοσι πέντε στον αριθμό, τρία αρχιτεκτονικά μέλη, καθώς και μια επιτύμβια στήλη για κάποιον Άπελλι, γιό του Δήμωνος, επίσης από τη Μασσαλία που πέθανε εδώ κατά τις αρχές του 5ου αι. π.Χ., όλα έργα τέχνης που φυλάσσονται στο Αρχαιολογικό Μουσείο Δελφών, αποτελούν αντικείμενο προσωρινού δανεισμού, μετά από σχετική γνωμοδότηση του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου, στο Musée d'Archéologie Méditerranéenne στη σύγχρονη Μασσαλία, με αφορμή την ανακήρυξη της πόλης ως Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης για το έτος 2013. Το Μουσείο, ένα από τα σπουδαιότερα στη Γαλλία, θα παρουσιάσει την έκθεση «Ο Θησαυρός των Μασσαλιωτών» κατά το διάστημα από 15 Ιανουαρίου έως 15 Απριλίου 2013. Η έκθεση αναμένεται να ενισχύσει την προβολή της ελληνικής πολιτιστικής κληρονομιάς και ιδιαίτερα του Δελφικού Ιερού σε διεθνές επίπεδο. ■

Η Κύπρος μεταξύ Βυζαντίου και Δύσης, 4ος - 16ος αιώνας

Η ΕΚΘΕΣΗ με τίτλο «Chypre entre Byzance et l'Occident, IVe - XVIe siècle» (Η Κύπρος μεταξύ Βυζαντίου και Δύσης, 4ος - 16ος αιώνας) που εγκαινιάστηκε στις 26 Οκτωβρίου στο Λούβρο παρέμεινε ανοιχτή, μέχρι τις 28 Ιανουαρίου 2013. Η εκδήλωση αυτή ήταν μία από τις μεγαλύτερες που οργανώθηκαν στα πλαίσια της Κυπριακής Προεδρίας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε συνεργασία με το Τμήμα αρχαιοτήτων Κύπρου και άλλα μουσεία της Ευρώπης. Στόχος της έκθεσης ήταν η ανάδειξη μίας σημαντικής αλλά λιγότερο γνωστής περιόδου της μεσαιωνικής και βυζαντινής ιστορίας της Κύπρου, με αφετηρία το 395 μ.Χ. δηλ. τον 4ο αιώνα που αποτελεί τον πρώτο βυζαντινό αιώνα, κατά τον οποίο θριάμβευσε η νέα Χριστιανική θρησκεία στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία μέχρι την κατάληψη της Κύπρου από τους Οθωμανούς το 1571.

Τα 150 εκθέματα επιλέχθηκαν με βάση την αισθητική τους ομορφιά αλλά και με σκοπό να ρίξουν καινούριο φως στον τομέα της ιστορίας της τέχνης και των σχημάτων. Αρκετά από αυτά παρουσιάστηκαν στο εξωτερικό για πρώτη φορά και ο επισκέπτης ανακάλυψε μέσα από τα αριστουργήματα της βυζαντινής τέχνης την πολυμορ-

φία του κυπριακού πολιτισμού. Αντικείμενα από την αρχιτεκτονική και τη θρησκεία όπως εικόνες και άλλα λατρευτικά αντικείμενα από τις διάφορες περιόδους με έμφαση στην τεχνοτροπία και τις διάφορες επιδράσεις.

Εκκλησιαστικές εικόνες, χειρόγραφα, γλυπτά, είδη αργυροχοΐας και κεραμική (συνολικά 150 αντικείμενα) αφηγούνται την ιστορία της τέχνης της περιόδου αυτής που χαρακτηρίζεται από έντονες αντιθέσεις. Από τον 4ο αιώνα – δηλ. τον πρώτο βυζαντινό αιώνα, κατά τον οποίο θριάμβευσε η νέα Χριστιανική θρησκεία στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία – μέχρι την κατάληψη της Κύπρου από τους Οθωμανούς το 1571, αναπτύχθηκαν νέες μορφές τέχνης στην Κύπρο.

Οι επισκέπτες μπορούσαν να θαυμάσουν ανάμεσα σε άλλα, το πανέμορφο μωσαϊκό του Αγίου Ματθαίου, τον περίφημο θησαυρό της κατεχόμενης Λάμπουσας που αποτελείται από εννέα ασημένια πιάτα με παραστάσεις από τη ζωή του Δαβίδ, κατασκευασμένα σε εργαστήριο της Κωνσταντινούπολης το πρώτο μισό του 7ου αιώνα ή ακόμη την εικόνα του Αγίου Μάμα καβάλα πάνω στο λιοντάρι που ήταν και η αφίσα της έκθεσης. ■

ΛΟΝΔΙΝΟ

Διεθνές Συμπόσιο Καζαντζάκη

Η φετινή χρονιά, εκτός των άλλων μεγάλων και σπουδαίων επετείων, τιμά και την επέτειο των 130 χρόνων από τη γέννηση του μεγάλου Έλληνα δημιουργού Νίκου Καζαντζάκη.

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ την επέτειο αυτή οργανώθηκε τη Δευτέρα 18η Φεβρουαρίου τ.έ. στο Ελληνικό Κέντρο Λονδίνου μια λαμπρή Ημερίδα, ένα Διεθνές Συμπόσιο, αντάξιο του μεγέθους του ανεπανάληπτου αυτού Κρητικού λογοτέχνη.

Μια μεγάλη ομάδα ειδικευμένων στο έργο του Καζαντζάκη Πανεπιστημιακών Καθηγητών και Ερευνητών, προερχόμενη από διάφορα γεωγραφικά σημεία της υφηλίου, συμφώνησε να συναντηθεί στο Λονδίνο και να παρουσιάσει, σε μια ανοικτή στο ευρύ κοινό Ημερίδα, τα ευρήματά των ερευνών της.

Οι παρουσίες και οι παρουσιάσεις των ειδημόνων ήταν εξαιρετικά υψηλού πνευματικού επιπέδου και οπωσδήποτε προσέφεραν πολλή τροφή για τη σκέψη των ακροατών, οι οποίοι συμμετείχαν ελεύθερα με ερωτήσεις και παρατηρήσεις στο Συμπόσιο. Επί της ουσίας προσεγγίσθηκαν από τους ομιλητές όλες οι πτυχές του πολυποίκιλου και πολυδιάστατου λογοτε-

χνικού έργου, μέρος του οποίου είναι ακόμα ανέκδοτο, του Νίκου Καζαντζάκη.

Το πρόγραμμα της ημέρας ήταν πληρέστατο, αλλά τόσο ενδιαφέρον που κανείς πραγματικά δεν αισθάνθηκε καμιά κούραση. Όλοι ρουφούσαν με λαχτάρα τη γνώση, τις λέξεις, τις εμπειρίες, καθώς και την κοινωνία και την ανταλλαγή σκέψεων με τόσο άξιους ανθρώπους και επιστήμονες. Αξίζει να αναφερθεί πως η Αίθουσα στην οποία πραγματοποιήθηκε το Συμπόσιο ήταν διακριτικά στολισμένη με μεγάλες αφίσες, οι οποίες παρουσίαζαν φωτογραφίες από διάφορες στιγμές της ζωής του συγγραφέα και ποιητή, διανθισμένες με περιφρασμένα και μνημειώδεις φράσεις από το πολύτιμο έργο του.

Η οργάνωση της Ημερίδας ήταν συν-ευθύνη των Εκδόσεων Καζαντζάκη, με το Γραφείο Τύπου & Επικοινωνίας και το Γραφείο Εκπαίδευσης (στο οποίο προϊστάται η ελλόγιμη κα. **Βαρβάρα Καμπουρίδου**) της Πρεσβείας της Ελλάδας στο Ηνωμένο Βασίλειο. Σε όλους αξίζουν θερμότατα συγχαρητήρια για την αρτιότητα οργάνωση και επιτυχία του Συμποσίου. ●

Πρωτοπρ. Αναστασίου Δ. Σαλαπάτα

Από την Πανεπιστημιακή έδρα στο Ιερό Θυσιαστήριο

Η χειροτονία του Καθ. Ανδρέα Ανδρεόπουλου σε Ιερέα

Λονδίνο, του Πρωτοπρ. Αναστασίου Δ. Σαλαπάτα

Ο ΕΛΛΟΓΙΜΟΤΑΤΟΣ Δρ. **Ανδρέας Ανδρεόπουλος**, Καθηγητής της Θεολογίας και του Ορθόδοξου Χριστιανισμού στο Πανεπιστήμιο της πρώτης πρωτεύουσας της Αγγλίας Winchester, ένας εξαίρετος επιστήμονας, που τιμά με το διακεκριμένο έργο του τον Ελληνισμό και την Ορθόδοξη Εκκλησία μας, χειροτονήθηκε την Κυριακή 20η Ιανουαρίου 2013 σε Ιερά της Ρουμανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η χειροτονία τελέσθηκε στο Ιερό Ναό του Αγ. Μακαρίου στο Leeds, από τον Σεβασμιώτατο κ. **Ιωσήφ**, Μητροπολίτη της Δυτικής και Νότιας Ευρώπης της Ρουμανικής Εκκλησίας, παρουσία 12 Ιερέων και Διακόνων από το Λονδίνο, το Birmingham, το Bristol, την Οξφόρδη, τη Γλασκώβη, το Preston, το Northampton, το Nottingham, το Newcastle και τη Ρουμανία. Ο χειροτονηθείς έλαβε εντολή για ιεραποστολική δράση και ίδρυση Ενορίας στην ιστορική πόλη Winchester.

Ο νέος Ιερέας γεννήθηκε στην Πάτρα το 1966 και φοίτησε στο Πειραματικό Σχολείο του Πανεπιστημίου Πατρών και στην Αρσάκειο Παιδαγωγική Ακαδημία Πατρών. Σπούδασε Ψυχολογία, Κοινωνιολογία και Θεολογία στον Καναδά. Το 1999 έλαβε το διδακτορικό του από το φημισμένο Πανεπιστήμιο του Ντάραμ της Αγγλίας. Δίδαξε στο Πανεπιστήμιο της Ουαλίας και του Winchester. Έχει συγγράψει και κυκλοφορήσει πλήθος επιστημονικών άρθρων και βιβλίων, ανάμεσα στα οποία ξεχωρίζουν μια πραγματεία για τη θεολογία και την εικονογραφία της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού και μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα μελέτη για την ιστορία και τον συμβολισμό του σημείου του Σταυρού.

Ο Δρ. Ανδρεόπουλος έχει συγκεντρώσει στο Πανεπιστήμιο του Winchester πολλούς Ορθοδόξους, όχι μόνο από το Ηνωμένο Βασίλειο αλλά και από άλλα μέρη του κόσμου, ειδικά από την Ελλάδα, την Ρουμανία, τις Η.Π.Α και την Γερμανία. Το MTh in Orthodox Studies, που ο ίδιος εμπνεύσθηκε και ίδρυσε, προσφέρει μια σφαιρική άποψη της Ορθόδοξης πίστης και πράξης, της Ορθόδοξης Θεολογίας και της Ιερής μας Παράδοσης. Είναι ένα μεταπτυχιακό πρόγραμμα προσιτό σε όλους, προσφέροντας έτσι ένα ακαδημαϊκό περιβάλλον που αναλύει την Ορθοδοξία από διάφορες σκοπιές. Οι φοιτητές έχουν την ευκαιρία να εξερευνήσουν και να προβληματιστούν με βάση την Ορθόδοξη εμπειρική ζωή, αναπτύσσοντας μια πλήρη συνειδητοποίηση του θέματος της δυνα-

μικής φύσης της Ορθόδοξης Χριστιανικής Παράδοσης και ζωής στο θεολογικό έργο. Από αυτό το μεταπτυχιακό πρόγραμμα θα μπορούν και στο μέλλον να στελεχωθούν οι Εκκλησίες μας με Ιερείς και Ιεροψάλτες, όπως και Καθηγητές, που θα προβάλλουν και θα διδάσκουν την Ορθόδοξη Θεολογία σε διάφορες χώρες.

Διαβάζοντας πρόσφατα μια αυτοβιογραφική αναφορά του έμαθα πως ο συνονόματος παππούς του ήταν Ιερέας στην Πάτρα. Ο παππούς του λοιπόν, όπως μας περιγράφει ο Δρ. Ανδρεόπουλος, τον εισήγαγε συχνά μέσα στο Ιερό Βήμα της εκκλησίας που διακονούσε. Αναφέρει δε χαρακτηριστικά πως «οι μνήμες που έχω από το Ιερό Βήμα προηγούνται εκείνων από τον κυρίως Ναό». Όπως είναι γνωστό, το Ιερό Βήμα συμβολίζει τη Βασιλεία των Ουρανών ενώ ο κυρίως Ναός την τρέχουσα ζωή της Εκκλησίας μας. Αυτή η αντιπαράθεση μου φέρνει στο μυαλό έναν πολύ δυνατό στίχο του μεγάλου Έλληνα ποιητή μας Νικηφόρου Βρεττάκου, ο οποίος γράφει:

«Τα χέρια μου βρίσκονται σε διαρκή κίνηση.

Μεταφέρω ουρανό στις καρδιές των ανθρώπων».

Φαίνεται δε, πως ο ελλογιμώτατος Καθηγητής έκανε αυτό το ιερό και ιστορικό έργο από την εποχή των παιδικών του χρόνων. Είναι σίγουρο πως θα καταστήσει και τους φοιτητές και ενόριτες του κοινωνούς τουλάχιστον μιας μικρής μερίδας ουρανού, που θα μεταφέρει με το εμπνευσμένο έργο του στη διττή διακονία που έχει τώρα επαξίως επωμισθεί. Ας είναι πάντα ΑΞΙΟΣ κι ο Άγιος Θεός μας να τον ενισχύει στο υπέροχο θεολογικό, ποιμαντικό και ιεραποστολικό έργο του! ●

Στο κρητικό χωριό της Μελβούρνης ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ρεθύμνης & Αυλοποτάμου κ. Ευγένιος

ΤΗΝ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ της Παγκρήτιας Ένωσης Μελβούρνης δέχτηκε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ρεθύμνης & Αυλοποτάμου να μεταβεί στην Μελβούρνη από το Σύνδευ όπου είχε έρθει προσκαλεσμένος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας για την 11η Κληρολαϊκή συνέλευση. Συγκεκριμένα στην Μελβούρνη έφτασε την Παρασκευή 25 Ιανουαρίου και αναχώρησε την Κυριακή 27 Ιανουαρίου.

Το Σάββατο 26 Ιανουαρίου ο Σεβασμιώτατος τέλεσε τον καθιερωμένο Αγιασμό στο Κρητικό Χωριό για το νέο έτος ενώ αμέσως μετά έγινε και η Κοπή της Βασιλόπιτας μαζί με τον Πρόεδρο κ. **Ιωάννη Νικολακάκη**. Στην αρκετά συγκινητική ομιλία του ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε την Παγκρήτια Ένωση για την πρόσκληση ενώ έκανε μια σύντομη αλλά μεστή αναφορά για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο λαός της Κρήτης ενώ τελειώνοντας ανέφερε για τα άγια έργα που έχουν καταφέρει οι Απόδημοι Κρήτες και ειδικά οι Κρητες της Μελβουρνης. Με την σειρά του ο Πρόεδρος της Παγκρήτιας Ένωσης Μελβούρνης κ. **Ιωάννης Νικολακάκης** ευχαρίστησε τον Μητροπολίτη για την τιμή που έκανε στην Παγκρήτια Ένωση να παραβρεθεί ενώ παράλληλα τον τίμησε με ειδική πλακέτα για το έργο που προσφέρει στο ποίμνιο του στο Ρέθυμνο της Κρήτης.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι τον Σεβασμιώτατο συνόδευσαν από την Κρήτη και ο Αρχιμανδρίτης π. **Παρθένιος Καλυβιανάκης** Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Ατάλης Μπαλή, ο Καθηγητής Θεολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. **Νίκος Ξεζάκης** και ο Γιάτρος ακτινολόγος κ. **Κωνσταντίνος Χλαπουτάκης** από την Νεάπολη Λασιθίου.

Κατά την παραμονή τους στην Μελβούρνη εκτός από τον Αγιασμό στο Κρητικό Χωριό, είχαν την ευκαιρία να επισκευτούν τα διάφορα αξιοθέατα της Μελβούρνης, να συναντηθούν με τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Δέρβης κ. **ΙΕΖΕΚΙΗΛ** στην Ιερά Αρχιεπισκοπή, επίσης με τον Πρόεδρο του Παγκοσμίου Συμβουλίου Κρητών κ. **Αντώνη Τσουρδαλάκη**, ενώ την Κυριακή 27 Ιανουαρίου συλλειτουργήσε στην Ιερά Μονή της Παναγίας «ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ» με τον π. **Σπυρίδων Μπόνια** και άλλους κληρικούς. ●

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΔΙΗΜΕΡΙΔΑ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ 2013

«Η εκπαίδευση στα Γιάννινα του χτες, του σήμερα και του αύριο»!

ΙΩΑΝΝΙΝΑ: Με επιτυχία και συμμετοχή πλήθους εκπαιδευτικών, μαθητών, αλλά και πολιτών της πόλεως των Ιωαννίνων πραγματοποιήθηκε στις 8-9 Φεβρουαρίου 2013, στο Δημοτικό Θέατρο - Πολιτιστικό Πολυχώρο η Εκπαιδευτική Διημερίδα - Ελευθέρια 2013: «Η εκπαίδευση στα Γιάννινα του χτες, του σήμερα και του αύριο».

Ρεπορτάζ: **Νίκος Σουτόπουλος**
Φωτογραφία: **Μενέλαος Συκοβέλης**

Την έναρξη της εκπαιδευτικής διημερίδας κήρυξε εκπρόσωπος της Περιφερειακής Διεύθυνσης Α/θμιας και Β/θμιας Εκπαίδευσης Ηπείρου, ενώ ακολούθησε πανηγυρική εναρκτήρια μουσική εκδήλωση από το 5^ο Δημοτικό Σχολείο Ιωαννίνων. Αξίζει να σημειώσουμε ότι, κατά τη διάρκεια της εκπαιδευτικής διημερίδας πραγματοποιήθηκαν **παράλληλες εκδηλώσεις με εικαστικά δρώμενα** (θεατρικά, βιωματικά εργαστήρια, εκπαιδευτικά παιχνίδια, εκθέσεις ζωγραφικής, γλυπτικής, έκθεση παλαιών αναγνωστικών κ.ά.), ενώ σύμφωνα με το πρόγραμμα των εισηγήσεων ο Σχολικός Σύμβουλος Φιλολόγων Δ.Ε. Ιωαννίνων **Γιάννης Αναγνώστου** μίλησε με θέμα «**Οι ευπατρίδες έμποροι Γιαννιώτες στην οικονομική ανάπτυξη και συμβολή τους στην εκπαίδευση: Ιστορικές και πολιτικές προεκτάσεις στο σήμερα**», ενώ ακολούθησε η Σχολική Σύμβουλος Π.Ε. Ιωαννίνων **Έφη Σακελλαροπούλου**, «**Τα Σχολεία, οι Μέθοδοι Διδασκαλίας και οι Παιδαγωγοί: Εκπαιδευτικά στιγμιότυπα από την περίοδο της τουρκοκρατίας στα Γιάννινα**» (με δραματοποιημένη παρουσίαση - Επιμέλεια: **Θωμά Λώλη**, Δ/ντή 7ου Δημοτικού Σχολείου Ιωαννίνων) και έκλεισε η Α΄ Συνεδρία με Μουσική Εκδήλωση του Μουσικού Γυμνασίου Ιωαννίνων.

Στη Β΄ Συνεδρία παρουσιάστηκαν **δραματοποιημένα λογοτεχνικά αποσπάσματα για την απελευθέρωση της πόλης των Ιωαννίνων το 1913 από τους μαθητές του 24^{ου} Δημοτικού Σχολείου Ιωαννίνων**, ενώ ο Διευθυντής Δ.Ε. Ιωαννίνων **Γ. Τσατσαρώνης** μίλησε για το «**Μεθόδιο Ανθρακίτη: Βιογραφία-Εργογραφία**» και ακολούθησε ο Σχολικός Σύμβουλος Φιλολόγων Δ.Ε. Ιωαννίνων **Χρήστος Μαραζόπουλος** με θέμα: «**Οι καθολικές αρχές της Πρακτικής Φιλοσοφίας κατά τον Αθανάσιο Ψαλίδα**».

Η Γ΄ Συνεδρία της πρώτης μέρας της εκπαιδευτικής διημερίδας ξεκίνησε με τη Σχολ. Σύμβουλο Π.Ε. Ιωαννίνων **Νταΐζη Δανιηλίδου** που μίλησε για την «**Ίδρυση της Ζ.Π.Α. στα Ιωάννινα**». Ο ρόλος της τοπικής κοινωνίας», ενώ ακολούθησε η **Μαρία Γιαννίκου**, Σχολική Σύμβουλος Φιλολόγων Δ.Ε. Άρτας με θέμα: «**Αγαθή η μοίρα σου λοχαγέ Μαβίλη**». Στη συνέχεια, η **Μαρία Σταματοπούλου**, Σχολική Σύμβουλος Καλλιτεχνικών Δ.Ε. Ηπείρου, αναφέρθηκε στα «**Γλυπτά μνημεία της πόλης των Ιωαννίνων**» και ολοκληρώθηκε η συνεδρία με τη μουσική εκδήλωση του 8^{ου} Γυμνασίου Ιωαννίνων.

Κατά τη δεύτερη μέρα της ημερίδας προηγήθηκε μουσική εκδήλωση από τη ΣΤ΄ τάξη του 7^{ου} Δημοτικού Σχολείου Ιωαννίνων «**Πρωτομαγιά των νεκρών**» - «**Αποχαιρετισμούς**» και ακολούθησε η εισήγηση «**Ιστορικές σελίδες από την**

Ο Πέτρος Αγγελόπουλος-Υπεύθυνος Σχολικών Δραστηριοτήτων Π.Ε. Ιωαννίνων, η Μαρία Σταματοπούλου- Σχολ. Σύμβουλος Καλλιτεχνικών Δ.Ε. Ηπείρου, μαζί με εκπαιδευτικούς μπροστά σε ένα εκπαιδευτικό παιχνίδι

Απελευθέρωση των Ιωαννίνων» της Σχολικής Συμβούλου Φιλολόγων Δ.Ε. Θεσπρωτίας **Μαρούλας Παπαευσταθίου**, η οποία με την προβολή των φωτογραφιών και του ιστορικού της εποχής παρουσίασε στο κοινό τις ένδοξες ιστορικές σελίδες της επετείου των Βαλκανικών Πολέμων και του Ελληνισμού. Η Σχολική Σύμβουλος Π.Ε. **Πολυξένη Μπενέκου** με το παράδειγμα της Καπλανείου Σχολής αναφέρθηκε στα «**Μνημεία πολιτιστικής κληρονομιάς των Ιωαννίνων. Διαχρονικοί τόποι παιδείας**». Ακολούθησαν **Παραδοσιακοί χοροί και τραγούδια από τα «Εκπαιδευτήρια Όλγας Ντότη - Οικονόμου**».

Στη συνέχεια, οι Σχολικές Σύμβουλοι Προσχολικής Αγωγής Π.Ε. Θεσπρωτίας και Πρέβεζας **Μαρίνα Μπέση** και **Σοφία Σαΐτη** αναφέρθηκαν στο «**Νηπιαγωγείο στην Ελλάδα του χτες και του σήμερα: 1913-2013**» και ακολούθησαν **απαγγελίες ανέκδοτων επετειακών ποιημάτων** από το **Δημοτικό Σχολείο Σταυρακίου, το 1^ο Γυμνάσιο Ανατολής και το 8^ο Γυμνάσιο Ιωαννίνων** για την επέτειο των 100 χρόνων απελευθέρωσης των Ιωαννίνων από τους Τούρκους.

Στη Β΄ Συνεδρία η Σχολική Σύμβουλος Φιλολόγων Δ.Ε. Άρτας **Ελένη Ρούμκου** μίλησε για «**Το τέλος της μικρής μας πόλης του Δημήτρη Χατζή: από το βίωμα στο όραμα**» και η **Παρασκευή Νταλαούτη Σχολ. Σύμβουλος Π.Ε. εκπαίδευσης Π.Ε. Ιωαννίνων** για μια «**Προσέγγιση της τοπικής ιστορίας με ένα σύστημα διαχείρισης μαθησιακών δραστηριοτήτων (LAMS)**» για να ακολουθήσει η δραματοποιημένη παρουσίαση με τη «**Συνέντευξη από**

Τα παιδιά παίζουν εκπαιδευτικά παιχνίδια

τον... Αλή Πασά» από το Γυμνάσιο «**Δωδωναία Εκπαιδευτήρια**».

Στην τελευταία Γ΄ Συνεδρία η Σχολική Σύμβουλος Π.Ε. Ιωαννίνων **Ευφροσύνη Θεοδοροπούλου** μίλησε για μια ερευνητική περιήγηση στις απαρχές ενός καινοτόμου θεσμού στα σχολεία των Ιωαννίνων «**Γιάννινα και πολιτισμός μέσα από τα μάτια των παιδιών**» και παρουσιάστηκε η ταινία τεκμηρίωσης της ΣΤ΄ τάξης του 1^{ου} Δημοτικού Σχολείου Ιωαννίνων «**Γιάννινα 2013: κάθε δρόμος έχει τη δική του ιστορία**» με σχεδιασμό - επιμέλεια: **Ελένη Δημηριάδη** -Δ/ντρια 1ου Δημοτικού Σχολείου Ιωαννίνων, **Χαρίκλεια Τζιαφά** ΠΕ70 και **Πέτρου Αγγελόπουλου** - Υπεύθυνου Σχολικών Δραστηριοτήτων Π.Ε. Ιωαννίνων.

Ακολούθησε η εισήγηση του **Στέφανου Τσιάλου**, Προϊστάμενου Επιστημονικής και Παιδαγωγικής Καθοδήγησης Π.Ε. Ηπείρου με θέμα «**Γεώργιος Σουγδουρής (1645-1745): Διδασκαλικό και συγγραφικό έργο**», ενώ όλη η πολιτιστική εκδήλωση έκλεισε σε πανηγυρικό κλίμα με **μουσική εκδήλωση με ποιήματα και τραγούδια από το 12^οθέσιο Δημοτικό Σχολείο Ελεούσας Ιωαννίνων**.

Κοινή ήταν η αίσθηση ότι, η πραγματοποίηση αυτής της μεγάλης κλίμακας πολιτιστικής εκδήλωσης και εκπαιδευτικής διημερίδας από την Περιφερειακή Διεύθυνση Α/θμιας και Β/θμιας Εκπαίδευσης Ηπείρου και τις κατά τόπου Διευθύνσεις Εκπαίδευσης για τα «Ελευθέρια» της πόλης των Ιωαννίνων από τους Τούρκους και την επέτειο των 100 χρόνων (1913-2013), άφησε άριστες εντυπώσεις σε όλους τους συμμετέχοντες και παρευρισκομένους (εκπαιδευτικούς και από τις τρεις βαθμίδες εκπαίδευσης, μαθητές και πολίτες). Επίσης, αποτέλεσε την καλύτερη εισαγωγή και πρόγευση για τις υπόλοιπες επετειακές εκδηλώσεις που θα ακολουθήσουν και θα διοργανωθούν από την Περιφέρεια Ηπείρου και το Δήμο Ιωαννιτών για την ίδια την ιστορική ημέρα της 21^{ης} Φεβρουαρίου.

Παράλληλα, ενδυνάμωσε την εθνική ιστορική μνήμη και τόνωσε το αγωνιστικό φρόνημα της εκπαιδευτικής κοινότητας στην Ήπειρο, καθώς θύμιζε σε όλους ένδοξες στιγμές αντίστασης του λαού μας, σε μια ανάλογα πολύ κρίσιμη σημερινή ιστορική συγκυρία της νεότερης ελληνικής ιστορίας που θυμίζει μέρες ξένης κατοχής. ■

«ΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΑΝΟΙ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ»

Ποντιακή βραδιά με τον μουσικοχορευτικό όμιλο Νέας Τραπεζούντας Γιαννιτσών

ΘΑ ΗΘΕΛΑ να ευχαριστήσω τα μέλη και τον πρόεδρο του Νέου «Μουσικοχορευτικού Ομίλου Νέας Τραπεζούντας Γιαννιτσών «Οι Τραγουδάνοι του Πόντου» κ. **Δημήτρη Γρηγοριάδη** για την πρόσκληση να παρευρεθώ στην πρώτη μουσική εκδήλωση του Συλλόγου που έγινε στις 16 Φεβρουαρίου στην πόλη των Γιαννιτσών. Επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω και τον φίλο πρόεδρο του Πολιτιστικού Συνδέσμου για την Ανάπτυξη της Ελληνογερμανικής Φιλίας «**Μέγας Αλέξανδρος**» Κρύας Βρύσης - Γιαννιτσών κ. **Γιάννη Παπασοΐτη** για την φιλοξενία του. Ήταν πράγματι μία φανταστική βραδιά με υπέροχη Ελληνική Μουσική με την οποία μεγαλώ-

σαμε. Αλλά δεν έλειψε και η παραδοσιακή πασίγνωστη ποντιακή λύρα με τα γνωστά ποντιακά τραγούδια που αντιπροσωπεύουν και

μεγαλώνουν γενιές και γενιές και θα συνεχίζουν να ζουν αιώνια...

Η προσφορά των γυναικείων μελών του Συλλόγου ήταν μεγάλη με τους ποντιακούς μεζέδες και συνοδεία εκλεκτού ντόπιου κρασιού που είχε ως συνέπεια το γλέντι να κρατήσει μέχρι τις πρωινές ώρες.

Εύχομαι να συνεχίσουν τέτοιες εκδηλώσεις που προσφέρουν πολλά στους συμπολίτες τους στα Γιαννιτσά στις δύσκολες οικονομικές στιγμές που περνάει η χώρα μας.

Εκ μέρους της Ελληνικής Ορθόδοξου Εκκλησιαστικής Κοινότητας Βουδαπέστης προσφέραμε στον πρόεδρο του Συλλόγου ιστορικά βιβλία εκ-

δόσεως μας με θέμα τον Ελληνισμό της Βουδαπέστης κατά τον 17ον-19ον αιώνα που είχε μεταναστεύσει για καλύτερη τύχη από τα χώματα της σκλαβωμένης τότε Μακεδονίας. Μας υποσχέθηκε ο πρόεδρος του Μουσικοχορευτικού Συλλόγου ότι σε συνεργασία με τον σύλλογο μας και την Ελληνική Θρησκευτική Κοινότητα Βουδαπέστης, θα πραγματοποιήσουμε παρόμοια εκδήλωση στην Βουδαπέστη. ■

Βασίλειος Σταματοπούλος
Γραμματέας της Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησιαστικής Κοινότητας Βουδαπέστης και του Ελληνικού-Κυπριακού-Ουγγρικού Συλλόγου Φιλίας

ΠΥΞΙΔΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

COMPASS GREEK BUSINESS

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗΣ & ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

**ΣΥΝΤΟΜΑ
ΚΟΝΤΑ ΣΑΣ**

► Διαφημίζει ► Ενημερώνει ► Πληροφορεί

Κυκλοφορεί σε **ΕΝΤΥΠΗ**
ΠΟΛΥΤΕΛΗ έκδοση
με διετή διάρκεια!!!

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΟΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΑΔΕΛΦΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Τα προβλήματα και οι προοπτικές τους

Ακούμε συχνά στο τελευταίο χρονικό διάστημα να γίνεται λόγος για την «αδελφοποίηση πόλεων και κοινοτήτων» στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για τα οφέλη που μπορεί να φέρει αυτή στις σχέσεις των λαών της Ευρώπης και στην ευρύτερη οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των πόλεων και των κατοίκων τους μέσα από την φιλία και την συνεργασία τους.

ΓΙΑ ΝΑ αντιληφθούμε, όμως, καλύτερα την πραγματική και πρακτική σημασία του όρου «Αδελφοποίηση» ας δούμε τον επίσημο ορισμό του, όπως τον έδωσε μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο ο **Jean Bareth**, ένας από τους ιδρυτές του **“Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Δήμων και Περιφερειών” (CEMR)**. Σύμφωνα, λοιπόν, με αυτόν, «αδελφοποίηση» σημαίνει την προσέγγιση δύο κοινοτήτων, που επιδιώκουν με αυτόν τον τρόπο να λειτουργήσουν με ευρωπαϊκή προοπτική, προκειμένου να αντιμετωπίζουν τα προβλήματά τους και να αναπτύσσουν μεταξύ τους ολόένα στενότερους δεσμούς φιλίας. Έτσι ο Jean Bareth, προσδιόρισε τις βασικές αξίες, που εκπροσωπεί η αδελφοποίηση των ευρωπαϊκών πόλεων, δηλαδή την φιλία, την συνεργασία και την αμοιβαία ευαισθητοποίηση μεταξύ των λαών της Ευρώπης. Σήμερα, με την ευρεία εφαρμογή της, η αδελφοποίηση αφορά συχνά περισσότερους από δύο εταίρους. Άλλωστε, είναι η έκφραση μιας ευρωπαϊκής ενότητας και ταυτότητας, που αναπτύσσεται από τους πολίτες όλων των ευρωπαϊκών κρατών και αποτελεί ενδεχομένως την πλέον εμφανή μορφή ευρωπαϊκής συνεργασίας, με χιλιάδες πόλεις και χωριά να δηλώνουν με υπερηφάνεια, όταν εισέρχεται κάποιος στο έδαφός τους, με ποιές κοινότητες-εταίρους έχουν αδελφοποιηθεί.

Οι ελληνογερμανικές αδελφοποιήσεις

Οι αδελφοποιήσεις αρκετών ελληνικών πόλεων με γερμανικές, που ξεκίνησαν εδώ και περισσότερα από 25 χρόνια, είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα του τρόπου με τον οποίον υλοποιήθηκε και υλοποιείται στην χώρα μας ο θεσμός της αδελφοποίησης στα πλαίσια της ενωμένης Ευρώπης. Η Γερμανία, ως πλούσια και αναπτυγμένη χώρα, με ηγετικό ρόλο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έχοντας για πολλούς λόγους παραδοσιακούς, στενούς δεσμούς με την Ελλάδα, αποτελεί πόλο έλξης του ενδιαφέροντος πολλών ελληνικών πόλεων και χωριών. Η βούληση και η προσπάθεια να αδελφοποιηθούν με γερμανικές πόλεις και χωριά βασίζεται κατά ένα μεγάλο μέρος και στην πρωτοβουλία των Ελλήνων, που ζουν στη Γερμανία και κατάγονται από αυτές, σε διαφόρους ελληνογερμανικούς φορείς αλλά και σε Γερμανούς τακτικούς επισκέπτες της χώρας μας ή μόνιμα εγκατεστημένους στην Ελλάδα. Βέβαια, τα γνωστά προβλήματα γραφειοκρατίας, διαφθοράς, κακοδιαχείρισης, ανοργανωσίας, έλλειψης υποδομών και έλλειψης σωστής ενημέρωσης και τεχνογνωσίας, αλλά και η οικονομική κρίση, που αντιμετωπίζουν η δημόσια Διοίκηση και η Αυτοδιοίκηση στην χώρα μας, αποτελούν τον κυριότερο ανασταλτικό παράγοντα στην προ-

ώθηση και την αποτελεσματική υλοποίηση όλων των ευρωπαϊκών προγραμμάτων, με αποτέλεσμα να μείνει η Ελλάδα πολύ πίσω και στον τομέα των αδελφοποιήσεων. Εδώ αξίζει να επισημάνουμε, ότι αν και είμαστε πολλά χρόνια στην ΕΕ και περισσότεροι από ένα εκατομμύριο Έλληνες πέρασαν από τη Γερμανία, δεν κατορθώσαμε έως τώρα ως χώρα να επιτύχουμε πολλά. Όλοι αυτοί οι ανασταλτικοί παράγοντες εμπόδισαν πολλούς από διαπραγματευτές απόδοσης συμπατριώτες μας, που είχαν την διάθεση, τα προσόντα και τις δυνατότητες, να δράσουν ενεργητικότερα και να βοηθήσουν την πατρίδα μας και τις τοπικές κοινωνίες.

Οι επιπτώσεις της υστέρησης αυτής από ελληνικής πλευράς γίνονται ιδιαίτερα εμφανείς, όχι μόνον από τον μικρό αριθμό των αδελφοποιήσεων που έχουν επιτευχθεί, αλλά κυρίως από το γεγονός, ότι στις περισσότερες περιπτώσεις η αδελφοποίηση των ελληνικών δήμων με γερμανικές και άλλες ευρωπαϊκές

πόλεις και χωριόποιλεις δεν επέφεραν μέχρι τώρα σημαντικά αμοιβαία οφέλη. Με ελάχιστες εξαιρέσεις, που αφορούν κυρίως κάποιες πολιτιστικές δραστηριότητες ή μονομερείς και μεμονωμένες προσπάθειες ενίσχυσης και υποστήριξης ελληνικών δήμων από γερμανικούς και άλλους ευρωπαϊκούς αδελφοποιημένους δήμους, οι δυνατότητες της αδελφοποίησης παρέμειναν ανεκμετάλλευτες σε όλο το εύρος τους. Έτσι οι αδελφοποιήσεις κατάντησαν ουσιαστικά ανενεργές, χωρίς πρακτική σημασία, με αποτέλεσμα να χαθούν μέχρι τώρα για την χώρα μας μεγάλες ευκαιρίες και δυνατότητες ανάπτυξης.

Μία από τις βασικές αιτίες-εκτός όλων των άλλων-, που οδήγησαν στην κατάσταση αυτή, είναι σίγουρα και οι λανθασμένες επιλογές κατά την διαδικασία της αδελφοποίησης. Για λόγους εντυπωσιασμού, ή λόγω πρόσκαιρων οικονομικών, πολιτικών και εκλογικών σκοπιμοτήτων, χωρίς να ληφθούν υπόψη τα βασικά κριτήρια και η σωστή πρακτική (που

αναφέρουμε ανωτέρω) αλλά και οι ενδεχόμενες μακροπρόθεσμες επιπτώσεις και προοπτικές, προχώρησαν από ελληνικής πλευράς αδελφοποιήσεις, που αποδείχθηκαν στην πορεία ανεπιτυχείς, χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο και αμοιβαίο όφελος.

Για να αντιμετωπισθούν όλα αυτά τα προβλήματα, το ζήτημα των ελληνογερμανικών αδελφοποιήσεων απασχολεί ιδιαίτερα τους αρμόδιους παράγοντες για τις ελληνογερμανικές σχέσεις, ενώ υπήρξε βασικό ζήτημα και μας «Ελληνογερμανικές Συναντήσεις», όπου εξετάστηκαν διεξοδικά μας οι παράμετροι του και εξήχθησαν χρήσιμα συμπεράσματα. Στα πλαίσια μας αδελφοποίησης ελληνικών και γερμανικών πόλεων προτάθηκαν και συγκεκριμένοι τομείς, μας οποίους με την κατάλληλη δραστηριοποίηση μπορούν να υπάρξουν σύντομα ουσιαστικά αποτελέσματα. Αναφέρουμε επιγραμματικά κάποιους εξ αυτών:

1. Οι τομείς των επενδύσεων, του εμπορίου, του τουρισμού (π.χ. αξιοποίηση των παραλιών και των παραλιακών δημοτικών εκτάσεων από γερμανικές εταιρείες) και του πολιτισμού.

2. Η σύναψη συνεργασιών μεταξύ Ελλάδας και Γερμανίας στον ενεργειακό τομέα. Σημειώνουμε, ότι στην Ελλάδα ο τομέας μας βρίσκεται ακόμα σε αρχικό στάδιο. Η γερμανική τεχνογνωσία θα μπορούσε να αποτελέσει σημαντική βοήθεια για την τοπική αυτοδιοίκηση στην Ελλάδα, γεγονός που θα μπορούσε να συμβάλει αφενός στην ώθηση μας τοπικής οικονομίας και αφετέρου στην προστασία του περιβάλλοντος, λόγω κάρη με την αποτελεσματική διαχείριση των αποβλήτων με σκοπό την ενεργειακή μας αξιοποίηση.

3. Η ανταλλαγή εμπειριών για την αποκομιδή, τη μεταφορά, την ανακύκλωση και μας δυνατότητες αξιοποίησης απορριμμάτων. Αναφέρουμε εδώ, ότι στην Γερμανία η συγκομιδή των σκουπιδιών τιμολογείται, για τον δημότη, ανάλογα με το λίτρα. Δηλαδή κάθε κατοικία, πολυκατοικία, κτίριο αγοράζει τον σκουπιδοτενεκέ μας και ανάλογα με τα σκουπίδια που θα δηλώσει ότι θα παράγει, πληρώνει, ενώ ο δημότης δεν έχει δικαίωμα να κάνει λάθος και να πετάξει τα σκουπίδια του σε κάδο άλλου προορισμού.

4. Τα εργαλεία διοίκησης των Δήμων για την καταπολέμηση μας γραφειοκρατίας και εμπειρίες του Γερμανικού μοντέλου διοίκησης, που μπορούν να αξιοποιηθούν στην Ελλάδα.

5. Οι προοπτικές συνεργασίας μας τομείς Υγείας και Κοινωνικής Πρόνοιας.

6. Τα προγράμματα ανταλλαγής νέων.

7. Ο τομέας των συγκοινωνιών και οι σύγχρονες και περιβαλλοντικά φιλικές μορφές οδικής κυκλοφορίας (ποδηλατόδρομοι, κ.α.).

Κλείνοντας το άρθρο μας, -με την προσδοκία ότι αυτό μπορεί να αποτελέσει χρήσιμο βοήθημα για την κατανόηση της σημασίας και την προώθηση επιτυχημένων αδελφοποιήσεων των ελληνικών δήμων με ευρωπαϊκούς-, παραθέτουμε κατωτέρω τον πίνακα με τις αδελφοποιημένες γερμανικές και ελληνικές πόλεις και προσθέτουμε ενημερωτικά, ότι σύμφωνα με τα στοιχεία του CEMR, για τον πανευρωπαϊκό αριθμό των αδελφοποιήσεων, αυτές ξεπερνούν μας 30.000. Στην χώρα μας έχουν γίνει περισσότερες από 325, με πρώτες χώρες προτίμησης την Ιταλία, την Κύπρο και την Βουλγαρία. ●

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΔΕΛΦΟΠΟΙΗΜΕΝΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΟΛΕΩΝ / ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Ομοσπονδιακή / Όνομα Γερμανικής πόλης/κοινότητας	Bundesland / Ομοσπονδιακή κρατία	Παράνομη / Αδελφοποιημένη ελληνική πολιτική κοινότητα	Παράνομη / Αδελφοποίησης από το έτος:
Aalen	Bayern	Parga	1985
Aachen	Bayern	Trikala	2001
Aachen	Bayern	Leros	2000
Bad Kissingen	Bayern	Preveza	1991
Berlin	Berlin	Melina (Israel Lodosa)	2000
Berlin	Berlin	Sofia (Thessaloniki)	2000
Bielefeld	Niedersachsen	Rizos (Korinth)	2000
Bonn	Rheinland-Westfalen	Thessaloniki (Israel Thessaloniki)	1991
Bonn	Rheinland-Westfalen	Chalkida	1999
Bonn	Rheinland-Westfalen	Alexandria (Israel Rhodes)	1995
Bonn	Rheinland-Westfalen	Kalymnos (Thessaloniki)	2006
Bonn	Rheinland-Westfalen	Panagiotis	1985
Bonn	Rheinland-Westfalen	Kyriakos (Korinth)	2001
Bonn	Rheinland-Westfalen	Tripoli (Evros)	2003
Bonn	Rheinland-Westfalen	Larissa	2000
Bonn	Rheinland-Westfalen	Korinth	1984
Bonn	Rheinland-Westfalen	Olympia	2001
Bonn	Rheinland-Westfalen	Alexandria (Israel Rhodes)	1995
Bonn	Rheinland-Westfalen	Thessaloniki	1985
Bonn	Rheinland-Westfalen	Piraeus	1993
Bonn	Rheinland-Westfalen	Drama	2008
Bonn	Rheinland-Westfalen	Thessaloniki	2008
Bonn	Rheinland-Westfalen	Zaros (Israel Kreta)	2003
Bonn	Rheinland-Westfalen	Katoliki	1995
Bonn	Rheinland-Westfalen	Naxos (Anatolia)	2005
Bonn	Rheinland-Westfalen	Korfu	1995
Bonn	Rheinland-Westfalen	Chalkida	2000
Bonn	Rheinland-Westfalen	Iskio	2004
Bonn	Rheinland-Westfalen	Kavala	1999
Bonn	Rheinland-Westfalen	Naxos	2005
Bonn	Rheinland-Westfalen	Volos (Attika)	1988
Bonn	Rheinland-Westfalen	Tripoli	2000
Bonn	Rheinland-Westfalen	Vania	1994
Bonn	Rheinland-Westfalen	Kalamata	2002
Bonn	Rheinland-Westfalen	Chalkida	1994
Bonn	Rheinland-Westfalen	Naxos (Israel Paros)	2000
Bonn	Rheinland-Westfalen	Naxos (Makedonia)	2000
Bonn	Rheinland-Westfalen	Korfu	1995
Bonn	Rheinland-Westfalen	Igoumenitsa	2012

(Πηγή: CEMR)

Ο ΤΣΑΡΛΣ ΜΟΥΡΑΤΙΔΗΣ ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΗΝ «Ε.Γ.»

«Συνεργασία μεταξύ ελληνικών και εβραϊκών επιχειρήσεων ή και πανεπιστημίων»

Μιλά σήμερα στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ ο Τσαρλς Μουρατίδης, ο οποίος είναι Εκτελεστικός Διευθυντής της οργάνωσης CHI – Circle for Hellas & Israel / International Friends for Greece-Israel Alliance.

Συνέντευξη στον Αποστόλη Ζώνη

«Ήδη θα υπήρχαν καρποφόρες συνεργασίες μεταξύ των δύο χωρών, και με την Κύπρο, εάν το θετικό κλίμα είχε δημιουργηθεί πριν χρόνια. Σήμερα, βέβαια, υπάρχουν ιδιαίτερες θετικές συνθήκες λόγω της διεθνούς αναβάθμισης της Ανατολικής Μεσογείου εξαιτίας των γνωστών πλουτοπαραγωγικών πηγών, ιδίως υδατανθράκων – τόσο φυσικού αερίου όσο και πετρελαίου». Αυτά αναφέρει σήμερα στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ, ο Τσαρλς Μουρατίδης, ο οποίος είναι Εκτελεστικός Διευθυντής της οργάνωσης CHI Circle for Hellas & Israel / International Friends for Greece-Israel Alliance, γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη και ζει στο Σικάγο, ΗΠΑ. Πιο νωρίς διετέλεσε ως διευθυντής του Συμβουλίου Απόδημου Ελληνισμού (ΣΑΕ) στις ΗΠΑ και επίσης ως εκπρόσωπος επικοινωνίας του ΣΑΕ. Εργάστηκε για 30 περίπου χρόνια ως δημοσιογράφος και αρχισυντάκτης σε Αμερικανικές εφημερίδες και περιοδικά αφού επέστρεψε από την Ελλάδα όπου υπηρέτησε ως Εφένδρος Ανθυπολοχαγός. Πήρε το πρώτο πτυχίο του στην Αμερικανική Λογοτεχνία και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στην Σχολή Δημοσιογραφίας Medill του Πανεπιστημίου Northwestern στο Σικάγο που εκτιμάται ότι είναι μεταξύ των πρώτων τριών στις Η.Π.Α.

Η συνέντευξη

Το θετικό κλίμα θα έπρεπε να είχε δημιουργηθεί πριν πολλά χρόνια μεταξύ των δύο χωρών;

«Ήδη θα υπήρχαν καρποφόρες συνεργασίες μεταξύ των δύο χωρών, και με την Κύπρο, εάν το θετικό κλίμα είχε δημιουργηθεί πριν χρόνια. Σήμερα, βέβαια, υπάρχουν ιδιαίτερες θετικές συνθήκες λόγω της διεθνούς αναβάθμισης της Ανατολικής Μεσογείου εξαιτίας των γνωστών πλουτοπαραγωγικών πηγών, ιδίως υδατανθράκων. Παρακάτω αναφέρω και άλλους τομείς που μπορεί να αναπτυχθεί αποτελεσματική συνεργασία. Εξάλλου, το Ισραήλ πρότεινε στρατιωτική συνεργασία με την Ελλάδα ακόμη και πριν την τελικά αποτυχημένη συμμαχία της με την Τουρκία. Για διάφορους λόγους, τότε οι προσπάθειες δεν καρποφόρησαν».

Είναι περισσότερα αυτά που τους ενώνουν και λιγότερα αυτά που ενδεχομένως τους χωρίζουν;

«Δεν γνωρίζω τίποτα που να χωρίζει την Ελλάδα και το Ισραήλ γεωπολιτικά, στρατιωτικά ή οικονομικά. Δεν έχουμε καμία αντιδικία στο κοινό μας σύνορο που είναι η Ανατολική Μεσόγειος. Αντιθέτως, έχουμε κοινά συμφέροντα που ξεκάθαρα αναγνωρίζουν και οι δύο χώρες. Πριν μέρες ήμουνα σε ένα ρεστοράν στο Σικάγο και ο ιδιοκτήτης, ένας Έλληνας μετανάστης, με ρώτησε. «Γιατί είσαι τόσο υπέρ της συμμαχίας με το Ισραήλ; Δεν βλέπεις τι γίνεται με τους Παλαιστίνιους;»

Απάντησα: Ναι, παρακολουθώ. Εγώ βλέπω ότι οι Παλαιστίνιοι από την Γάζα βομβαρδίζουν 2-3 φορές την εβδομάδα τον άμαχο πληθυσμό του Ισραήλ και συνήθως το Ισραήλ δεν απαντά, ενώ μερικές φορές ανταποκρίνεται στρατιωτικά. Αλλά αυτό είναι άσχετο. Πες μου. Τα προβλήματα της Ελλάδας είναι οι διαφορές που έχουν οι Παλαιστίνιοι με το Ισραήλ;

Η ουσία για μας είναι, τι κάνει το Ισραήλ με την Ελλάδα και η Ελλάδα με το Ισραήλ. Και δεν βλέπω τίποτα που να μας χωρίζει». **Ποιοι πολιτιστικοί δεσμοί δένουν τους δύο λαούς;**

«Οι πολιτιστικοί δεσμοί είναι πολλοί. Δεν είναι τυχαίο ότι οι Ισραηλινοί αγαπούν την ελληνική μουσική και οι Έλληνες καλλιτέχνες είναι εξαιρετικά δημοφιλείς στο Ισραήλ. Υπάρχει παρόμοιο ταμπεραμέντο των λαών και κοινές αξίες, όπως οι στενοί οικογενειακοί δεσμοί. Εκτίμηση προς την θρησκεία και την παιδεία. Το συναίσθημα ότι ανήκουμε σε αρχαίους λαούς που η παράδοσή τους έχει ανεβάσει τον άνθρωπο πνευματικά και πολιτιστικά.

Από μία άποψη οι λαοί ξεχωρίζουν αλλά με ιδιαιτερότητες που συμπληρώνουν η μία την άλλη. Η Εβραϊκή παράδοση είναι κυρίως θεοκεντρική ενώ η Ελληνική παράδοση είναι κυρίως ανθρωποκεντρική. Είναι, λοιπόν, φυσικό ότι οι ρίζες του Χριστιανισμού φύτρωσαν στην Εβραϊκή θρησκεία αλλά μαγάλωσαν σε ένα Ελληνιστικό περιβάλλον. Ετσι μας συνδέουν κοινές αντιλήψεις, η φιλοσοφία για τον άνθρωπο και την κοινωνία, και πολλά χαρακτηριστικά στην εκκλησιαστική παράδοση. Επίσης, η έμπνευση στην ανάπτυξη της τέχνης και οι κανόνες συμπεριφοράς που δημιουργήθηκαν απετέλεσαν την βάση του Δυτικού Πολιτισμού και συνεχίζουν να στηρίζουν την ανθρωπότητα. Ας μην ξεχνούμε ότι και οι δύο λαοί υπέφεραν για αιώνες κάτω από τον Οθωμανικό ζυγό.

Μιά από τις πιο εύγλωτες δηλώσεις είναι η τοποθέτηση του Γουίστον Τσώρτσιλ, που ήταν εντελώς άθρησκος, στον 5ο τόμο των Απομνημονευμάτων του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου: «Δεν υπάρχουν άλλες δύο πόλεις στις οποίες η ανθρωπότητα να οφείλει περισσότερα από την Αθήνα και την Ιερουσαλήμ. Τα μηνύματά τους σχετικά με την θρησκεία, την φιλοσοφία, και την τέχνη είναι τα κύρια φώτα που οδηγούν την μοντέρνα πίστη και πολιτισμό. Οφείλουμε στους

Εβραίους μέσω της Χριστιανικής αποκάλυψης ένα σύστημα ηθικής το οποίο, και αν ακόμα ήταν εντελώς χωριστό από το υπερφυσικό, θα ήταν ασύγκρητο το πιο πολύτιμο αγαθό της ανθρωπότητας, κάτι που πραγματικά αξίζει όσο και όλα τα αγαθά από κάθε άλλη σοφία και μάθηση. Πάνω σε αυτό το σύστημα και σ' αυτήν την πίστη χτίστηκε μέσα από τα ερείπια της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας όλος ο υπάρχων πολιτισμός.»

Η δική σας οργάνωση ποιο σκοπό έχει; Πώς ξεκινήσατε; Επισκέπτεστε την Ελλάδα;

«Μετά το γυμνάσιο, ήρθα στην Αμερική, αλλά επισκέπτομαι την Ελλάδα πολύ τακτικά. Παραδόξως, η ξενιτιά δημιουργεί μεν τον νόστο και μία ιδανική εικόνα της πατρίδας σε προσωπικό επίπεδο, αλλά ταυτόχρονα σε κάνει πιο αντικειμενικό σε κοινωνικά ή πολιτικά θέματα και αυτό σε ανοίγει τα μάτια. Για πολλά χρόνια παρατηρούσα ότι οι σχέσεις μεταξύ Ελλάδας και Ισραήλ ήταν ανύπαρκτες χωρίς λόγο. Με την βελτίωση των σχέσεων ιδρύσαμε την οργάνωση ?HI-Circle for Hellas & Israel. Η αποστολή της οργάνωσης μας είναι η αναγνώριση διεθνώς της σπουδαιότητας αυτής της συμμαχίας για την Ελλάδα και το Ισραήλ, και τα πρακτικά οφέλη που απορρέουν, η ενδυνάμωση των σχέσεων μεταξύ των λαών και των ιδρυμάτων τους, και των Ελληνικών και Εβραϊκών κοινοτήτων στο εξωτερικό, ιδιαίτερα στις ΗΠΑ όπου υπάρχει μεγάλο κομμάτι της Διασποράς των δύο λαών. Ένας τρόπος να επιτύχουμε την αποστολή μας είναι να καταπολεμήσουμε τον αντι-Σημιτισμό που τον τρέφουν η άγνοια της Εβραϊκής ιστορίας και παράδοσης, και ο φθόνος ορισμένων για το πως είναι δυνατόν μια τόσο μικρή ομάδα ανθρώπων να έχει καταφέρει να ανέρθει τόσο υψηλά παγκοσμίως παρά τους συνεχείς διωγμούς. Αλλά αυτό είναι ένα θέμα για μελλοντική συζήτηση. Αρκεί να υπενθυμίσω δύο αλήθειες που δεν χωρούν αμφιβολία : Ο εξαιρετικά υπέρογκος – σε σύγκριση με τον Εβραϊκό πληθυσμό – αριθμός βραβείων Νομπελ που έχουν απονέμει οι Ευρωπαίοι σε επιστήμονες Εβραϊκής καταγωγής παγκοσμίως. Δεύτερο, η άνοδος του Ισραήλ όχι μόνο σε στρατιωτικά αλλά και σε επιστημονικά θέματα. Αυτά, κατά την γνώμη μου, θα έπρεπε να εμπνέουν θαυμασμό, σεβασμό και συνεργασία».

Υπάρχουν προϋποθέσεις συνεργασίας μεταξύ ελληνικών και εβραϊκών επιχειρήσεων ή και πανεπιστημίων και αν ναι σε ποιους τομείς;

«Προϋποθέσεις συνεργασίας υπάρχουν πολλές γιατί η κάθε μία από τις δύο χώρες έχει την δυνατότητα να προσφέρει δεδομένα που είναι βασικά για την άλλη.

Στην Ανατολική Μεσόγειο, Ελλάδα και Κύπρος είναι οι μόνες χώρες που δεν έχουν εχθρικές τάσεις προς το Ισραήλ. Οι άλλες πέντε χώρες είναι Μουσουλμανικές και έχουν κατά καιρούς υποσχεθεί την εξόντωση του Ισραήλ. Αυτές είναι Τουρκία, Συρία, Λίβανος, Αίγυπτος και Λιβύη. Συνεπώς η Ελλάδα παρουσιάζει στρατηγική σημασία για το Ισραήλ που είναι η πιο ισχυρή στρατιωτική δύναμη στην περιοχή.

Αντίστροφα, και το Ισραήλ προσφέρει στρατηγική σπουδαιότητα στην Ελλάδα λόγω της μεγάλης και αναπτυσσόμενης βιομηχανίας συστημάτων οπλισμού και των

άρτια εκπαιδευμένων δυνάμεων που διαθέτει. Αλλά και στον ιδιωτικό τομέα υπάρχουν μεγάλα ανοίγματα. Πριν λίγους μήνες ανακοινώθηκαν 13 προτάσεις διμερής εμπορικής συνεργασίας και, πιο πρόσφατα, ανακοινώθηκε μία δημόσια πρόσκληση συμμετοχής σε έναν αριθμό προτάσεων (νομίζω 20 ή 25) για start-up Ελληνο-Ισραηλινών επιχειρήσεων, όπου προσφέρεται μάλιστα και ένα αρχικό κεφάλαιο μέχρι 400,000 Ε εάν εγκριθεί η πρόταση. Τον Ισραηλινό συμμετέχοντα τον βρίσκει το πρόγραμμα. Το μοντέλο αυτό για νέα start-ups το ακολούθησε το Ισραήλ με μοναδική επιτυχία από το 1993 και ίδρυσε επιχειρήσεις υψηλής τεχνολογίας που τότε ήταν ανύπαρκτες. Σήμερα υπάρχουν 4,000 start-ups και ένας μεγάλος αριθμός διεθνών επενδυτικών επιχειρήσεων (venture capital). Κάθε χρόνο ιδρύονται 500 start-ups. Η κοιλάδα τεχνολογίας του Ισραήλ είναι η δεύτερη στον κόσμο μετά την Silicon Valley της Καλιφόρνιας. Ο πληθυσμός της Καλιφόρνιας είναι 38 εκατομμύρια, ενώ το Ισραήλ έχει μόλις 7.5 εκατομμύρια ανθρώπους.

Η τεχνολογική έρευνα και ανάπτυξη ωφείλεται και στα πανεπιστήμια. Η Ελλάδα και αυτή έχει πανεπιστήμια με εξαιρετικά τμήματα τεχνολογίας, αλλά χρειάζεται την ανάπτυξη επιχειρηματικής-επιστημονικής κουλτούρας, το νομικό πλαίσιο για την ανάπτυξη προϊόντων τεχνολογίας και την δημιουργία ιδιωτικής αγοράς. Σήμερα η τεχνολογία έχει αποφασιστική επίδραση και στην γεωργία και στην μετατροπή θαλασσινού νερού (αφαλάτωση). Αυτές είναι επιστήμες που το Ισραήλ πρωτοπορεί παγκόσμια».

Ποιες προσπάθειες έχουν γίνει από την οργάνωσή σας;

«Έχουμε δραστηριοποιηθεί σε δύο επίπεδα προς το παρόν, στα οποία έχω και μεγαλύτερες δυνατότητες λόγω ακαδημαϊκής και επαγγελματικής πείρας. Το ένα είναι η ανάπτυξη σχέσεων μεταξύ Εβραίων και Χριστιανών, Ισραηλινών και Ελλήνων, τόσο στο επίπεδο ατόμων και όσο και οργανώσεων. Το άλλο επίπεδο έχει να κάνει με την επιστήμη και το εμπόριο.

Σχετικά με το πρώτο επίπεδο, το CHI ανακοίνωσε πρόσφατα ένα Μνημόσυνο (11 Νοεμβρίου, 2012) για τους Έλληνες Εβραίους που δολοφονήθηκαν στο Ολοκαύτωμα κατά την διάρκεια του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου. Το Μνημόσυνο διοργανώθηκε σε συνεργασία με το Μουσείο Ολοκαυτώματος κοντά στο Σικάγο, τις προεθνικές αρχές και άλλες οργανώσεις. Μεταξύ τους ήταν και η οργάνωση Ποντίων που χειρίζεται το θέμα της Ποντιακής Γενοκτονίας. Επίσης, έλαβε μέρος και η Ελληνική Ορθόδοξη Μητρόπολη καθώς τοποθετήθηκε πλάκα στο μουσείο με το όνομα του Αρχιεπισκόπου Δαμασκηνού ο οποίος ηρωικά και με προσωπικό του κίνδυνο προστατεύεσε Έλληνες Εβραίους από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Στον ίδιο γενικό τομέα του πολιτισμικού-επιστημονικού χώρου, έχουμε σχεδιάσει τρεις ημερίδες. Μία στην Θεσσαλονίκη, μία στο Σικάγο, και μία στην Αθήνα πάνω στα θέματα της Ελληνο-Ισραηλινής Συμμαχίας. Η πρώτη ημερίδα γίνεται στην Θεσσαλονίκη στις 9 Μαρτίου, 2013. Στον επιστημονικό τομέα διοργανώνουμε ένα συνέδριο συνεργασίας στις 10-12 Μαρτίου επίσης στην Θεσσαλονίκη. ■

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ Β. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΗΝ «Ε.Γ.»

«Αποτυχία τα μνημόνια της Τρόικας»

Ο Δημήτρης Β. Παπαδημητρίου είναι Πρόεδρος του Ινστιτούτου Οικονομικών Λίβυ του Πανεπιστημιακού Κολλεγίου Bard στη Νέα Υόρκη. Επίσης είναι εκτελεστικός αντιπρόεδρος και καθηγητής Οικονομικών στην έδρα Jerome Levy του Bard College. Έχει δημοσιεύσει πολλές δεκάδες επιστημονικών άρθρων και μελέτες και πάνω από 15 βιβλία και έχει διατελέσει αντιπρόεδρος της επιτροπής επιθεώρησης εμπορικών ελλειμμάτων για το Κογκρέσο των Ηνωμένων Πολιτειών. Έχει διατελέσει αντιπρόεδρος επιτροπών του Κογκρέσου Αμερικής και διακεκριμένος επισκέπτης καθηγητής της Ακαδημίας Κοινωνικών Επιστημών στην Σαγκάη, Κίνας. Είναι απόφοιτος του τμήματος Οικονομικών του Πανεπιστημίου Columbia και κάτοχος MA και PhD στις Οικονομικές Επιστήμες από το Πανεπιστήμιο New School for Social Research, ΗΠΑ. Στα ερευνητικά του ενδιαφέροντα είναι η πολιτική απασχόλησης, η δημοσιονομική και νομισματική πολιτική, όπως και η διεθνής εμπορική πολιτική, και κοινοτική ανάπτυξη.

Η συνέντευξη

Η απελευθέρωση της αγοράς και οι περικοπές μισθών πιστεύετε ότι έχουν επίπτωση στη μείωση του ελλείμματος; Ποια η άποψή σας;

«Η απελευθέρωση της αγοράς και η μείωση μισθών δεν έχει να κάνει τίποτα με την μείωση του ελλείμματος. Το δημοσιονομικό έλλειμα μειώνεται από αυξήσεις εσόδων η περικοπές εξόδων η ένα μείγμα από τα δυο. Οι περικοπές μισθών βασίζεται σε μια λαν-

θασμένη θεωρία που έχει αποδειχθεί λανθασμένη ότι η οικονομία γίνεται πιο ανταγωνιστική και έτσι αυξάνεται η ανάπτυξη της και με το τελικό αποτέλεσμα να αυξήσει τα έσοδα της. Αυτό μπορεί να πετύχει σε εξαιρετικές περιπτώσεις σαν την οικονομία της Κίνας που η κυβέρνηση έχει κάνει τεράστιες επενδύσεις για την απασχόληση. Αυτό το σχέδιο είναι καταδικασμένο σε οικονομίες όπως αυτή της χώρας μας».

Εκτιμάτε ότι τα μνημόνια της τρόικας είχαν αποτυχία; Και αν ναι πως αυτό διαπιστώνεται; Πώς σχολιάζετε την κλασική πλέον συνταγή του ΔΝΤ;

«Τα μνημόνια της Τρόικας έχουν αποδειχθεί μια τεράστια αποτυχία με πολύ σοβαρές επιπτώσεις στην Ελληνική οικονομία όπως

όλοι μας το ξέρουμε από την πολύ υψηλή ανεργία, φτώχεια, και κατάρρευση της κοινωνικής συνοχής. Η κλασική συνταγή έχει αποτύχει στις περισσότερες χώρες που εφαρμόστηκε, όπως στην Λατινική Αμερική, Αφρική, κ.α. Στην περίπτωση της Ελλάδας το ΔΝΤ μας ανακοινώνει τώρα ότι η συνταγή που συμφωνήθηκε ήταν ακατάλληλη».

Είναι γεγονός ότι η νομισματική πολιτική απέφερε νομισματική σύγκλιση... Ωστόσο πιστεύετε ότι δόθηκε ελάχιστη προσοχή στη σύγκλιση των πραγματικών οικονομικών μεταβλητών, όπως είναι το κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος, αποδόσεις κεφαλαίου και οικονομική ανάπτυξη;

«Αυτό ακριβώς και έγινε. Το αποτέλεσμα της ελάχιστης προσοχής των πραγματικών μεταβλητών συνάμα με τα μικρά επιτόκια και οι χαλαροί κανόνες του Maastricht έδωσαν στις αγορές την λανθασμένη αξία του ρίσκου δανειοδότησης σε χώρες σαν την Ελλάδα, Πορτογαλία και Ισπανία. Αυτές οι χώρες δεν έχουν την δομή της παραγωγικότητας της Γερμανίας, Γαλλίας, Ολλανδίας, κ.α για να δανειζονται με μικρά επιτόκια. Όχι ότι οι εργαζόμενοι στην Ελλάδα δεν δουλεύουν σκληρά αλλά επειδή το επίπεδο της τεχνολογίας υστερεί αυτό των χωρών την Βόρειας Ευρώπης, το κόστος εργασίας είναι υψηλότερο».

Πώς θα πρέπει να συμπεριφερθούν οικονομικά η Γερμανία και οι άλλες χώρες στην ευρωζώνη με πλεόνασμα;

«Η Γερμανία και τα άλλα κράτη της ευρωζώνης δεν μπορούν να πιστεύουν ότι όλα τα κράτη μπορούν να έχουν πλεονάσματα. Κά-

ποια κράτη θα έχουν αναγκαία ελλείμματα. Για να υπάρχει ισοζύγιο πληρωμών πρέπει οι οικονομίες των χωρών με πλεόνασμα να αυξήσουν την ζήτηση προϊόντων από τις χώρες με έλλειμμα. Όπως γνωρίζουμε η Ελλάδα ήταν ο πιο καλύτερος πελάτης της Γερμανίας, Γαλλίας και Ολλανδίας».

Πέρασαν κ. Παπαδημητρίου τα χειρότερα για την ελληνική οικονομία; Συνιστά οικονομικό επίτευγμα η μεγαλύτερη φτώχεια και ανέχεια του ελληνικού λαού;

«Δυστυχώς δεν είμαι αισιόδοξος ότι τα χειρότερα πέρασαν. Το μνημόνιο III, θα φέρει μεγαλύτερη ανεργία, φτώχεια και αλλά πιο δυσχερές κοινωνικές διαταραχές. Το ότι η κυβέρνηση θα επιτύχει να έχει πρωτογενές πλεόνασμα εξής αιτίας της δημοσιονομικής πολιτικής που ακολουθεί δεν πρέπει να θεωρηθεί επίτευγμα με τόσο τεράστιο κόστος ανεργίας, φτώχειας και απόγνωσης».

Τι απαιτείται για να επανέλθει η χώρα μας σε τροχιά ανάπτυξης; Και η κρίση στην ευρωζώνη; Έχει τελειώσει;

«Αυτό που απαιτείται είναι ένα πρόγραμμα ανάπτυξης που δυστυχώς μόνο ο δημόσιος τομέας η από πόρους της Ευρωζώνης μπορεί να γίνει. Οι χρηματικοί πόροι των προγραμμάτων ΕΣΠΑ πρέπει να είναι πολύ μεγαλύτεροι από αυτούς που συζητιούνται. Χρειάζονται τουλάχιστον 40 δις για να ξεκινήσει η μηχανή της ανάπτυξης της χώρας και να δημιουργηθεί απασχόληση για το περισσότερο από ένα εκατομμύριο άνεργο εργατικό δυναμικό. Όσο για την κρίση της ευρωζώνης φοβάμαι ότι δεν έχουμε δει το τέλος της ακόμη. Ίσως μετά τις Γερμανικές εκλογές».

Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΑΠΑΔΑΜΟΥ ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΗΝ «Ε.Γ.»

«Οι Έλληνες πολιτικοί να κινηθούν με αξιοπιστία»

Για το οικονομικό μέλλον της χώρας μιλά στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ ο κ. Στέφανος Παπαδάμου, Επίκουρος Καθηγητής Νομισματικής & Τραπεζικής Οικονομικής Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τμήμα Οικονομικών Επιστημών.

Η συνέντευξη

Μπορεί να επιβιώσει με αυτό τον τρόπο μια χώρα σε μια άγρια κρίση του καπιταλισμού;

«Πολλές φορές κατηγορούμε τα διάφορα οικονομικά συστήματα αλλά φοβάμαι ότι όπως σε αρκετά πράγματα την ευθύνη την έχουν οι ίδιοι οι άνθρωποι οι οποίοι κάνουν κακή χρήση κάποιων δυνατοτήτων που προκύπτουν από τα οικονομικά συστήματα και οδηγούμαστε σε φούσκες το σκάσιμο των οποίων οδηγεί σε κρίση και παρατεταμένη ύφεση εν προκειμένω. Μια μικρή χώρα σαν την δική μας θα πρέπει να νοικοκυρεύει τα δημόσια οικονομικά της να βοηθήσει την παραγωγική δραστηριότητα μειώνοντας δραστικά την φορολογία των επιχειρήσεων και δημιουργώντας κίνητρα επενδύσεων σε περισσότερα μέρη στην Ελληνική επικράτεια».

Πού το πάει κατά τη γνώμη σας η Γερμανία; Έχει ξεκαθαρίσει τι θέλει να κάνει με το ευρώ και την ευρωζώνη; Όλα αυτά γίνονται για να κερδηθεί ο απαραίτητος χρόνος;

«Νομίζω ότι η Γερμανία έχει αντιληφθεί αν και αρκετά αργοπορημένα την σημασία της σημερινής κρίσης και έχει πλέον ξεκαθαρίσει ότι θέλει την Ελλάδα μέσα στο Ευρώ. Το θέμα όμως είναι ότι η Ελλάδα είναι αυτή η οποία θα πρέπει να φανεί περισσότερο τολμηρή και να προχωρήσει σε θεσμικές και διαρθρωτικές αλλαγές με στόχο την ανάπτυξη και με μεσομακροπρόθεσμο σχέδιο. Κανείς δεν γνωρίζει τι πραγματικά

θέλει η Γερμανία σχετικά με την ΕΕ, το σίγουρο είναι ότι όσο τα οφέλη από την ΕΕ είναι πιο πολλά από τα κόστη θα επιθυμεί μια ισχυρή ένωση. Στην αντίθετη περίπτωση θα πρέπει να δούμε που θα οδηγηθεί η κατάσταση. Εμείς πάντως ανεξάρτητα από όλα αυτά θα πρέπει να κινηθούμε με σχέδιο κάτι που δεν κάναμε για πολλά χρόνια. Θα πρέπει επίσης να ενισχύσουμε το αίσθημα κοινωνικής ευθύνης και δικαιοσύνης των πολιτών, για το καλό του τόπου και των παιδιών μας, αν μη τι άλλο, που δυστυχώς αποχωρούν από την χώρα σήμερα αναζητώντας εργασιακές προοπτικές στο εξωτερικό».

Πού βαδίζει κατά τη γνώμη σας η Ευρώπη;

«Αν εννοείτε η Ευρωπαϊκή Ένωση πιστεύω ακράδαντα ότι εάν δεν υπάρξει περαιτέρω ολοκλήρωση, όχι μόνο νομισματική αλλά και δημοσιονομική δεν θα μπορέσει να σταθεί εύκολα στα πόδια του αυτό το οικοδόμημα. Επομένως νομίζω ότι είναι θέμα των λαών αν είναι διατεθειμένοι να δεχτούν αυτή την περαιτέρω ολοκλήρωση η οποία σφάεστατα θα ενέχει αρκετές θυσίες και σίγουρα όχι μόνο από τους Έλληνες. Βεβαίως, η ευθύνη των πολιτικών σε αυτή την περίπτωση είναι τεράστια, δεδομένου ότι θα πρέπει να πείσουν τους λαούς ότι μια δημοσιονομική ενοποίηση θα είναι προς όφελος τους, αλλά θα πρέπει και να απαρνηθούν ουσιαστικά μέρος της εξουσίας και των προνομίων που τώρα απολαμβάνουν».

Και η Ελλάδα; Εκτιμάτε ότι υφίσταται πραγματική πρόθεση από τους δανειστές μας για ουσιαστική πολιτική ανάπτυξης και προώθησης αντίστοιχων αναπτυξιακών μέτρων ή όλα αυτά γίνονται μόνο για τυπικούς λόγους;

«Νομίζω ότι οι δανειστές μας, παρέχουν χρηματοδότηση για την αποφυγή κάποιου ατυχήματος (άτακτης χρεωκοπίας στην προκειμένη περίπτωση) που θα είχε οδυνηρές επιπτώ-

σεις στην παγκόσμια οικονομία όχι λόγω του μεγέθους της Ελλάδας, αλλά λόγω της παγκοσμιοποίησης και του συγχρονισμού των προσδοκιών όπως αυτές διαμορφώνονται στις αγορές. Εμείς είμαστε αυτοί που πρέπει ενωμένοι να αναγνωρίσουμε τα λάθη του παρελθόντος και να προχωρήσουμε με θάρρος σε κινήσεις που θα είναι σε βάθος χρόνου αποδοτικές και ριζοσπαστικές σε σχέση με τις έως τώρα αντιδράσεις μας. Περιμένουμε από κάποιους άλλους να ασχοληθούν με την ανάπτυξη στην Ελλάδα όταν εμείς οι ίδιοι δεν κάνουμε κάτι».

Πιστεύετε, όπως θα σας έλεγε έτσι απλά και ο κάθε Έλληνας πολίτης οι αριθμοί τι δείχνουν; Μπορεί να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα, το οικονομικό αδιέξοδο της χώρας; Και αν ναι με ποιες πολιτικές;

«Οι αριθμοί δείχνουν ότι το χρέος της Ελλάδας εκτροχιάστηκε και οι Ευρωπαίοι εταίροι μας παρεμβαίνουν μέσω της δανειοδότησης της χώρας, ώστε να συμβάλλουν στην βελτίωση αυτών των αριθμών με επώδυνες αποφάσεις για τους κατέχοντες ελληνικό χρέος και επώδυνες θυσίες από μέρους του ελληνικού λαού. Αυτά όμως τα μέτρα θα έχουν αρκετά βραχυπρόθεσμο χαρακτήρα αν παράλληλα δεν ληφθούν μέτρα τόνωσης της παραγωγής, καταπολέμησης της διαφθοράς και εξυγίανσης του γραφειοκρατικού μηχανισμού και αξιοποίησης του ελληνικού εξειδικευμένου ανθρώπινου δυναμικού. Δυστυχώς, περαιτέρω καθυστερήσεις εκ μέρους των πολιτικών σημαίνουν ότι και άλλοι άξιοι Έλληνες θα πρέπει να οδηγηθούν στο εξωτερικό, στερώντας τη χώρα από ανθρώπινο δυναμικό κρίσιμο για την επίτευξη ενός αξιοσέβαστου επιπέδου ανάπτυξης. Νομίζω ότι έστω και τώρα οι Έλληνες πολιτικοί πρέπει να κινηθούν με αξιοπιστία, αναλαμβάνοντας πρώτοι ένα μεγάλο κομμάτι της ευθύνης που τους αναλογεί και να πάνε την χώρα μπροστά και να πάψουν να κινούνται σε ρυθμούς προηγούμενων δεκαετιών. Δυστυχώς, η έλλειψη πρωτοβουλιών προς αυτή την κατεύθυνση θα πάει την χώρα όχι απλά προς τα πίσω, αλλά αρκετές δεκαετίες πίσω και εύχομαι να το αποφύγουμε».

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΟΥ

ΜΟΝΑΧΟ, ΒΕΡΟΛΙΝΟ ΚΑΙ ΑΜΒΟΥΡΓΟ ΓΙΑ ΑΓΟΡΑ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Μεγάλες προοπτικές ανάπτυξης

Το Λονδίνο θεωρείται η πιο ασφαλής αγορά ακινήτων, ενώ η Αθήνα εμφανίζει αρνητικές προοπτικές

Τις καλύτερες προοπτικές ανάπτυξης στον κλάδο των ακινήτων στην Ευρώπη παρουσιάζουν οι πόλεις Μόναχο και Βερολίνο, καθώς οι επενδυτές εξακολουθούν να τις προτιμούν ως τις πιο ασφαλείς για αγορές ακινήτων, όπως αποκαλύπτει η ετήσια έρευνα που διεξήγαγε η Pricewaterhousecoopers (PwC) και το Urban Land Institut (ULI) με θέμα τις τάσεις στον κλάδο των ακινήτων στην Ευρώπη το 2013 (Emerging Trends in Real Estate Europe 2013).

ΣΥΜΦΩΝΑ με την έρευνα αυτή, όσον αφορά στις επιδόσεις της αγοράς ακινήτων το 2013, το Μόναχο καταλαμβάνει την πρώτη θέση σε κατάταξη μεταξύ 27 ευρωπαϊκών πόλεων, ενώ ακολουθούν το Βερολίνο στην δεύτερη θέση, το Λονδίνο στην τρίτη, η Κωνσταντινούπολη στην τέταρτη και το Αμβούργο στην πέμπτη θέση.

Το Λονδίνο θεωρείται η πιο ασφαλής αγορά ακινήτων στην Ευρώπη

Οι επενδυτές φαίνεται να αντλούν ασφάλεια από το ισχυρό τοπικό μικροοικονομικό περιβάλλον και την τάση γρήγορης ανάκαμψης, που χαρακτηρίζουν την αγορά ακινήτων αυτών των πόλεων. Το Λονδίνο, που θεωρείται από πολλούς ως η ασφαλέστερη ευρωπαϊκή

αγορά ακινήτων, σημείωσε την μεγαλύτερη άνοδο στην εφετινή κατάταξη, σκαρφαλώνοντας στην τρίτη θέση.

Οι επενδυτές συνεχίζουν να έλκονται από το μέγεθος και την ρευστότητα της λονδρέζικης αγοράς ακινήτων, την σταθερότητα της στερλίνας και την ικανότητα της αγοράς, να παραμένει ανεπηρέαστη από τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ευρώπη.

Η Αθήνα ανήκει στις πόλεις με τις χειρότερες προοπτικές

Όπως δείχνει η έρευνα αυτή, τις υψιλότερες θέσεις στην κατάταξη καταλαμβάνουν πόλεις, που αποτελούν τα μεγαλύτερα κέντρα της δυτικής Ευρώπης, οι οποίες επικεντρώνουν το διεθνές ενδιαφέρον και παρουσιάζουν καλύτερες οικονομικές προοπτικές.

Αντίθετα, τις χειρότερες επιδόσεις στην κατάταξη σημειώνουν οι πόλεις των χωρών εκείνων, που βρίσκονται στο επίκεντρο της οικονομικής κρίσης ή που αγωνίζονται για να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες της χρηματοοικονομικής κατάρρευσης του 2008, όπως είναι η Αθήνα, η Λισσαβόνα, το Δουβλίνο, η Μαδρίτη και η Βαρκελώνη. Περίπου το 80% των ερωτηθέντων υποστηρίζουν, ότι η κρίση της ευρωζώνης έχει δημιουργήσει νέες ευκαιρίες για τις επιχειρήσεις τους. Παρόλα αυτά, η σχετική αυτή αισιοδοξία μετριάζεται από τη γενική αίσθηση, ότι δεν προβλέπεται να σημειωθεί ιδιαίτερη βελτίωση συνολικά στην ευρωπαϊκή οικονομία ή στην ευρωπαϊκή αγορά ακινήτων μέσα στο 2013. Οι συμμετέχοντες στην έρευνα εμφανίζονται πιο απαισιόδοξοι, όσον αφορά την αγορά ακινήτων σε σχέση με τις προηγούμενες χρονιές από το 2004 και μετά, και το 45% προβλέπει στασιμότητα στην κεφαλαιουχική αξία των ακινήτων μέχρι το 2017. Σύμφωνα με την ίδια μελέτη, η συγκρατημένη αισιοδοξία που επικρατεί, οφείλεται στην αναδιάρθρωση που συντελείται στον κλάδο ακινήτων κατά την τελευταία πενταετία, με τις εταιρείες του κλάδου να υιοθετούν νέες στρατηγικές, με στόχο την πραγματοποίηση κερδών στις δύσκολες συνθήκες οι οποίες επικρατούν, τόσο στην οικονομία, γενικά,

όσο και στην αγορά ακινήτων, ειδικότερα. Μέσα στο πλαίσιο αυτής της προσαρμογής στη νέα κατάσταση, οι επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν τους κινδύνους, όπου αυτό είναι εφικτό και τοποθετούν τα κεφάλαιά τους σε συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία και ευκαιρίες, ενώ δεν πραγματοποιούν πλέον επενδύσεις σε όλη την επικράτεια ή σε συγκεκριμένους τομείς του κλάδου.

Ανησυχίες από την μείωση της τραπεζικής δανειοδότησης στον κλάδο ακινήτων

Ένας από τους παράγοντες, που προκαλούν ανησυχία στον κλάδο, είναι η χρηματοδότηση και το εκτιμώμενο χρηματοδοτικό κενό, που αναμένεται να κυμανθεί μεταξύ 410-700 δισεκ. ευρώ και το οποίο οφείλεται στην αναδιάρθρωση, που επιδιώκουν οι τράπεζες στην δομή των δανειακών τους απαιτήσεων με τη μείωση της χρηματοδότησης προς τον κλάδο των ακινήτων. Σύμφωνα με την έρευνα, περίπου το 43% των επιχειρήσεων αντιμετώπισαν μεγαλύτερη δυσκολία να εξασφαλίσουν χρηματοδότηση το 2012, με το 56% των επιχειρήσεων του κλάδου να προβλέπει ότι το 2013 θα καταστεί ακόμη πιο δύσκολη η αναχρηματοδότηση καθώς και η χρηματοδότηση νέων επενδύσεων. Η απαισιόδοξία είναι ιδιαίτερα αισθητή στην Πορτογαλία, την Ελλάδα, το Βέλγιο, το Λουξεμβούργο και την Ολλανδία, ενώ μείωση της χρηματοδότησης αναμένεται και στην Ισπανία, την Ιταλία και την Τουρκία. Αντίθετα, πάνω από το 60% των επιχειρήσεων στο Ηνωμένο Βασίλειο αναμένουν σταθερό ή και βελτιωμένο χρηματοδοτικό περιβάλλον, παρά το γεγονός ότι οι τράπεζες σε μεμονωμένη βάση παραμένουν επιφυλακτικές στην παροχή δανείων που υπερβαίνουν τα 50 εκατομμύρια στερλίνες. ■

TRANS REISEN
HELLAS EXPRESS-LINE
DEUTSCHLAND

Tronshellas Reisen
Express-Line
Bismarckstr. 85
40210 Düsseldorf
Deutschland

Tel. 0211-1646414 & 1646523
Fax 0211-8604361 & 1646521
Mobil-Bus: 0171-2835487
Mobil: 0171-9302263
Mobil: 0171-2675831

E-Mail: tronshellas1@yahoo.de · www.tronshellas-reisen.de

Μόνο με 2,5 ευρώ το κιλό!

Ο πιο φθηνός και ο πιο γρήγορος τρόπος να στείλεις κι εσύ ένα δέμα, ένα πακέτο και ό,τι άλλο επιθυμείς στην Ελλάδα. Από την Ηγουμενίτσα μέχρι την Κομοτηνή.

Η πολυετή πείρα μας εγγύηση στις συναλλαγές μας με τους πελάτες μας

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΗΝ ΣΟΛΙΣΤ ΠΙΑΝΟΥ, ΣΥΝΘΕΤΗ ΟΠΕΡΑΣ ΚΑΙ ΜΑΕΣΤΡΟ **ΑΣΠΑΣΙΑ ΖΕΡΒΑ**

Δεν συμφωνώ ότι οι νέοι κάτω των 30 στην Ελλάδα είναι «χαμένη γενιά»

Σήμερα έχουμε την τιμή να φιλοξενούμε στο site μας την Ασπασία Ζέρβα. Σολίστ πιάνου, συνθέτης όπερας, μαέστρος και χορεύτρια. Πολυπράγμων ως προσωπικότητα, βραβευμένη από την Ακαδημία Αθηνών, τιμητική συνταξιούχος από το Υπουργείο Πολιτισμού.

ΤΙ ΝΑ ΠΡΩΤΟΠΕΙ κανείς γι' αυτή τη γυναίκα. Αυτό που τη χαρακτηρίζει είναι ένα ασίγηστο πάθος για ζωή, μια εφηβική νεότητα αν και έχει ξεπεράσει τα εβδομήντα χρόνια ζωής, με στόχο να δει κάποια στιγμή την όπερα της πόλης των Ιωννίνων να λειτουργεί. Μεγάλος ο αγώνας που κάνει προς αυτή την κατεύθυνση, αν και προσκρούει σε κλειστές πόρτες. Ευχόμαστε από καρδιάς το όραμά της σύντομα να λάβει σάρκα και οστά.

Κυρία Ζέρβα, γεννηθήκατε στη Φιλιππιάδα Πρεβέζης, με καταγωγή από τα Ιωάννινα. Στην ερώτηση «τι θέλεις να γίνεις όταν μεγαλώσεις;» τι θα απαντούσατε;

«Σολίστ πιάνου, μαέστρος, συνθέτης όπερας και χορεύτρια».

Αν γράφατε σήμερα την αυτοβιογραφία σας, πως θα την ξεκινούσατε;

«Αντλήσα τη ζωή μου και την περιουσία μου για να δημιουργήσω στην γενέτειρά μου Ήπειρο, καλλιτέχνες εκ του μηδενός, όλης της γκάμας που χρειάζονται να στελεχώσουν από το Α ως το Ω μια πλήρη Ηπειρωτική Όπερα, με παράδειγμα τους γονείς μου που άντλησαν τη ζωή τους στη δημιουργία του αθλητισμού και του ποδοσφαίρου στην Ήπειρο».

Οι μεγάλες μορφές της παγκόσμιας μουσικής σκηνής, πιστεύετε ότι διακρίθηκαν λόγω τεχνικής, marketing, ή μήπως έχει σχέση με την προσωπικότητα του εκάστοτε καλλιτέχνη;

«Οι μεγάλες μορφές της παγκόσμιας μουσικής σκηνής, πιστεύω ότι διακρίθηκαν με την προσωπικότητά τους σαν καλλιτέχνες και σαν άνθρωποι, που τάχθηκαν γιατί το επέβαλε η εσωτερική τους προσωπικότητα. Το marketing είναι ξένο προς ένα πραγματικό καλλιτέχνη».

Ποια η σχέση συναισθήματος και τεχνικής στην ερμηνεία ενός έργου;

«Η τεχνική είναι απαραίτητη στην εκτέλεση ενός μουσικού έργου, η ερμηνεία είναι θέμα που αναδεικνύει τον καλλιτέχνη, τόσο ως προς την προσέγγιση του συνθέτη, όσον και ως προς το προσωπικό συναίσθημα του εκτελεστή».

Έχετε πολλά και ετερόκλητα ταλέντα. Πέρα από μουσικός είστε και πρωταγωνίστρια του θεάτρου αλλά και χορεύτρια. Ποιο ταλέντο που δεν έχετε, θα θέλατε να είχατε;

«Ένας ΜΟΥΣΙΚΟΣ πρέπει να έχει εκπαιδευτεί ως ηθοποιός και χορευτής σε όλη της γκάμα του πολιτισμού. Δηλώνω ευτυχής που εκπαιδεύτηκα ως ηθοποιός και χορεύτρια και έκανα καριέρα, γεγονός

που με βοηθάει στις ειδικότητές μου: σολίστ πιάνου, μαέστρος, συνθέτης. Πιο δώρο δεν μου έχει δώσει ο Θεός και λυπάμαι. Φωνητικές χορδές για να μπορώ να τραγουδάω όχι απλώς σωστά αλλά και στην όπερα».

Πιστεύετε ότι γεννιόμαστε με αυτά ή τα αποκτούμε στην πορεία;

«Με τις φωνητικές χορδές γεννιέται ο άνθρωπος. Στην πορεία απλώς καλλιεργείται».

Σολίστ του πιάνου, συνθέτης, καθηγήτρια και διευθύντρια σε ωδεία. Τι άλλο κρύβει αυτή η τεράστια προσωπικότητα;

«Πολύ αγάπη, πολύ πάθος, πολύ εργατικότητα και καμία σκέψη για χρήμα. Το χρήμα μου αρέσει να το διαθέτω στο παιδί και στην ανέγερση του κτιρίου της Ηπειρωτικής Όπερας».

Πως προλαβαίνετε να ασχολείσθε ταυτόχρονα με τόσα πράγματα, ενώ έχετε τόσες υποχρεώσεις;

«Όταν είσαι 3ης γενεάς καλλιτέχνης έχοντας πρόγραμμα και ανυποχώρητη σκέψη στο σκοπό σου, με πολύ αγάπη και με τη Χάρη της Αγίας Τριάδος, των Αγίων και του Προστάτη μου Αγίου Σπυρίδωνα, όλα μπορείς να τα προλάβεις».

Ποια η γνώμη σας για τους νέους συνθέτες και ποιους ξεχωρίζετε;

«Οι νέοι συνθέτες αποτυπώνουν στα έργα τους την εποχή που ζούνε, ο καθένας ανάλογα με τις γνώσεις του, το ταλέντο του και το ταμπεραμέντο του. Προσωπικά ξεχωρίζω τον Μανώλη Καλομοίρη, τον Κώστα Κυδωνιάτη, τον Νίκο Ασρινίδη και τον μαθητή μου Χρήστο Δημάκη. Βρίσκω την ευκαιρία να ευχαριστήσω τον εκλιπόντα Κώστα Κυδωνιάτη, που αφιέρωσε τα τελευταία 10 χρόνια της ζωής του, γράφοντας συνθέσεις ειδικά για τη Συμφωνική «Τσακάλωφ» και το ταπεινό μου πρόσωπο, αλλά και για τον γίγαντα Νίκο Ασρινίδη και τον ευχαριστώ που αφιέρωσε έργα του στη Junior Συμφωνική Τσακάλωφ και σε μένα προσωπικά».

Είναι η μουσική μια παγκόσμια γλώσσα;

«Αναμφισβήτητη είναι μια παγκόσμια γλώσσα, γι αυτό ένας μουσικός σε κάθε αντίξοχη συνθήκη βρίσκει τον τρόπο να επιβιώνει και να δίνει χαρά στο παγκόσμιο ανθρώπινο γένος. Ακόμη ωφελεί, σύμφωνα με μελέτες που έγιναν στην Ιαπωνία, τα λουλούδια και εν γένει τα φυτά».

Πολλοί μαθητές και μαθήτριάς σας κάνουν διεθνή καριέρα ως σολίστ οργάνων, καθηγητές, αρχιμουσικοί. Σήμερα όμως,

η γενιά των νέων κάτω των 30 που ζουν στην Ελλάδα έχει χαρακτηριστεί «χαμένη γενιά», από την άποψη των δυνατοτήτων που τους προσφέρονται, τόσο σε κοινωνικό όσο και σε οικονομικό επίπεδο. Πιστεύετε ότι αυτή η γενιά μπορεί να αφήσει το δικό της στίγμα; Και τι είναι αυτό που σας θυμώνει περισσότερο στη σημερινή κατάσταση της χώρας;

«Είμαι χαρούμενη που οι μαθητές μου κάνουν διεθνή καριέρα. Δεν συμφωνώ ότι οι νέοι κάτω των 30 στην Ελλάδα είναι «χαμένη γενιά». Πιστεύω ότι η νεοέλληνας μουσικός θα αφήσουν το στίγμα τους, εφόσον οι Κρατικοί και Δημοτικοί Οργανισμοί αποφασίσουν να κρίνουν και να ενισχύουν με γνώμονα τον άξιο και όχι τον καιροσκόπο και τον κερδοσκόπο. Αυτό που με θυμώνει στη χώρα μου είναι η αναξιοκρατία και ο Αθηνοκεντρισμός».

Απ' όσο γνωρίζω, το 2002 ήσασταν υποψήφια Δημοτική Σύμβουλος το Δήμο Ιωαννινών. Μετανιώσατε για την εμπλοκή σας με την πολιτική;

«Απογοτευτήκα και ευχαριστήθηκα. Αναλύοντας το «ευχαριστήθηκα», θα σας πω ότι από τους 10 στόχους μου στο προεκλογικό μου πρόγραμμα υλοποιήθηκαν μόνο οι 5 μετά από 10 χρόνια!».

Το 2011 προταθήκατε για το βραβείο NOBEL Ειρήνης. Να υποθέσω ότι αυτή ήταν η καλύτερη στιγμή σας;

«Όχι. Γιατί εγώ τα βραβεία που μου δίνουν τα χαίρομαι μόνο για να τα αφήσω παρακαταθήκη αγωνιστικότητας στην οικογένειά μου και στους μαθητές μου. Η καλύτερή μου στιγμή ως καλλιτέχνης ήταν η παράσταση «Η Λίμνη των Κύκνων» του Τσαϊκόφσκι, σε πλωτή εξέδρα 400 τετραγωνικών μέτρων που κολυμπούσε στη λίμνη της Κυρά Φροσύνης Παμβώτιδα, και οι 100 μουσικοί, 100 χορευτές, περιτριγυρισμένοι από βαρκούλες και κύκνους, υπό το φως των αστεριών και του φεγγαριού, μάγεψαν τους 5.000 θεατές που ήταν στοιβαγμένοι στην ακρογιαλιά. Το γεγονός αυτό μέχρι σήμερα δεν έχει παγκόσμια επαναληφθεί. Ήταν ένα υπερθέαμα! Το είχα τάξει στον εαυτό μου, στους συμμαθητές μου και τους συντοπίτες μου από ηλικίας 10 ετών».

Τι σας κάνει να αισθάνεστε υπερήφανη με τη μέχρι τώρα καριέρα σας; Ποιο θεωρείτε το σημαντικότερο επίτευγμά σας;

«Τη συμμετοχή μου με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών ως σολίστ, με το κοντσέρτο του Λιστ αριθ.1 και διευθυντή Ορχήστρας τον Ανδρέα Παρίδη, ενώ στον τομέα της Συμφωνικής Ορχήστρας που ίδρυσα στην Ήπειρο εκ του μηδενός και είναι σαν ένα «παιδί» που το γέννησα, το χρυσό βραβείο της στη Γαλλία και το ασπένιο στην Ισπανία. Επιπλέον, τις συναυλίες της Συμφωνικής Τσακάλωφ στο Hyde Park του Λονδίνου για τα 50 χρόνια από τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, οι οποίες διακρίθηκαν ανάμεσα από αντίστοιχες Συμφωνικές 55 χωρών και εκδόθηκε το συλλεκτικό CD του VE-Day που διανεμήθηκε στους 55 Αρχηγούς Κρατών».

Τίποτε δεν καταλαβαίνουν

Γράφει η **Μαρία Αρβανίτη Σωτηροπούλου***

ΤΡΙΓΥΡΩ περήφανα βουνά. Το σπίτι λιθόκτιστο με το τζάκι να καπνίζει. Αλυχτήματα σκύλων, βελάσματα και κουδούνια προβάτων, παράκαιροι λαλήματα πετεινών. Ορεινό χωριό. Κάτοικοι δύο. Ένα ζευγάρι διασωθέντων πρωτοπλάστων. Υπέρηφων. Χωρίς ελπίδα πολλαπλασιασμού, όπως ο Λωτ. Εκτός αν όπως ο Δευκαλίων και η Πύρρα αναδημιουργήσουν τη γη

από τις γύρω άφθονες πέτρες.

Δαιμόνια ρεπόρτερ καλύπτει τηλεοπτικά τους βουνίσσιους Ροβινσώνες.

«Γατί μένετε;» ρωτά με την άγνοια της νιότης. Τι σας αρέσει εδώ;»

«Όλα» απαντά ο γέρος αγκαλιάζοντας με μια κίνηση την πλάση.

Εκείνη κοιτώντας δύσπιστα τη βλοσυρή ζωντάνια των ουρανών, με φόβο τα σύννεφα που τρέχουν να συγκεντρωθούν σε τάγματα κάτω απ' τις προσταγές των μακρινών αστραπόβροντων, με καχυποψία τους ψίθυρους των δέντρων που ανασύρουν μύθους κακών λύκων

- «Εχετε μπει ποτέ σε ασανσέρ;» ρωτά πιστεύοντας ότι αυτό είναι το προκλητικότερο δείγμα πολιτισμού της πόλης.

- «Α παπα» απαντά με βδελυγμία ο γέρος.

- «Ούτε στο μετρό;»

- «Ούτε».

- «Δε θα θέλατε να πετάξετε με αεροπλάνο;»

Δεν το ήθελε. Ούτε λεωφορείο, ούτε καράβι, ούτε σινεμά, ούτε ταβέρνα, ούτε σουπερμάρκετ, ούτε μπαρ, ούτε οτιδήποτε όλοι εμείς θεωρούμε αυτονόητη καθημερινότητα.

- «Δε φοβάστε τους κλέφτες;»

- «Κει κάτω είναι πιο πολλοί», επιμένει ο γέρος. «Το βλέπουμε στην τηλεόραση. Ούτε Σικάγο πια. Πού βρέθηκαν τόσα κουμπούρια; Αρκούδες κυνηγάτε στην Αθήνα;»

- «Τι θέλετε λοιπόν;» απύδνησε η ρεπόρτερ. «Μήπως καινούριο δρόμο για ν' αναπτυχθεί το χωριό και νάρχονται οι τουρίστες;»

- «Την υγεία μας για συνεχίσουμε να ζούμε εδώ» απάντησε ο γέρος την ώρα που η γριά σέρβιρε τη σπιτική χορτόπιτα.

- «Δε θα φεύγατε λοιπόν;»

- «Με καμιά κυβέρνηση» της αποκρίνονται με μια φωνή.

- «Τι θα κάνατε στην πόλη;» συνεχίζει, ενώ ήδη ανυπομονεί να ξεφύγει απ' τις λάσπες και τη μυρουδιά των ζώων.

- «Θα κάνω ένα αφρόλουτρο!» σκέπτεται ηδονικά, - ενώ με μια φωνή «Θα πέθαινα στην πόλη» της απαντούν οι γέροι.

- «Μοναδική τους διασκέδαση η επίσκεψη κάποιων κατοίκων γειτονικών χωριών» κατέληγε το ρεπορτάζ. - «Τίποτε δεν κατάλαβε αυτή» μονολόγησε ο γέρος και βγήκε στην αυλή να μαζέψει τον «πράματα» στο μαντρί. καθώς ο ήλιος πυρπολούσε τον ουρανό.

- «Τίποτε δεν καταλαβαίνουν» επαναλαμβάνει ανασαίνοντας βαθιά με απόλαυση τον καθαρό παγωμένο αγέρα. ■

**Η Μαρία Αρβανίτη Σωτηροπούλου γεννήθηκε στον Πειραιά και κατάγεται από το Μεγαλοχώρι της Σαντορίνης. Μεγάλωσε στη Σύρο και τον Πειραιά, όπου τελείωσε τις γυμνασιακές της σπουδές και ζει και εργάζεται έκτοτε. Ξσπούδασε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών από το οποίο πήρε πτυχίο Ιατρικής Σχολής το 1974 και ειδικεύτηκε (1977) στη Μικροβιολογία (Βιοπαθολογία). Το 1983 με υποτροφία του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας μετεκπαιδεύτηκε στην Αγγλία, σε θέματα Ηπατίτιδας και AIDS. Εργάστηκε σαν ιδιώτης ιατρός και στα νοσοκομεία "Τζάνειο", Αντικαρκινικό "Μεταξά" (επιμελήτρια) και τον ΟΙΚΟ ΝΑΥΤΗ (επί πολλά χρόνια υπεύθυνη εργαστηρίων) απ' όπου συνταξιοδοτήθηκε το 2010. Παράλληλα με την επιστημονική και λογοτεχνική ενασχόλησή της, η Μαρία Αρβανίτη-Σωτηροπούλου έχει να επιδείξει πλούσια κοινωνική δράση με τη συμμετοχή της στα κινήματα Ειρήνης και Πολιτισμού. Από το 1992 μέχρι σήμερα είναι πρόεδρος της "Πανελληνίας Ιατρικής Εταιρείας Προστασίας Περιβάλλοντος και κατά της Πυρηνικής και Βιοχημικής Απειλής" που αποτελεί τον Ελληνικό κλάδο της βραβευμένης με Νόμπελ Ειρήνης (1985) "International Physicians for the Prevention of Nuclear War" (IPPNW). Διετέλεσε μέλος του Κεντρικού Συμβουλίου της IPPNW και μέλος του Ευρωπαϊκού κλάδου. Με την ιδιότητα της αυτή πραγματοποίησε δύσκολες και σημαντικές αποστολές στην Τουρκία, Αλβανία, Ιράκ και Γιουγκοσλαβία σε λίαν κρίσιμες περιόδους (Ίμια, πόλεμος στο Κόσσοβο, Βελιγράδι, Βαγδάτη κ.λ.π.). Το 1995 πήρε βραβείο Ειρήνης Ιπεκσί (Ελληνο-Τουρκικής φιλίας). Το 1996 εξελέγη 3η "Ελληνίδα Γυναίκα της Ευρώπης" στον ομόλογο θεσμό. Το 2000 Τιμήθηκε με το δημοσιογραφικό βραβείο "Χρυσό πενάκι - Παύλος Παλαιολόγος".*

Πραγματισμός και οικονομική κρίση

Του **Αντώνη Α. Αντωνίου***

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ,

έχει αληθινά, δύσκολο έργο. Το τραπεζικό σύστημα, τα ασφαλιστικά ταμεία και τα δημόσια οικονομικά, είναι σε άθλια κατάσταση. Ο ιδιωτικός τομέας έχει υποστεί αλλεπάλληλα ισχυρά χτυπήματα και πλέον

δείχνει σημάδια πλήρους αποδιοργάνωσης. Το δυσκολότερο απ' όλα είναι να τροποποιηθεί η πολιτική συμπεριφορά. Πρέπει να πάσουμε να βαυκαλιζόμαστε με ελάχιστο πραγματισμό και έρμαια των εμμονών μας. Σε μια χώρα που τρίζει συθέμελα ένας σημαντικός αριθμός πολιτικών δεν δείχνει να προβληματίζεται και να έχει την παραμικρή αμφιβολία. Πολλές φορές η πολιτική ηγεσία, αυτονομημένη από τον τρόπο διαβίωσης της πλειοψηφίας των Ελλήνων, αφού απολαμβάνει ειδικών προνομίων, δεν δείχνει να έχει μια υγιή σχέση ανάδρασης με τα ερεθίσματα, που τους δίνει η ελληνική κοινωνία. Οι μόνοι σίγουροι Έλληνες, φαίνεται να βρίσκονται στα κομματικά επιτελεία. Στους υπόλοιπους, που δεν πείθονται, αναπτύσσονται έντονα αρνητικοί προβληματισμοί και βέβαια χάρη στην ευπιστία μας και το χαμηλό επίπεδο κριτικής σκέψης πολλών είμαστε επιρρεπείς σε επιπόλαιες και εύκολες λύσεις. Η ευπιστία, οδηγεί και στην υιοθέτηση αστικών μύθων με μαγικές λύσεις. Περιμένουν αρκετοί τον από μηχανής Θεό, ο οποίος θα μας σώσει από τα προβλήματα, που μας πνίγουν. Ευχής έργο θα ήταν να πάσουμε να είμαστε εγκλωβισμένοι σε στενά κομματικές λογικές, που κονταροχτυπιούνται με την πραγματικότητα και να κατασκευάζουμε εύκολα εχθρούς. Αντί να σκεφτούμε αντικειμενικά, πολύπλευρα και σε βάθος τα προβλήματα μας στα διάφορα ιντερνετικά site, οι "διάλογοι", όπως κατ' ευφημισμό αποκαλούμε στην Ελλάδα τους διπλούς ή πολλαπλούς μονόλογους, είναι γεμάτοι βρισιές, υπονοούμενα και απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς.

Πνιγμένοι στην αυταρέσκειά μας, δεν μπορούμε να δούμε αντικειμενικά τα λάθη μας και από το υπερτροφικό μας εγώ νέφτουμε στην αντίθετη πλευρά, στην κατάθλιψη. Δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τη σκληρή πραγματικότητα, που λέει ότι δεν παίζουμε σωστά το ρόλο μας σαν πολίτες. Πολλές φορές στέλνουμε στη Βουλή ανθρώπους εντελώς ακατάλληλους για τον ρόλο τους, γιατί έτσι νομίζουμε ότι επιτάσσει το προσωπικό μας συμφέρον. Στη συνέχεια όμως, αντί να διορθώσουμε της στάση μας και επιτέλους να κινηθούμε σαν υπεύθυνοι πολίτες, θεωρούμε ότι φταίει η δημοκρατία, οι ελευθερίες και όλοι οι άλλοι, εκτός από εμάς. Δείχνουμε να αγνοούμε, ότι όλες οι χώρες με δημοκρατική παράδοση δεν αντιμετώπισαν τα οξύτα δημοσιονομικά προβλήματα, που εμφάνισαν χώρες στις οποίες κυριάρχησαν δικτατορίες στην μεταπολεμική τους ιστορία. Χώρες, που υπέφεραν από τα δικτατορικά τους καθεστώτα όπως, η Χιλή, η Αργεντινή, η Ισπανία, η Πορτογαλία και βέβαια η Ελλάδα.

Αντί να εγκαταστήσουμε απარέγκλιτα μεθόδους αξιοκρατίας και πολλαπλών ελέγχων στο ελληνικό δημόσιο και να δημιουργήσουμε εθνικά επιστημονικά επιτελεία διαχείρισης των δημοσιονομικών, αλλά και των λοιπών μας προβλημάτων αρκεστήκαμε στα κομματικά επιτελεία. Δυστυχώς τα επιτελεία των υπουργών έχουν εκπέσει σε μηχανισμούς αποκατάστασης ημετέρων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο νόμος για τους συμβούλους του πρωθυπουργού που προβλέπει συμβούλους πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Τι μπορεί να συμβουλέψει ένα κομματικό στέλεχος που έχει τελειώσει μερικές τάξεις του δημοτικού έναν πρωθυπουργό ή έναν υπουργό; Οι νεοφιλελεύθεροι, βέβαια, εδραζόμενοι στην απέχθεια που δημιουργεί αυτή η ασυδοσία, υποτιμούν γενικά τον ρόλο του κράτους και περιμένουν με χαρά τα πογκρόμ κατά των δημοσίων υπαλλήλων. Δεν αναφέρουν βέβαια, ότι οι αμοιβές των υπαλλήλων ανακυκλώνονται συνήθως στην Ελλάδα και τονώνουν την ενεργό ζήτηση, ενώ μεγάλο μέρος των ομολόγων κατέχεται από ομολογιούχους του εξωτερικού και με κάθε πληρωμή τους πολύτιμο χρήμα χάνεται από τη χώρα. Επίσης δεν αναφέρουν, ότι αν γίνουν απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων θα ενισχυθεί με μεγάλη ταχύτητα και

σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό ακόμη και από σήμερα, ο δείκτης της ανεργίας. Οι πολιτικοί μας βέβαια, κατάφεραν με την υπογραφή τους να δεχτούν την εξίσωση των μετατάξεων με τις προσλήψεις. Έτσι ακόμη και υπηρεσίες καίριες για τα δημόσια έσοδα, έχουν τεράστιες ελλείψεις προσωπικού, ενώ σε άλλες υπηρεσίες σημαντικός αριθμός προσωπικού περισσεύει. Ενώ λοιπόν, το κυρίως πρόβλημά μας είναι η μη ύπαρξη αποτελεσματικού κράτους και η υποβάθμιση του από τις κυρίαρχες κομματικές ηγεσίες, εμείς δεν επικεντρωνόμαστε στη δημιουργία και ανάπτυξη ενός αποτελεσματικού κράτους. Έτσι δεν εκφράζεται ισχυρή κοινωνική συσπείρωση γύρω από την επιβολή του νόμου η οποία θα μας έλυνε πολλαπλά προβλήματα, από την διαφθορά των πολιτικών μέχρι την εγκληματικότητα. Υπάρχει άλλο τόσο διψασμένο για κάθε δουλειά τμήμα του εργατικού δυναμικού από τους μετανάστες; Πού είναι ένα σχέδιο αξιοποίησης των μεταναστών υπέρ της εθνικής οικονομίας; Λες και δεν γνωρίζουμε, ότι το μεταπολεμικό γερμανικό οικονομικό θαύμα οφείλεται στους μετανάστες, νομίζουμε, ότι για την εγκληματικότητα φταίνε οι μετανάστες και όχι, κυρίως, το αναποτελεσματικό μας κράτος. Μάλιστα ενώ η εγκληματικότητα οργιάζει και πάνοπλοι ληστές με καλσωνικοφ αλωνίζουν την Αθήνα τέθηκε προεκλογικά θέμα επιστροφής του αστυνομικού της γειτονιάς! Τι να κάνει ο αστυνομικός της γειτονιάς μπροστά στους οπλισμένους με καλσωνικοφ ληστές;

Με μια τέτοια κατάσταση στα επιτελεία του κράτους δεν είναι παράξενο το ότι δεν έχουμε αντιμετωπίσει βασικές πλευρές του δημοσιονομικού μας προβλήματος αντίθετα με μέτρα που πήραμε επιβαρύνουμε σημαντικά την δημοσιονομική μας κατάσταση και τους σχετικούς δείκτες. Παραδείγματος χάριν η συνεχιζόμενη αύξηση των συνταξιούχων που χειροτερεύει την εικόνα του δείκτη χρέος ανά εργαζόμενο. Ενώ βασικές παράμετροι αντιμετώπισης της δημοσιονομικής κρίσης δεν έχουν τεθεί καν, οι τηλεοπτικές και ιντερνετικές αερολογίες αναμεταδίδονται και αναπαράγονται σε χιλιάδες εκδοχές ατελείωτων επιφανειακών συζητήσεων. Ας αναφερθώ συγκεκριμένα: Ακούμε συνέχεια, ότι η μείωση των δημοσίων δαπανών προκαλεί ύφεση, γιατί μειώνει την ενεργό ζήτηση στο εσωτερικό της χώρας. Αυτή είναι η αλήθεια, αλλά όχι όλη. Ένα τμήμα των δαπανών του κράτους κατευθύνεται στο εξωτερικό. Αφού καταγραφεί η χρησιμότητά τους, οι περισσότερες από τις δαπάνες αυτές θα έπρεπε να τύχουν μπεντισμού ή ειδικής πολιτικής ισχυρών μειώσεων. Παραδείγματος χάριν, δεν έχει ασχοληθεί κανένας με τη σοβαρή μείωση δαπανών του υπουργείου Εξωτερικών, που κατευθύνονται στο εξωτερικό, όπως π.χ. ενοίκια πρεσβειών, ώστε να υπάρξει μείωση δαπανών χωρίς αρνητικές επιπτώσεις στην ύφεση. Στα πλαίσια αυτής της πολιτικής μείωσης των δαπανών θα μπορούσε να επιδιωχθεί συνεργασία με την Κύπρο, στην οικονομία της οποίας σημειωτέον ότι φέραμε ένα καίριο χτύπημα με το PSI, ώστε να υπάρξει σε μεγάλο αριθμό διπλωματικών αποστολών συστέγαση ή και κοινή εκπροσώπηση των δύο χωρών. Θα προσφέραμε έτσι βοήθεια στην Κύπρο, βοήθεια στα δημόσια οικονομικά μας και δεν θα είχαμε υφειακά αποτελέσματα. Επί πλέον με μια σωστή οργάνωση αυτής της διαδικασίας συνεργασίας εκτός από την εξοικονόμηση χρημάτων θα μπορούσε να αναβαθμιστούν οι παρεχόμενες υπηρεσίες στους ομογενείς.

Το ανωτέρω θέμα, ενώ έχει μεγάλες προοπτικές εξοικονόμησης δαπανών, δεν έχει τεθεί καν. Αντίθετα βέβαια, στα πλαίσια της λογικής των κομματικών αντιπαραθέσεων, έχει συζητηθεί επανειλημμένα και χωρίς αποτέλεσμα η αποστολή στο Αφγανιστάν. Πάντως, η κατάσταση της ελληνικής οικονομίας θα επέτρεπε σήμερα την αποχώρηση τής ελληνικής αποστολής μικρό διάστημα, πριν αποχωρήσουν άλλες αποστολές.

Η κυβέρνηση θα πρέπει λοιπόν να αναπτύξει μια άλλη σχέση με τα επιτελικά της όργανα και να επιδείξει δημιουργικότητα συνέπεια και πραγματισμό στην αντιμετώπιση της δημοσιονομικής κρίσης. ■

**Ο Αντώνης Α. Αντωνίου είναι Δρ. Οικονομικής Ιστορίας Πανεπιστημίου Paris 1 - Sorbonne και Καθηγητής - Σύμβουλος του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου.*

Στις 25-26 Μαΐου 2013 το Δ' Αντάμωμα Ηπειρωτών Ευρώπης

- ✓ Θα γίνει στο Ketsch σε συνεργασία με τον Ηπειρωτικό Σύλλογο Ludwigshafen.
- ✓ Είναι αφιερωμένο στα 100χρονα της Απελευθέρωσης Ιωαννίνων

Η Πανηπειρωτική Ομοσπονδία Ευρώπης σε συνεργασία με τον Ηπειρωτικό Σύλλογο Ludwigshafen αποφάσισε όπως το Δ' Αντάμωμα Ηπειρωτών Ευρώπης γίνει στη Gemeinde Ketsch am Rhein, δίπλα στο Ρήνο (Ανάμεσα από Ludwigshafen και Hockenheim), στις 25-26 Μαΐου 2013.

ΤΟ Δ' ΑΝΤΑΜΩΜΑ Ηπειρωτών Ευρώπης θα είναι η κεντρική εκδήλωση της

Πανηπειρωτικής Ομοσπονδίας Ευρώπης και θα είναι αφιερωμένη στην επέτειο των 100 χρόνων από την Απελευθέρωση των Ιωαννίνων.

Θα λάβει χώρα στη περίφημη Rheinhalles Ketsch χωρητικότητας 1100 και πλέον θέσεων με τη συμμετοχή Ηπειρωτικών Συλλόγων από όλη την Ευρώπη.

Το πρόγραμμα θα περιλαμβάνει Ζωντανή Μουσική κλαρίνο και Τραγούδι Έκ-

πληξη που θα ανακοινωθεί το επόμενο διάστημα και την παρουσίαση παραδοσιακών χορών από τα χορευτικά συγκροτήματα των Συλλόγων Ευρώπης.

Παραγωγοί και βιοτέχνες από την ιδιαίτερη πατρίδα μας την Ήπειρο θα έχουν την ευκαιρία να παρουσιάσουν τοπικά προϊόντα στην αγορά της Γερμανίας και της Ευρώπης.

Τέλος την δεύτερη ημέρα 26 Μαΐου θα λάβει χώρα το καθιερωμένο Οικονομικό

Φόρουμ με διαλέξεις και συζητήσεις για την ανάπτυξη της Ηπείρου και τη δυνατότητα προώθησης προϊόντων της ιδιαίτερης πατρίδας μας στο εξωτερικό.

Σας περιμένουμε όλους για ένα διήμερο επιστροφής στην παράδοση, τα ήθη και τα έθιμα της πατρίδας μας. ■

π. Δημήτριος Κατσάνος
Γενικός Γραμματέας Πανηπειρωτικής
Ομοσπονδίας Ευρώπης

Το «αυγό του φιδιού» επωάζεται;

Φόρουμ για την άνοδο του εξτρεμισμού στην Ευρώπη

ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ της οικονομικής κρίσης, μοιάζουν να κερδίζουν ραγδαία έδαφος τα κόμματα των άκρων. Ο κίνδυνος να έχει ατονήσει η ιστορική μνήμη είναι υπαρκτός και η άνοδος του εξτρεμισμού στη Γηραιά Ήπειρο προκαλεί ποικίλα ερωτήματα που ζητούν απαντήσεις με προοπτική το μέλλον της Ευρώπης.

Είναι ο εξτρεμισμός υποπροϊόν της πολύπλευρης κρίσης;

Ποιες είναι οι αιτίες του και οι ποιοι οι τρόποι αντιμετώπισης του προβλήματος;

Η ιστορία επαναλαμβάνεται;

Τελικά, “το αυγό του φιδιού”, επωάζεται;

Αυτά είναι μερικά από τα ερωτήματα που θα απασχολήσουν το Φόρουμ που θα γίνει στο Στρασβούργο στις 14 Μαρτίου, με οικοδεσπότη τον ευρωβουλευτή **Γιώργο Χατζημαρκάκη** στο πλαίσιο των συναντήσεων που διοργανώνει το **Greek Public Policy Forum**.

Η συνάντηση εστιάζει στο ανησυχητικό φαινόμενο της ανάπτυξης των άκρων, υπενθυμίζοντας τον λόγο ύπαρξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και τη διαπίστωση πως αν σήμερα που γνωρίζουμε τις συνέπειες, το φαινόμενο αγνοηθεί, μπορεί να γίνει η Νέμεση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Πολιτικοί της Ευρώπης, Επιστήμονες και Νομικοί παίρνουν θέση για το ζήτημα και την αντιμετώπισή του.

Στη συνάντηση έχουν προσκληθεί για να εκφράσουν άποψη εκπρόσωποι των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων. Η Επίτροπος για τις Εσωτερικές Υποθέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης **Cecilia Malmström**, ο Επίτροπος του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα **Nils Muiznieks**, ο Πρόεδρος της ομάδας των Πρασίνων **Daniel Cohn-Bentli**, ο Ευρωπαίος Μεσολαβτής **Νικηφόρος Διαμαντούρος**, ο Δικαστής **Λίνος – Αλέξανδρος Σισιλιάνος** από το Ευρωπαϊκό

Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η πρόεδρος της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου **Barbara Lochbihler** και οι ευρωβουλευτές **Pino Arlacchi**, **Rui Tavares**, **Niccolò Rinaldi**. Για το θέμα μιλούν οι πανεπιστημιακοί **Catherine De Vries** καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, **Νίκος Μαραντζίδης**, Επίκουρος Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, **Λαμπρινή Ρόρη** από το Πανεπιστήμιο του Παρισιού, **Αντώνης Έλληνας**, Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Κύπρου και **Matthew Goodwin**, Επίκουρος Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Νότιγχαμ. ■

9ο Φεστιβάλ Θεσσαλών Ευρώπης στη Νυρεμβέργη Γερμανίας

Αφιερωμένο στους ξένους Ακαδημαϊκούς ερευνητές της Θεσσαλίας

Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ Θεσσαλικών Συλλόγων Γερμανίας και άλλων κρατών Ευρώπης «ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ» α.Σ. και ο Θεσσαλικός Σύλλογος Νυρεμβέργης και περικύρων «ΜΕΤΕΩΡΑ» με τη συμμετοχή των Συλλόγων-Μελών (Μονάχου, Βισμπάντεν, Ελβετία, Ντύσσελντορφ, Σβάνφουρτ, Βερολίνο, Γκύτερσλο, Μπίλεφελντ και Κολωνία) και της ομάδας Θεσσαλών Ουγγαρίας διοργανώνουν το 9ο Φεστιβάλ Θεσσαλών Ευρώπης στη Νυρεμβέργη στις 30 Μαρτίου 2013. Στο Φεστιβάλ θα συμμετέχει επίσης και ο ελληνικός Σύλλογος παραδοσιακών χορών Τίμπιγκεν και περικύρων «ΡΕΑ».

Πρόκειται για την επόμενη μεγάλη

εκδήλωση της Ομοσπονδίας Θεσσαλικών Συλλόγων Ευρώπης που οι Θεσσαλοί θα εορτάσουν όλοι μαζί ένα τρικούβερτο παραδοσιακό Θεσσαλικό γλέντι. Το πολιτιστικό γεγονός θα αρχίσει το Σάββατο 30 Μαρτίου 2013 με μια ειδική εορταστική εκδήλωση, όπου θα γίνει ειδικό αφιέρωμα στους ξένους Ακαδημαϊκούς ερευνητές της Θεσσαλίας. Θα βραβευτούν εννέα ερευνητές από Πανεπιστήμια της Ιταλίας, Γαλλίας, Πολωνίας και Ολλανδίας.

Το πρόγραμμα θα συνεχίσει με το εορταστικό μέρος όπου οι Σύλλογοι-Μέλη της Ομοσπονδίας θα παρουσιάσουν με τα χορευτικά τους παραδοσιακούς θεσ-

σαλικούς χορούς και όχι μόνο. Στόχος του 9ου Φεστιβάλ Θεσσαλών είναι α) η σύσφιξη σχέσεων μεταξύ των Ομογενών και της Περιφέρειας Θεσσαλίας, ιδιαίτερα η γνωριμία Θεσσαλικής νεολαίας Ευρώπης, β) η ενημέρωση για την ανάπτυξη, το μέλλον της ιδιαίτερης πατρίδας μας Θεσσαλίας, γ) οι τρόποι συνεργασίας των Θεσσαλών Ομογενών με την Περιφέρεια Θεσσαλίας και δ) ένα πλούσιο πολιτιστικό πρόγραμμα. Το Φεστιβάλ θα συνοδεύσει η ορχήστρα του Γιώργου Πολιτόπουλου. ■

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος **Διαμαντής Γκίκας**
Ο Α' Γραμματέας **Ιωάννης Κίτσιος**

NEO!

ortel
MOBILE

powered by
e-plus⁺

Πιο κοντά στους αγαπημένους...

... με την Ortel Mobile

Σταθερά

Κινητά

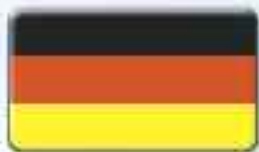
1

Cent/λεπτό¹⁾

9

Cent/λεπτό¹⁾

Σταθερά
& Κινητά

9
Cent
/λεπτό²⁾

www.ortelmobile.de

1) TopTarif: Χρεώσεις ισχύουν από 01.02.2018 • Ισχύουν μόνο για κάρτες SIM που ενεργοποιήθηκαν μετά από 15.08.2012 • Οι χρεώσεις ισχύουν μετά από κάθε φόρτιση μονάδων αξίας από 10€ για διάστημα 30 ημερών • Εφόσον εντός των 30 ημερών δεν πραγματοποιηθεί κλήση για φόρτιση μονάδων ελάχιστης αξίας 10€, ισχύουν μετά την παρέλευση των 30 ημερών οι κανόνες ισχύουσας κανονικής χρεώσεως • Τιμές συμμ. ΦΠΑ • Βήμα χρέωσης λεπτού 80/60 • Εφαρμογή ελάχιστης σύνδεσης: 15 λεπτά ανά κλήση εξωτερικού ή 9 λεπτά ανά κλήση εντός Γερμανίας • Μία πλήρη επισκόπηση όλων των χρεώσεων • Θα βρείτε στο www.ortelmobile.de 2) Χρεώσεις ισχύουν από 01.02.2013 • Ισχύουν μόνο για κάρτες SIM που ενεργοποιήθηκαν μετά από 15.08.2012 • Τιμές συμμ. ΦΠΑ • Βήμα χρέωσης λεπτού 80/60 • Εφαρμογή ελάχιστης σύνδεσης: 15 λεπτά ανά κλήση εξωτερικού ή 9 λεπτά ανά κλήση εντός Γερμανίας • Μία πλήρη επισκόπηση των χρεώσεων μας θα βρείτε στο www.ortelmobile.de

ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ
ΕΠΙΣΗΣ ΣΕ:

BASE